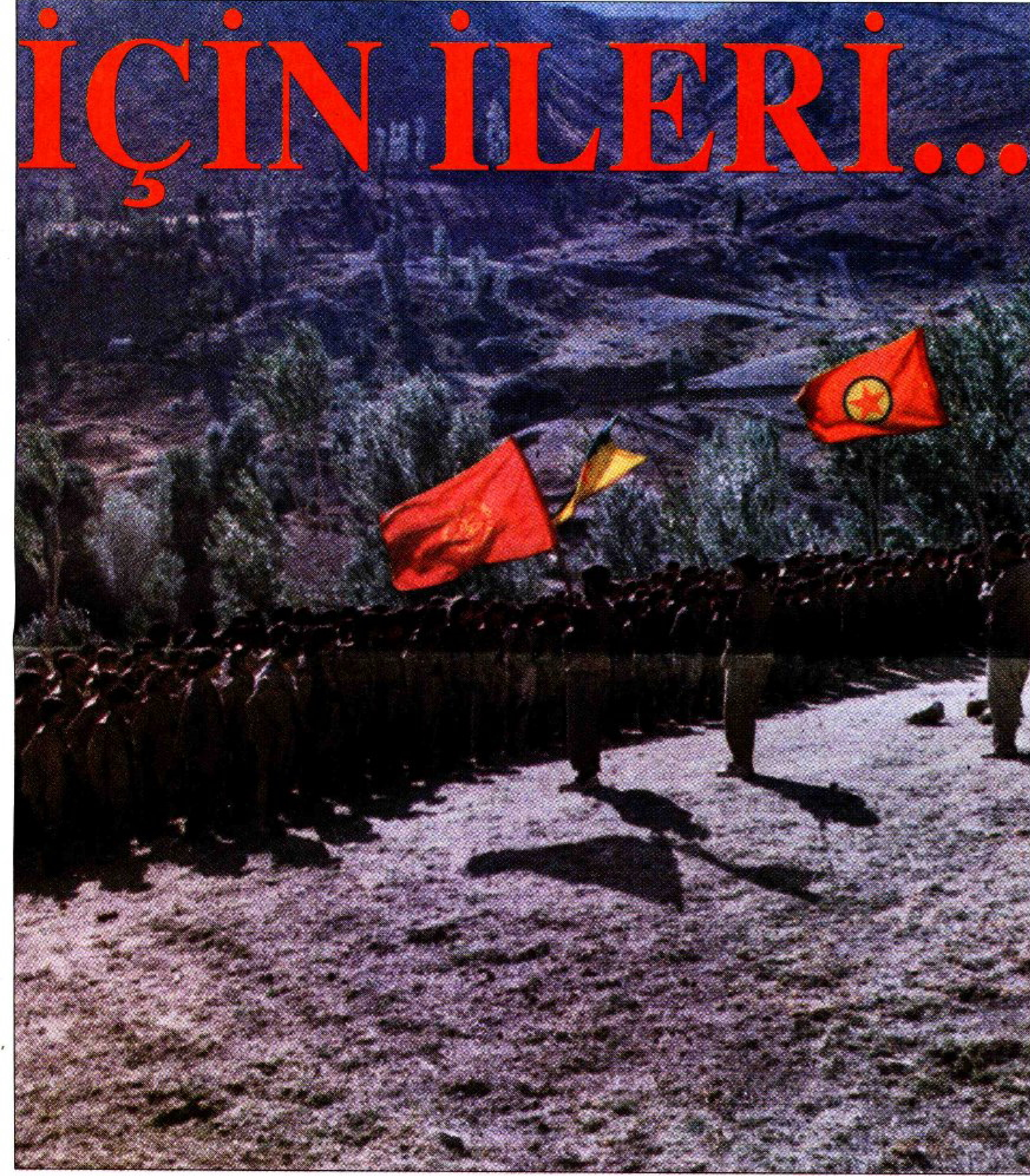

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Berxwedan

Aylık gazete – 15 Haziran 1994 – Sayı 172 – 3,- DM

50 BİN GERİLLA

❒ ***TC bütün terhisleri durdurarak tüm güçlerini, her türlü savaş araç ve gerecini savaşa sürdü. Her eyalette operasyon üstüne operasyon geliştirdi. Ancak darbe yemekten, geri çekilmekten ve dağılmayı yaşamaktan kurtulamadı. Bütün güçlerin kullanılmasına rağmen ve sonuçsuz kalan bu operasyonlar, TC'nin çaresizliğini de gösteriyor.***

❒ ***ARGK geçen bir aylık dönemde bir taraftan operasyonlara darbe vururken, diğer taraftan değişik eylemlilikler içerisine girdi. Karakollara, şehir ve ilçe merkezlerine yönelik baskınlarda artışlar görüldü. Yol kontrolleri eylemleri arttı. Korucu ve ajanlara yönelik çok çeşitli eylemlilikler gelişti. Türkiye metropollerinde de turizm mevsimine girişle birlikte ARGK bombaları her gün defalarca patlıyor. Bunun sonucu olarak Türk turizmi çok büyük bir gerilemeyi yaşıyor.***

Yazısı 4. sayfada

ÇÖZÜM

YURTSEVERLİK GERÇEĞİ ÜZERİNE

Abdullah ÖCALAN

Yurtseverlik kavramını çokça anlatmaya çalıştık. Bizim ulusal gerçekliğimizde yalnız yurdundan değil, hatta ulusal kimlikten de değil, en temel insani özelliklerden bir kaçış var. Biz, bunu yürüttüğümüz mücadeleyle durdurmak istiyoruz. Bizim yurtseverliğimiz bu anlamda farklı ve bu büyük utancın sonucu olarak devrime yöneldik. Hatırlıyorum, böyle sokakta yürüyemiyordum. Yalnız şehirde değil, okullarda değil, köy caddelerinde bile insanlardan fersah fersah uzakta yürüyordum. Neden? Çünkü utanıyordum. Bunun yurtseverlikle, öze dönüşle, insanlığa dönüşle ne alakası var? Çünkü sana her şey utanç verici geliyor. Bunun daha sonra doğru olduğu ortaya çıktı. "Adamız" diyenlerin adam olmadıkları, "toprağı seviyoruz" diyenlerin toprağı sevmedikleri, "insanız" diyenlerin de insan olmadıkları ortaya çıktı. Bütün o

Devamı 12. sayfada

ARGK bahar taarruzu

Mayıs ayında

- ✔ **895 asker, 180 köy korucusu ARGK tarafından öldürüldü!**
- ✔ **87 kontra, ajan ve işbirlikçi cezalandırıldı!**
- ✔ **Halk serhildanları çeşitlilik kazanarak devam ediyor!**
- ✔ **Kontra cinayetler sürüyor!**
- ✔ **Düşmanın köy bombalamaları sürüyor!**

Yazısı 6. sayfada

III. ULUSAL KONFERANS'TA CEPHE'YE İLİŞKİN ALINAN KARARLAR -II-

Yazısı 14. sayfada

BERXWEDAN'DAN

TC'nin soykırım politikası sonuçsuz kalacak

Kürdistan'daki savaş karşılıklı askeri ve siyasi taktiklerle yaygınlık ve derinlik bakımından yükseliyor. Bu savaşın bir özelliği sonuçlarının kesin değişimler ortaya çıkarmasıdır. Bu nedenle taraflar açısından her geçen savaş günü anlam ve önem yüklüdür. Dolayısıyla bu yıla sığdırılacak savaş, hem PKK ve hem de TC açısından çözüm yolunda kesin gibi sonuçlar ortaya çıkaracaktır.

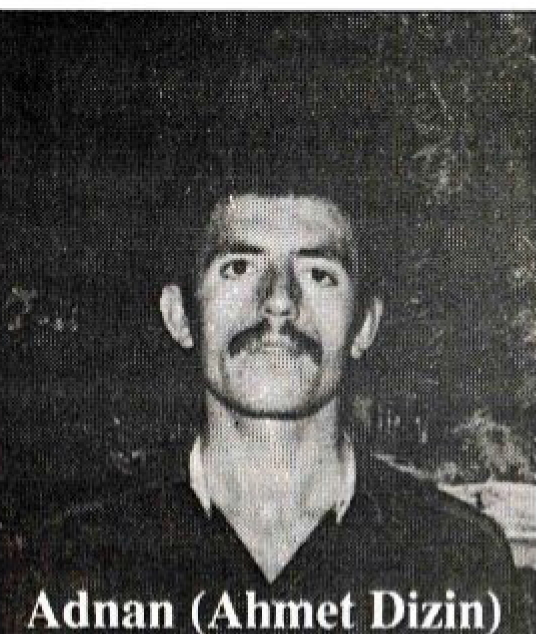
Türk özel savaşının basın-yayını mevcut büyük savaşı çeşitli

Devamı 3. sayfada

Direniş kahramanlarımız

İNANÇ, KARARLILIK, CESARET VE CANLI PRATİĞİN ABİDESİ

Adnan (Ahmet Dizin)

Ahmet Dizin (Adnan) yoldaşı anlatırken insan nerede ve nasıl başlasın bilemiyor. Çocukluğundan okul yıllarına ve ilk partiyle tanışma yıllarına kadar beraberliğimiz vardı, bazı yıllar kopuk da olsa 18 yıllık, beraberlik. Çocukluğu çok coşkulu, hareketli, sürekli bir şeyler yapmak isteyen, sağa, sola koşan canlı bir yapıya sahipti. Küçüklüğünde haksızlıkların hesabını soran, haksızlığa karşı taviz vermeyen haksızın karşısında duran, dürüst, yalan söylemeyen, sır saklayan bir kişiliğe sahipti. Çocukluğundan beri köyde ve çevrede saygınlık kazanan sade bir kişiliğe sahipti. Küçük yaşta çok atılgan ve hareketliydi. Yaşamı bahar coşkusu gibi akıcıydı. Köydeki yaşamında olsun, okul, hatta partiyle tanıştığı yıllara kadar olsun. Zor işleri eksiksiz yerine getirmeye çalışan, zoru hep başaran kişiliğiyle de tanınan bir yoldaştı.

İşte küçüklüğünden gelen bu kişilik onu devrimcileşmeye götürmüştü. Ahmet yoldaş çok yoksul bir ailenin ortanca çocuğu olarak 1961 yılında Karakoçan'a bağlı Beydere köyünde dünyaya gelir. Çocukluğunda çeşitli zor, tortu işlerde çalışarak, hayvancılık ve tarımla uğraşarak ev geçimine katkıda bulunan, daha sonra çeşitli inşaat vb. yerlerde çalışarak aile ekonomisine yardım eden ve ailenin sorunlarını üstlenen bir kişiydi. Ekonomik sorunlardan dolayı babasının 1969 yılında Almanya'ya işçi gitmesiden sonra, maddi yönden düzelirler. İlkokulu kendi köyünde, orta ve liseyi Karakoçan'da okur. 1973 yılında köyden göç edip Karakoçan'a yerleşirler. Öğrencilik yıllarında Karakoçan Lisesi'ndeyken sağ-sol kavgası biçiminde gelişen bir olayda, hiç haberi olmayan Ahmet yoldaşın tesadüfen bir taşla kafası yarılır, arada kalır, dayak yer. Bu durumu fırsat bilen faşistler Ahmet yoldaşı örgütleme çabasına girerler. Fakat ailesinin ve çevresinin yurtsever-ilerici oluşundan dolayı etkileyici olamazlar. Hep yalnız hareket etmeye çalışırdı. 1976-77 hareketimizin Karakoçan'da ilk filizlendiği yıllardır. **Delil DOĞAN, Şadi BATMAZ , Mehmet GÜLER** ve daha birçok devrimcinin bu sahadaki aktif faaliyetleriyle, hem sosyal-şovenlerin, hem de gerici faşistlerin korkulu rüyaları haline gelirler, ailesi ve çevresi de bu yoldaşlardan etkilenerek, mücadeleye sempati duyarlar. Partimizin bu sahaya girmesiyle birlikte halkta potansiyel bir patlama olur. Kadro yapısı var olan gençliği örgütlemeye yeterince cevap veremez. Adeta ulusal kurtuluş hareketinin kalesi konumuna gelir. Birçok insan etkilenmiştir. Etkilenenler arasında Ahmet yoldaşta vardı.

1978'li yıllarda bazı yoldaşlar bizzat kendisiyle ilgilenirler. Derin bir yurtsever özü vardır, halen Ceyhan Cezaevi'nde olan amcasının oğlu **Mustafa OKÇU** ile geçmişten beri birbirlerine sevgileri var, süreç içinde ilişkilerini arkadaşlarla geliştirirler. 1979 ve 80'de aktif olarak dışarıda bulunan arkadaşların birçok lojistik vb. ihtiyaçlarını karşılarlar. Ahmet yoldaşın diğer bir özelliği de çok gizli hareket etmesi ve güvenliğe önem vermesiydi. Bundan dolayı parti içindeki ilişkileri ailesi bile fark edemiyordu. Hep zor işlerde görevlendirilirdi.

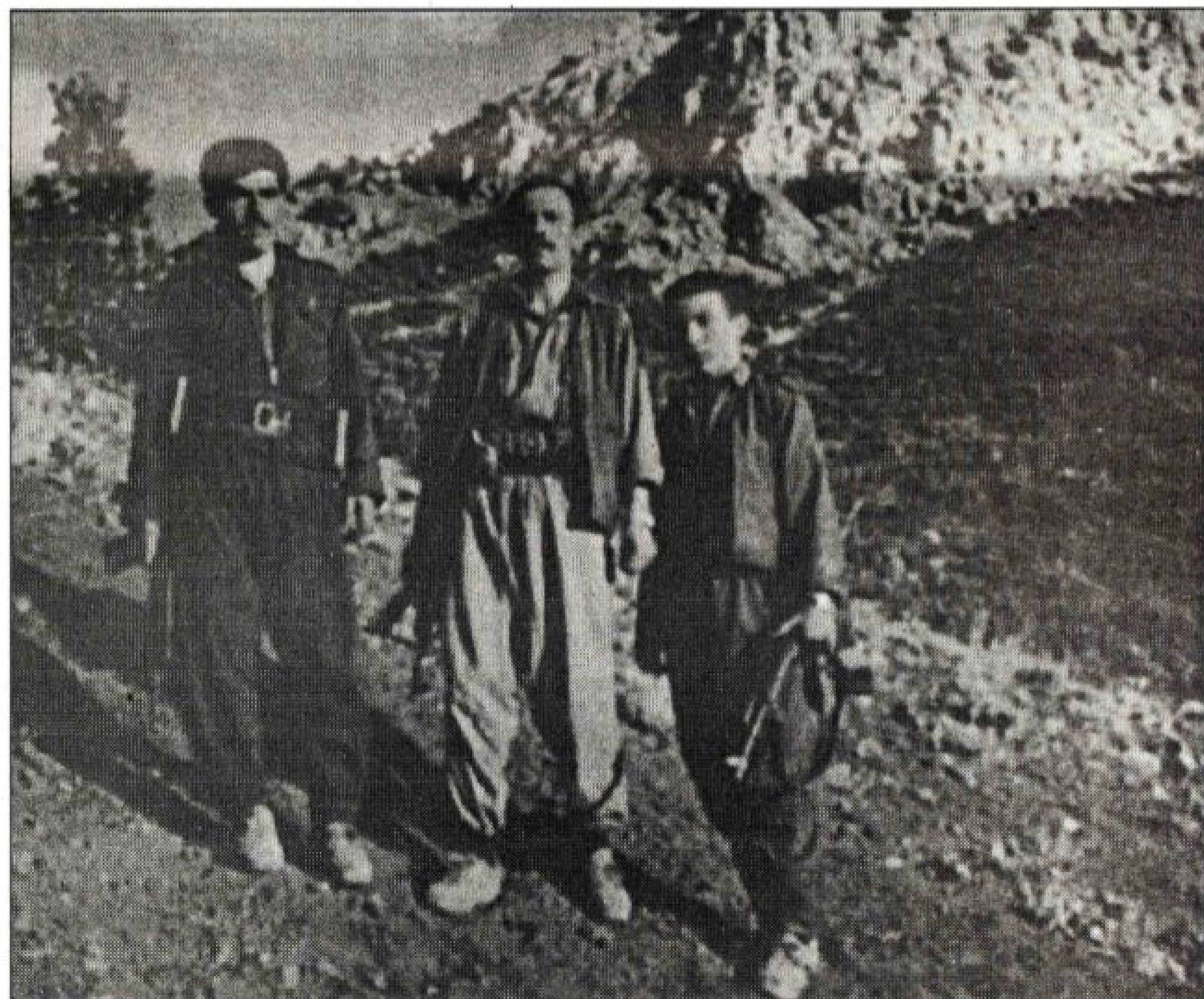
Faşist cunta öncesi ailesinde bazı tutuklamalar olmuş, baskılardan dolayı, babası Almanya'dan gelip, abisini, kendisini ve diğer bir kardeşini Almanya'ya götürmek istiyordu. Fakat Ahmet yoldaş kararını vermişti. Faşist cuntanın gelişi dışarda birçok arkadaşı zorluyordu, kendisi henüz deşifre olmamıştı. **Delil DOĞAN** şehit düşmüştür. Düşmana karşı içinde ki kin ve hırsı çoğalmıştır, 1980'lere kadar deşifre olmamıştı. 1981'de arkadaşlarla dağda hareket halinde olmasına rağmen eve gelip gitmektedir. 1981 Ağustos ayında düşman kendi köyü yakınında bir ihbar sonucu amcasının oğlu Mustafa'nın ve diğer arkadaşların konumlandığı noktayı tespit ederler, Ahmet yoldaş da grubun içindedir. Her tarafları sarılır, çatışmada **Baki KAHRAMAN** şehit düşer, Mustafa ağır yaralı olarak kaçar. Grup yurt dışına çıkma hazırlıkları yapmaktadır. Bu olay grubunun bir süre dağılmasına yol açar, aralarında kendisi gibi **Mehmet GÜLER, Cevdet GÜNERHAN, Salih KILIÇ** ve birçok arkadaş bulunmaktadır. TC Mustafa'nın yaralı olduğunu duyar, aile çevresine yoğun baskı yapar, ailesi Mustafa'nın yerini bilse bilse Ahmet bilir diye düşünür. O da aranır duruma düşer. Mustafa ve diğer arkadaşların ilişkisi kopmuştur. Mustafa ailesine haber verir derin yara içinde 4-5 gün dayanır, ailesi kendisine söz verir tedavi edileceğine dair. Sonra düşünürler, abisi, babası ve amcaları karar verirler, karakol komutanıyla görüşürler, faşist komutan söz verir, işkence yapılmayacak diye ailesi Mustafa'yı teslim ederler. Mustafa yoldaş büyük direniş sergilemesine rağmen esir düşer. Ahmet yoldaş grupla tekrar birleşir, bu sırada düşman operasyonları, olanca hızıyla devam etmektedir. **Zeki YILDIZ**'da düşmanla girdiği bir çatışmada şehit düşmüştür. 1981 Eylül sonlarında yurt dışına (Lübnan sahasına) çıkarlar. Burada Ahmet yoldaş pratiğiyle güven kaynağı olur. 1982-83 yılında bu sahada askeri eğitimini tamamlar, Filistin direnişine katılır. 1983'te yazdığı mektupta bütün aileyi bir şeyler yapmaya, kaynağa dönüşe çağırıyordu.

1983 yılında tekrar ülkeye dönerek, yeniden savaş içindeki yerini alır. Botan sahasında bir süre kalır. Eruh-Şemdinli baskınına katılır, daha sonra Dersim-Karakoçan-Bingöl hattında faaliyet için **Mehmet GÜLER, Salih KILIÇ** ve birçok arkadaşla askeri pratik savaşı bu sahada geliştirmeye çalışırlar. Her tarafta bir boşluk var, imkanlar kıttır. Bunun için epeyce uğraş verirler. 1984-1987 yıllarına kadar, bu alanlarda faaliyet yürütür. 1985 yılında Karakoçan yakınlarında 3 asker cezalandırılır, ardında operasyona giden bir konvoy pusuya düşürülür, 3 asker de orada öldürülür. Bundan dolayı Ahmet ve **Mehmet GÜLER**'in aileleri düşmana hedef olmaktan kurtulamazlar. Tüm aile fertleri tutuklanır, annesi yoğun işkencelere tabii tutulur. Amcasının kızına vahşice işkenceler yaparlar, işkence sonucu amcasının kızı delirir. Bakırköy akıl hastanesine, oradan da Zonguldak Cezaevi'ne sürgün edilir.

Mehmet GÜLER'in akrabası olan **Ali AYTEKİN** ise, gördüğü işkenceler sonucu daha sonra beyin sarsıntısı geçirerek şehit düşer. İşkencelerin dozu artmıştır. Ailesi dağıtılır, kimi sürgün, kimi vatandaşlıktan atılır. Nisan 23'te Mehmet GÜLER de şehit düşmüştür. Yöneldikleri Ahmet ve Salih KILIÇ'ın aileleridir, TC'nin yöredeki korkulu rüyalarıdırlar. Köy üstüne köy basarlar, tutuklamalar yoğunlaşmıştır.

Ahmet yoldaş savaş içinde edindiği deney ve tercübelerinden dolayı yöreyi iyi tanıyan, Dersim ve Amed hattında ilişkileri sağlayan kordinede yer alır, komutan kişiliğe ulaşmıştır. 1988 yılında Amed sahasında hareketimizin yapılandırılmasında çaba içinde olur, eyalet koordinesinde yardımcılık yapar, askeri dersleri verir. 1990 yılında gelişen Cizre-Nusaybin serhildanı katliamla bastırılmaya çalışılır, grubuyla buna yanıt olarak, TC'nin sömürgeci memurlarına karşı Elazığ-Ferrokrom tesislerinde görevli 9 memur cezalandırılır. Birçok eylemde yaralanır, aldığı yaralarla adeta 9 canlı derler kendisine, 6-7 kez yaralanır ama hepsini atlatır. Tüm bunlara rağmen Dersim, Amed pratiği eleştirilir, 4. Kongre de raporlar eleştirilir, kendisi de elbette bu pratikte birincil derecede sorumludur. Eyalet yönetim ve görevlendirmeleri yeniden yapılanır, 1990 kongreden sonra bu eyaletlerimize müdahaleler olur, güçlü bir konuma getirilmeye çalışılır. Askeri takviye ve güçle desteklenir, kendisi de sürekli bir çaba ve uğraş içine girer. 1991 yılı kışı acımasızdır, kendisi ve grubu tipiye yakalanırlar. Soğukta bir eli kangren olmuştur. Uzun yıllar savaş içinde birçok tehlike atlatmıştır. 1992 yılı başlarında tedavi için Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gider, tedavi görür, ayrıca bir ameliyat geçirir. 1992 baharında ailesine 10 yıl aradan sonra yazdığı mektupta, ailesine ve yakınlarına çağrı yapıyor, mücadele ve savaş sahasına davet eder. Kendisinin de bir an önce ülke pratiğine dönmek için sabırsızlandığını yazıyordu.

1992 Güney Savaşı başlamış, bu sıralar Ahmet yoldaş bir grup savaşçı arkadaşla, Botan'a gider. Bir süre bu saha da faaliyet yürütür, Garzan-Amed üzeri Dersim'e yönelir tekrar. Artık sonbahardır, Yanında bir grup yeni katılmış bayan ve erkek arkadaşla üse doğru yol alırlar, kar, tipi var. Pülümür'ün yüksek dağlarında oluşan kar, yürümeyi zorlaştırıyor. Düşmanın yenemediği Ahmet yoldaş ve13 yoldaşının üzerine çığ düşer. Kurtulmaya çalışırlar ama nafile, bazı arkadaşları kurtulur ama, kendisi grubun önündedir, şahadete ulaşır. Şehit düşen yoldaşlar Dersim Eyalet Komutanlığı tarafından toprağa verilir.

Ahmet yoldaşın anısını, uzun süren savaş sürecini birkaç cümleyle ifade etmek elbette zor, ama O'nun canlı dürüst, sade, fedakar kişiliği hepimize örnek teşkil etmektedir. Onun kararlı ve inançlı yolunda yürümek, onur kavgası olmalıdır.

Ahmet yoldaşın anısını birkaç cümleyle ifade ederken anısı önünde saygıyla eğiliyorum.

Mücadele Arkadaşı
Fırat

Berxwedan
Aylık Gazete

V. i. S. d. P.: Mariano Lohmann
Steinkauler Str. 33, 51063 Köln

Druck: Druckhaus Bonn • Vertrieb: Eigenvertrieb
Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s. / Belçika 70.00 bfr
Danimarka 12.00 dkr / Fransa 12.00 ffr / Hollanda 4.00 hfl
İngiltere 1.20 £ / İsveç 12.00 skr / İsviçre 3.00 sfr / Norveç 12.00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi		Almanya dışı	
6 ay	36.00 DM	6 ay	72.00 DM
12 ay	66.00 DM	12 ay	130.00 DM

TC'nin soykırım politikası sonuçsuz kalacak

Baştarafı 1. sayfada

çatışmalardan ibaret gösteriyor ve her günkü haberlerinde onlarca gerillanın öldüğünü, PKK'nin büyük darbe aldığını söyleyerek psikolojik propaganda yapıyor. Hükümet ve diğer devlet yetkililerinin her günkü açıklamaları gerçekleri gizlemek, kitlelerin bilincini muğlaklaştırmak, bu şekilde yürürlükteki soykırım politikasını pervasızca sürdürmek yönündedir. Nitekim TC son yılların en büyük operasyonlarını bütün Kürdistan'a yaymış durumda. Sömürgeciler son umutlarını bu operasyonlara bağlamışlardır. Her operasyon ve her sonuç onlar için hayati önemdedir. Bir sonuç alabilmek için bütün güçlerini bütün imkanlarını seferber etmektedirler. Kürdistan'ın adeta yeniden işgal edilmeye çalışılması, hemen her tarafta çeşitli biçimlerde katliamların yapılması, buna karşılık ulusal kurtuluş güçlerimizin TC'nin saldırı güçlerine karşılık vermeleri mevcut savaşın asıl boyutunu gösteriyor.

TC özel savaş yönetiminin şimdiki soykırım politikasında kural yoktur. Kürdistan'da yürüttüğü bir intikam savaşıdır. Düşmanlığını en gözükara bir şekilde yapıyor. Her Kürt ve her Kürdistan parçasını, hatta bunu çağrıştıracak ne varsa hepsini ve her şeyi yutmak istiyor. Kürdistan'ın, Kürt insanının kesin kopuşunu hazmedemiyor. Onun için büyük yıkım savaşına yöneliyor. Tansu Çiller "ana şefkati"yle, Demirel ise "baba şefkati"yle "teslim ol" çağrısı yapmaktadır. Yine benzer açıklamalarla yürürlükteki politikanın gerçek yüzü maskelenmeye çalışılıyor. Halbuki bu politikanın tek bir adı vardır: Ölüm. Bu politika hiçbir şekilde yaşama izin vermiyor. Yaşama tamamen düşmanlık yapıyor. Adeta Kürtleri geçmişte Ermeniler ve Rumlar gibi neden Kürdistan'da tam bir soykırıma uğratıp yok etmediğinin büyük pişmanlığıyla çılgınlık düzeyinde ölüm yağdırıyor.

TC Genelkurmaylığının "kullanmadığımız yöntemler var, onları da devreye koyacağız" şeklindeki açıklaması bu çerçevede anlamını buluyor, tehdit politikasını tam açıklıyor. Bu aynı zamanda son umutlarının tükenişidir. Gerçekte ise kullanabildikleri hiçbir yöntem kalmamıştır. Fakat kullanmadıkları değil, kullanamadıkları bazı vahşet yöntemleri var. Kimyasal gazla toplu katliam kalmıştır ki, bunu da küçük çaplı da olsa yer yer denediler. Daha geniş kapsamlı kullanabilirler mi, bunun koşulları var mıdır, veya buna cesaret edilebilir mi? Ne Kuzey Güneydir, nede PKK, KDP ve benzeridir. Dolayısıyla TC istediği her türlü barbarlığa, vahşete başvurma özgürlüğünü kaybetmiştir. Bu, sömürgeci özel savaş yönetiminin sınırsız çılgınlığına rağmen inisiyatif kurmaktan çok uzak kalıyor ve PKK tedbirleri karşısında adeta kahroluyor.

Çok iyi görülmüştür ki, TC özel savaş rejimi Kürdistan'a, Kürt insanına karşı elinden geleni ardına koymamaktadır. Bu konuda çılgınlığı kural tanımıyor. Son olarak DEP'li Muhsin Melik'in katledilmesinden çok kısa bir süre sonra Savaş Buldan, Adnan Yıldırım, Hacı Kıray adlı Kürt işadamlarının öldürülmesi, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çaresizleşen TC'nin nasıl bir intikam peşinde olduğunu, PKK'ye karşıt olmayanlara yönelik bile nasıl affetmez bir yaklaşım sergilediğini gösteriyor. Demek ki TC'nin günümüzdeki politikası, kendisine tam hizmet etmeyen herkese, her şeye düşmandır, cezası ölümdür!

Politikasını tarihin en kötü gelenekleriyle, en çağdışı vahşet yöntemleriyle yoğuran TC'nin inandırıcılığı kalmamıştır. Varsa inananlar, bunlar ya bilinçleri donmuş kesimlerdir, ya da çıkarlarını böyle bir yaklaşımda gören çevrelerdir. Buna rağmen TC mahkum olmaktan kurtulamaz, kurtulamıyor. O durmadan katlediyor, öldürüyor, yakıp yıkıyor. Gerçekte ise görüldüğü gibi yaptıklarıyla kendini bitiriyor. "Ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" politikası, bu uygulamalarla tersine dönüyor, onun bitmesi anlamına geliyor.

Böyle bir çılgınlık sürecinde "demokratikleşme paketi" açıklanıyor. Bu gündem saptırmaktır, kamuoyunu yönlendirme oyunudur, gerçeğin hızla ve tümden açığa çıkmasını engellemeye çalışmaktır. Ölüm-kalım mücadelesini veren, tarihin çöplüğüne düşmemek için çırpınan TC gibi bir güçten doğal olarak hiçbir insani adım beklenemez. Olsa olsa onu bu şekilde zor duruma düşüren bir halka ve bu halkın öncü gücüne karşı en vahşi katliam denemeleri beklenebilir. Paketlerin adı ne olursa olsun, bunların içinden sadece ve sadece Kürt halkına karşı yeni soykırım yöntemleri çıkabilir. Ya da yürürlükteki soykırım politikasına daha kolaylık ve işlerlik sağlayan yasalar kararlaştırılabilir. Bunlar Türk halkına da daha fazla baskı ve açlık getiren uygulamalardır.

TC, PKK tarafından, kendini kolay kolay çözemez bir şekilde bağlanmıştır. Özellikle

maskeleme, oyalama politikalarında adım atamaz duruma getirilmiştir. Neyin sahte, neyin gerçek olduğunun temel ölçütü PKK olmuştur. Öyle ki bütün boşlukları kapatan, karşı tarafın olası bütün taktiklerini işlemez kılacak karşı-taktikler geliştiren PKK, TC ne yaparsa yapsın hepsini ulusal kurtuluş mücadelesinin lehine çevirebilecek bir güç konumuna gelmiştir. Her iki durumda da, yani ister olumlu isterse de olumsuz olsun atılacak her adım PKK lehine kaymaktadır. Demek ki tek belirleyici güç PKK ve onun politikasıdır.

Adına demokratik değil de, her şey denilebilecek bu "paket"in gösterdiği tek bir gerçek vardır: Tam anlamıyla Kürdü tanımak, PKK'yi tanımaktan geçer. PKK ile Kürt gerçekliği içiçelikten de öte tek bir olgu durumundadır. "Kürde şefkat göstereceğiz, PKK'yi yok edeceğiz" demek; ya da PKK için "Ya bitecek, ya bitecek" demek, "Kürdü ya bitireceğiz, ya bitireceğiz" demektir. Yani birini tanımak, diğerini sağ bırakmak demek değildir. Gerçek böyledir ve bu kesindir. Ölçü budur, bunun dışındaki her şey yalandır, demagojidir.

TC'nin gündeminde ise PKK'nin imhası olduğunu, bunu başarmazsa onun zayıflatılması hedefi bulunduğunu biliyoruz. Bunun Kürdistan halkının soykırımı temelinde gerçekleştirilmek istendiği fazlasıyla açıktır. PKK'ye rağmen hiçbir şey yapılamayacağını bilen TC, bu amacına ulaşmak için çeşitli yöntemlerle PKK'nin dayattığı çözüm sürecini uzatmaya çalışıyor. Bir yandan şiddet politikasını uygularken, diğer yandan gündemi suni olaylarla meşgul ediyor.

TC özel savaş yönetimi, bütün sorunların kaynağında Kürdistan sorununun yattığını görüyor. Bu sorunu siyasi tartışma ve diyaloglarla çözmeye yönelmek yerine, şiddet temelinde yok etmeye çalışıyor. Elbette Kürdistan sorununun iç ve dış boyutları vardır. Sorunun bu düzeye gelmesinde çok çeşitli güçler daha vardır. Kürdistan'ın sömürgeleştirilme biçimi, onun dört parçaya bölünmüş durumu, sorunun uluslararası boyutuna kaynaklık eder. Yine Kürdistan'ın önemli bir coğrafyada yer alması, stratejik konuma sahip bulunması, gericiliğin yanısıra emperyalizmin de vazgeçilmez çıkar alanı durumundadır.

Güney Kürdistan'daki çatışmanın temelinde Kuzey'de yükselen devrim mücadelesinin ilgili sömürgeci ve emperyalist güçlerin küçümsenmeyecek çıkarlarını tehdit etmesi yatıyor. KDP-YNK çatışmasının ya da çelişkisinin arkasında başta TC sömürgeciliği olmak üzere, Almanya, Fransa, Irak gibi güçler vardır. Kürt sorununu ezme temelinde ya da emperyalist-sömürgeci çıkarlar için tehlike arz etmeyen bir tarzda halletmeyi hedefleyen bir senaryodur. Bu karşı-devimci planın uygulamasına Güney Kürdistan'dan başlanmasının nedenleri vardır. Güney Kürdistan tam teslim alınmak, sömürgeci-emperyalist politikaların üs alanı haline getirilmek isteniyor. Bunun Kürdistan devrimini, dolayısıyla PKK'yi hedeflediği çok açıktır. Güney, Kuzey'in ona dayanarak güç alacağı bir yer değil, karşı-devrimin Kuzey'e karşı bir üs alanı haline getirilmek isteniyor.

Korunmak istenen statükonun değişmeye yüz tutmasında, yine bu temelde oluşacak dengelerin köklü devrimci gelişmelere yol açmasında PKK'nin tartışılmaz güçlü rolü, bunun söz konusu güçleri ciddi ciddi tedirgin etme gerçeği, bu senaryonun, tasfiye amaçlı karşı-devrimci planın temel gerçeklerindendir. Güney Kürdistan'da Türk ordu güçlerinin KDP işbirlikçiliğine dayalı olarak geliştirdikleri operasyonlar, yine Almanya ve Fransa'nın kendi ülkelerinde PKK'li avına çıkmaları, Kürt ulusal etkinliklerini engellemeleri, yurtseverlerin evlerine ve derneklerine kalabalık polis güçleriyle baskınlar düzenlemeleri, birbirinden kopuk gelişmeler değil, bir senaryonun değişik alanlardaki farklı ve tamamlayıcı uygulamalarıdır.

PKK'nin Kuzey Kürdistan merkezli olarak yükselttiği devrim mücadelesi sağlam dayanaklara kavuşturulmuştur. Bu mücadelenin tarihin en zorlu süreçlerinden geçerek elde ettiği kazanımların öyle kolay kolay gaspedilmesi, ya da yok edilmesi önünde sağlam örülmüş tedbirler vardır. Bu tedbirler sadece Kuzey Kürdistan'la sınırlı değildir; Güney Kürdistan'ın da ötesinde ulusal kurtuluş mücadelemizin hüküm sürdüğü her yerde geçerlidir. Bu anlamda Almanya ve Fransa gibi devletler de Kürdistan yurtseverlerine yönelik yaptıkları baskınlarla, uyguladıkları yasaklamalarla belgelemiş ve pekiştirmiş olacaklardır. Aslında bütün bunlar PKK'nin daha da güçlenmesine, tedbirlerini daha da sağlamlaştırmasına yol açıyorlar.

Dört bir yandan siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel vb. her alanda PKK'ye yönelik çok kapsamlı saldırılar yapılıyor. PKK'nin askeri kuvveti olan ARGK gerillaları yaza doğru giderken bu kapsamlı operasyonları kırmış, boşa çıkarmış durumdadırlar. Büyük ordulaşma temelinde yer yer görüldüğü gibi yeni ve döneme cevap teşkil edebilecek türden saldırı pozisyonunu yakalamışlardır.

"Dört bir yandan siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel vb. her alanda PKK'ye yönelik çok kapsamlı saldırılar yapılıyor. PKK'nin askeri kuvveti olan ARGK gerillaları yaza doğru giderken bu kapsamlı operasyonları kırmış, boşa çıkarmış durumdadırlar. Büyük ordulaşma temelinde yer yer görüldüğü gibi yeni ve döneme cevap teşkil edebilecek türden saldırı pozisyonunu yakalamışlardır."

Türk özel savaş yönetiminin bu devrimci gelişmeleri karşılaması zor olduğu gibi, diğer sorunların ağırlaşmasını engelleme gücünü de gösteremeyecektir. Mevcut özel savaş hükümetinin varlığı veya yokluğu aynılaşmış durumda. Tabii ki bu olağan koşullardaki bir hükümet krizi olmadığından alternatif bir hükümet modeli de yoktur.

Yürürlükteki özel savaş politikası olunca, hükümet ve hükümet yetkilileri birer figüran, birer kukla, birer emireri olmaktan öteye rol oynayamazlar. Dolayısıyla sorun bir hükümetin gidip diğer bir hükümetin işbaşına gelmesi değildir. Bin yılların gerici ve bahşi gelenekleriyle ayakta tutulmaya çalışılan bir devlet yapısının kökten değiştirilmesi gerekmektedir. Bu sistem yıkılıp yerine yeni bir sistem inşa edilmeden temel hayati sorunlar çözüme kavuşamayacaktır.

İşte bu süreçte sevindirici olan, umut veren gelişmeler, böyle bir hedefin yakın olduğudur. PKK Kürdistan'da yeni bir savaş düzenlemesiyle yüklenirken, Türkiye'de kitlelerin dayanılmaz zorluklarının olası sosyal patlaması kendini yakından hissettiriyor. Bununla bağlantı içerisinde Türk egemenleri arasında çelişki ve çatışmalar büyüyor. Bütünlüklü veya sağlıklı bir politika yürütmeleri zordur. Bunun ne bir zemini ve ne de gerekçesi vardır. Somut olgular ve olaylar bunu imkansız kılıyor. Kaybetmeyi durdurabilecek bir politikanın temeli PKK'nin haklı mücadelesi tarafından ortadan kaldırılmıştır.

Bu çok ciddi ve çözümü imkan dahiline koyan bir aşamadır. Bu gelişmeler, devrimlerdeki nihai zaferin yakınlaştığı dönemlerin gelişmesine benziyor.

ARGK'nin bahar taarruzu...

MAYIS'TA 895 DÜŞMAN ASKERİ ÖLDÜRÜLDÜ

Mayıs ayı her alanda savaşımın yükseldiği bir ay oldu. Diplomatik, askeri, siyasi ve psikolojik alanda, savaş en yüksek aşamasını yaşadı. Fakat belirleyici olan askeri alanda yaşanan gelişmelerdi. Mayıs ayı boyunca çatışmalar hiçbir zaman bitmedi. Her eyalette günlük olarak yaşanan çatışmalar önemli sonuçları beraberinde getirdi.

TC bütün terhisleri durdurarak bütün güçlerini ve her türlü teknik araç ve gerecini savaşa sürdü. Her eyalette operasyon üzerine operasyon geliştirdi. Nisan ayı boyunca geliştirdiği operasyonların boşa çıkması ve bu operasyonlarda büyük kayıplar vermesi TC'yi daha da çılgınlaştırdı. Nisan'da verdiği ağır kayıpların çılgınlığıyla birkez daha geniş çaplı bir psikolojik savaş eşliğinde yüklenen TC, yaza kadar kesin olarak ARGK'yi sınırlandırma hesapları yapıyor. Bütün planlarını bunun üzerine oturtuyor. Kendi basınında sık sık "PKK çözülüyor", "PKK geriliyor", gibi söylemlerle çıkmasıyla da bir taraftan kendi kamuoyunu rahatlatmayı hedeflerken, diğer taraftan da hedeflerini gösteriyor.

Ancak Mayıs ayı içerisindeki gelişmeler, TC'nin psikolojik savaş çerçevesindeki propagandalarının ne kadar gülünç olduğunu gösterdi. ARGK hızlı bir şekilde nicelik ve nitelik olarak daha da büyüdüğü gibi, ülkenin her tarafında TC'ye çok güçlü darbeler de vurdu. Türk ordusu bütün gücüyle savaşa yüklendiği halde, darbe yemekten, geri çekilmekten ve dağılmaktan başka bir şeyi yaşamıyor.

Geliştirilen operasyolar, ARGK'nin ağır darbeleri karşısında sonuçsuz kalmaktan ve darbe yemekten kurtulamadı. Bütün güçlerin kullanıldığı ve sonuçsuz kalan bu operasyonlar, TC'nin çaresizliğini de gösteriyor. Kuşkusuz TC yeni operasyonları da geliştirecek, ancak bu operasyonların sonuç almadığı artık kanıtlanmıştır. Özel savaş kurmayları bu gerçeğin verdiği telaşla açıklama üstüne açıklama yapıyorlar. Kendi kayıplarını gerillanın kayıpları olarak gösteriyorlar.

Doğan Güreş'in "kullanmadığımız başka yöntemler de var" sözü, bir taraftan kimyasal silah tehditi olurken diğer taraftan da kullanılan yöntemlerin başarısız olduğunun da ifadesi oluyor. TC her türlü yöntemi kullandığına göre bunlar sonuçsuz kaldı. Bu özel savaş yönetiminin kendi itirafıdır. Buna göre, uçak bombardımanı, özel ordu, operasyonlar, kobralar, skorskyler, kısaca savaşta kullanılan her şey sonuçsuz kaldı. Böyle bir değerlendirme bizce de doğrudur. Doğan Güreş'in dediği yöntemi de TC defalarca denedi, daha geniş kapsamlı da deneyebilirler, ancak unutulmamalıdır ki, Başkan APO'nun dediği gibi "Tahrip olmuş Kürdistan, tahrip olan Türkiye olacaktır."

ARGK geçen bir aylık dönemde bir taraftan operasyonlara darbe vururken, diğer taraftan değişik eylemlilikler içerisine girdi. Karakol baskınları, şehir ve ilçe merkezlerine yönelik baskınlarda artışlar görüldü. Yol kontrolleri eylemleri arttı. Korucu ve ajanlara yönelik çok çeşitli eylemlilikler gelişti. Türkiye metropollerinde de turizm mevsimine girişle birlikte ARGK bombaları her gün defalarca patlıyor. Bunun sonucu olarak Türk turizmi çok büyük bir gerilemeyi yaşıyor.

Bu dönemde gelişen eylemliliklerin günü gününe tamamını vermek imkansız. Biz hepsini vermekten çok, savaşın kapsamını ve ARGK'nin gelişim düzeyini gösteren bir kısım haberlerle savaşı özetlemeye çalışacağız.

Kato Dağı'nda 33 asker öldürüldü

16 Mayıs günü düşman güçleri Kato Dağı'na kapsamlı bir operasyon başlattı. Operasyondan önce 6 savaş uçağı Kato alanını yoğun bir bombardımana tabi tuttu. Bu bombalamalarda napalm kullanıldı. Ardından beşerli filolar halinde helikopterlerle stratejik noktalara indirme yaptılar. Şeraniş alanından 50 araçlık askeri güç takviye ettiler. Karadan da piyadeler ilerledi.

17 Mayıs günü oluşturulan bu geniş çember içerisinde düşman güçleri dar bir çember oluşturdu. Birçok noktaya ve tepeye helikopterlerle indirme yaparken, stratejik noktaları da bombalayarak buralara havan, doçka, top vb. ağır silahlar yerleştirdiler.

18 Mayıs günü düşman giderek çemberi daralttı. Bu çember içinde hareketli birlikleri bırakarak arazi taraması yaptılar. 19 Mayıs günü düşman gerillaların elindeki noktalara saldırıya geçti. 20 Mayıs'ta operasyon güçleri dağdan köylere doğru inerek Hare ve Kitot köylerini tümden yakıp yıktılar. Köylülerin eşyalarını da yağmaladılar.

Operasyon boyunca düşmanın hareketliliği bu yönlü gelişirken buna karşı gerillanın savaş taktiği de şöyle gelişti:

16 Mayıs günü gerillalar 3 ayrı noktada düşman güçlerini vurdular. Düşman güçlerinden 13 asker öldü. Bu çatışmalar esnasında düşman sürekli kobralarla etrafa rastgele ateş etti.

17 Mayıs günü gerillalar 4 grup şeklinde bir hareketlilik içerisine girdiler. Bir grup düşmanın geri hattına kaydırılırken, diğer 3 grup operasyon sahasında kaldı. Bunlardan bir grup çatışmaya girerken diğer iki grup gizli kaldı.

19 Mayıs günü gizlenen gruplardan biri düşmanla çatışmaya girdi. Çatışmalar yakın mesafeden akşama kadar sürdü. Bu çatışmada 1 gerilla şehit düşerken 11 düşman askeri de öldürüldü.

Gizli kalan diğer birlik ise düşmanın hareketli birliğiyle karşılaştı. 15-20 metre mesafeden çatışmalar yaşandı. Burada da 4 gerilla şehit düşerken 9 düşman askeri de öldürüldü.

Operasyon boyunca 1 helikopter de gerillalar tarafından düşürüldü. 20 Mayıs'ta düşman güçleri geri çekildi.

Kato Dağı'ndaki operasyonda düşman her türlü tekniği kullandı. Kimyasal silah ve napalm dahil, denemediği yöntem bırakmadı. Ancak sonuçta 33 asker öldü, bir helikopter düştü. Yani bu kadar kapsamlı bir operasyonda dahi düşman gerilla güçlerinden büyük darbe yemekten kurtulamadı. Operasyon tam bir fiyaskoyla sonuçlandı. "PKK geriledi" dedikleri bir sırada birçok askerin cenazesini geride bırakarak çekildiler. Çekilirken de yine sivil ve savunmasız köylülere yöneldiler. Yine köy yaktılar. ARGK karşısında tutunamayıp, darbe yiyince yenilginin telaşını bununla kapatmaya çalıştılar. Ancak çaresizlikleri ve korkuları hiç bitmeyecek ve artık Kürdistan topraklarında onlara yaşam hakkı tanınmıyor.

Oramar'da çete köylerine baskın

Gerilla güçleri 20 Mayıs günü Oramar alanında Şuke ve Bure çete köylerine yönelik bir eylem gerçekleştirdiler. Saat ondan itibaren düşman güçleri ve çeteler 4 kez pusuya düşürüldüler. Bu pusu eylemlerinde düşman güçleri birçok ölü ve yaralı verdiler, ancak kesin sayı öğrenilemedi.

Aynı gün köye yönelik havan atışları yapıldı. Ertuş ve Kinyaniş yoluna da pusular atılarak köyler kuşatmaya alındı. Düşman güçleri kuşatmayı farkettiği için gelmedi. Bunun üzerine Ertuş köyünde çeteler ve askerler güvenlik amacıyla köyün arkasındaki dağa kaçtılar. Bunlar çekilince düşman hava bombardımanına başladı ve bombardıman akşama kadar sürdü.

21 Mayıs günü öğleye kadar düşman alanı bombalamaya devam etti. Gerillalar yer değiştirerek pusuya yattılar. Düşma-

nın 2 kolu ilerlemek isteyince, 20 kişilik bir kolu pusuya düşürülerek 14 asker öldürüldü. Düşman havan atışı ve bombardıman yaparak, gerillaların ölen askerlerin silahlarını almalarına engel olmaya çalıştı.

Aynı gün düşman 2 değişik noktada daha gerillalarca vuruldu. Düşman güçlerinin telsizlerinde 8 ölülerinin olduğu konusunda haberler duyuldu, ancak ölülerin daha fazla olduğu kesin.

21 Mayıs akşamı Oramar eylemi gerillalarca sona erdirildi. Çatışmadan sonra çeteler bir süre dağda gizlenerek köye inmediler. Gerillalar geri çekilirken yolları mayınladılar. Mayınlara basan 1 asker ölürken, 1 asker de yaralandı.

Başkale'de şehitlerimizin intikamı

Daha önce silah bırakmaları için köye giden ARGK komutanını şehit eden Başkale-Erci çete köyüne gerillalarca baskın düzenlendi. Baskın sırasında askerler ve çeteler yanyana bulunuyorlardı. Bu eylemde 3 çete öldü, 3 çete de yaralandı, 4 çete ise kayboldu. Kayıp olan çetelerin de öldüğü sanılıyor.

Baskında köyde bulunan askerlerden 15'i ölürken, çok sayıda asker de yaralandı. Çatışmada 2 gerilla da şehit düştü.

Başkale eylemi ihanetin bedelinin ağır olduğunu birkez daha gösterdi. Gerillaların defalarca silah bırakmaları için kendilerini uyarmalarına karşın onlar arkadan ateş ederek bir gerillayı şehit ettiler. Elbette bunun bedelini ağır ödeyeceklerdi. Ve ihanet batağında ısrar ettikçe de bedel ödemeye devam edeceklerdir.

Gelişim karakoluna baskın; 30 asker öldü

Şemdinli'ye bağlı Gelişim karakolu Mayıs ayı ortalarında gerillalarca 3 kez peş peşe basıldı. Ağır silahlarla dövülen karakolda bulunan askerlerden 30'u ölürken, 50'ye yakın asker de yaralandı.

Garzan ARGK'nin eylemleriyle canlanıyor

Siirt:

13 Mayıs'ta Siirt'in şehir merkezinde tugaya yönelik roketli saldırı eylemi gerçekleştirildi. 2 roket, tugay binasının içine girerek patladı. Daha sonra gerillalar tugaydaki helikopter üssüne yönelik roketli saldırıda bulundular. Yerde bulunan 3 helikopter ateş alarak yandı. Düşmanın ölü ve yaralıları var, ancak kesin sonuç alınamadı.

15 Mayıs günü Siirt şehir merkezinde Zaman gazetesinin binasına patlayıcı gücü yüksek bomba yerleştirildi. Bombanın patlaması sonucu bina çöktü. Bina altında kalan 1 kişi öldü, çok sayıda kişi de yaralandı.

17 Mayıs'ta Siirt şehir merkezinde polis lojmanları, özel tim lojmanları ve YSE binası gerillalarca vuruldu. Düşmanın kayıpları var, ancak sayısı öğrenilemedi. Daha sonra 4 milis düşmanla çatışmaya girdi. Çıkan çatışmada 5 özel tim ölürken, 4 milis de şehit düştü.

Batman:

15 Mayıs'ta Batman şehir merkezinde kontralara ait Hacet konfeksiyonuna konulan saatli bombanın patlaması sonucu 2 kişi yaralandı.

18 Mayıs'ta Batman'da Mehmet Emin Güngör isimli kontra cezalandırıldı.

23 Mayıs'ta Batman İl Jandarma Komutanlığı'na gerillalarca saldırıda bulunuldu. Bu eylemde 10 asker ölürken çok sayıda asker de yaralandı.

18 Mayıs'ta Cengiz Yorulmaz adlı işbirlikçi Batman'da cezalandırıldı.

18 Mayıs'ta ajan olan, Batman 19 Mayıs Lisesi Müdürü cezalandırıldı.

TC'nin Kürdistan'ı insansızlaştırma harekatı giderek hızlanıyor!

Türk devletinin halkımıza uyguladığı büyük göç ettirme ve vatansızlaştırma harekatı son on yılda görülen göç ettirmelerin en yüksek düzeyine ulaştı. İlk baharla birlikte başlatılan harekatta her operasyonda halka çeteleşmeyi dayatan, bazı köylerde evleri yakan ve halka bu yolla gözdağı veren düşman çok sayıda köyü tamamen boşaltarak sonuç almayı hedeflemektedir.

Nisan ayının son haftasından sonra Amed ve Garzan eyaletlerinde geliştirilen ve halen aralıksız süren kapsamlı operasyonlar ise amaç ve kapsam bakımından hayli net sonuçlar ortaya çıkartıyor: Bu durum, 1925-1940 yıllarında olduğu gibi yeni türden bir isyanla birlikte ülkeyi tamamen boşaltmayı hedef almıştır. Her operasyon bölgesindeki köyler ya düşman silahını alarak çeteleşme, ya da köylerini tamamen terk etmekle karşı karşıya bırakılmıştır. Köyleri boşaltıp halkın bir daha geri dönmesini tamamen engellemek için evleri ateşe veren düşman, her köyden şüphelendiği birkaç kişiyi kurşuna dizip "çatışmada ölen terörist" damgasını vurmayı da ihmal etmiyor. Bu durum TC'nin artık bütün Kürdistan halkını potansiyel tehlike, potansiyel isyancı olarak gördüğü ve başta eski isyan bölgeleri olmak üzere adım adım bütün Kürdistan'ı yakıp yıkma ve katliama tabi tutmaya başladığını ve hız verdiği görülmektedir. Adeta Kürdistan'ın bütün kırsal alanları Kürt insanı için yasak bölge ilan edilmiş ve kışlasından çıkan askere herkesi, her yerde vurma yetkisi verilmiştir. Son operasyonlarda izlenen taktik ise esas olarak şöyledir: Düşman, çok kalabalık güçlerle ve ağır silahlarla belli mıntıkaları boşaltmakta, araziyi adım adım bombalayarak çemberi daraltmakta, bu alanlarda yaşayan halkın içinde kendilerince öldürülmesi gerekenleri köy halkından ayırarak kurşuna dizdikten sonra geriye kalanlar ise köyden kovmakta, bunların eşyalarını almalarına dahi izin verilmemekte ve evler, eşyalarla birlikte yakılmaktadır. Daha önceki yıllarda olduğu gibi halkı göç ettirirken ileri sürdüğü "gerillaya yardım ve yataklık" bahanesi aranmıyor. TC'ye ajanlık, çetelik yapmayan, kendi halkına ihanet etmeyen her Kürt insanı "terörist" olarak hedefleniyor ve silahsız, masum, sıradan köylü demeden herkesi kurşuna dizmektedir. Bu vahşet tüm dünyanın gözleri önünde bugün Kürdistan genelinde ve özelde Amed ve Garzan eyaletlerinde yoğunca hızıyla devam ediyor. Tüm basın-yayın, ilerici dünya kamuoyunu Kürdistan'da TC'nin halka dayattığı bu vahşeti, yakılan köyleri yerinde görmeye ve gerekli hassasiyeti göstermeye çağırıyor. Son operasyonlarda yakılan köylerin isimlerini ve katledilen insanların tespit edebildiğimiz bazı isimlerini açıklıyoruz:

Bitlis merkeze bağlı, tümden yakılan köyler:
Westin, Helekan, Şinabedo
Tatvan ilçesine bağlı tümden yakılan köyler:
Kütinstus, Kırtvan, Serâaş, İnzan, Oranıs, Birêkevir, Ergesor, Telêver, Pıhde, Xınzorik, Sancak, Çorsin
Hizan ilçesine bağlı tümden yakılan köyler:
Axkis, Os, Simban, Haciyan
Kozluk ve Sason alanında tümden yakılan köyler:
Tımo, Xani, Şengalik, Manişkot, Xargidik, Tanzê, Permas
Amed/Piran ilçesine bağlı tümden yakılan köyler:
Zıgır, Xaçek
Genç ilçesine bağlı tümden yakılan köyler:
Argat, Zellek, Vartug, Merg, Kasan, Mezrameho, Kançuvare, Botyan, ayrıca Geliye Pirya'da on mezra toptan yakılmıştır.
Hani ilçesine bağlı tümden yakılan köyler:
Combalaj, Derkam, Zara, Şeklat, Koçeran
Kulp ilçesine bağlı tümden yakılan köyler:
Adrok, Gomak, Geliye Gomak, Norşin, Zavnor, Helina, Malaçalê, Godernê, Beşişt, Medlat, Hedeknê, Dehlêzerê, Nevrê
Lice ilçesine bağlı tümden yakılan köyler:
Sisê, Derxûs, Bamitnê, Reşanê, Henyat, Licok, Zenge, Cellik, Hevrê, Pirik, Akron, Kurmak, Zengasor, Zengêli, Heşedere, Xosor, Xiraba, Agdivan, Serdêni, Malagir
Kısmen yakılan köyler:
Çeper, Hiseynik, Kanisipi, Tille, Dizdêni, Karıncak, Mızak, Hindiv, Mezraaliyan.

Katledilen ve operasyon güçlerince alınıp kaybedilen insanlar:
Geliye Pirya'da yakılan on mezradaki tüm erkekler kayıptır.
Cinêzir köyünden 6 köylü kayıptır.
Cumare köyünden 6 köylü kayıptır.
Sisê köyünden 5 köylü kayıptır.
Derxus köyünden 8 köylü kayıptır.
Kanisipi köyünden 5 köylü kayıptır.
Sise köyünden Kani Merteşe, Reşit Akdemir ve Mehmet Birkaya isimli köylüler katledilmiştir.
Hiseynik köyünden Bahdettin Haran isimli köylü katledilmiştir.
Gomapirê köyünden Hasan (..) isimli kölü katledilmiştir.
Alikuşe köyünden Sabri (..) isimli kişi katledilmiştir.
Hevrê köyünden Yusuf (..) ve Abdulvahap (..) isimli köylüler katledilmiştir.
Serdeni köyünden bir çoban katledilmiştir.
Gomak köyünden Muhtar Mehmet Barit katledilmiştir.
Zelik köyünden iki kişi havan topu atışı sonucu yaralanmıştır.

Diyarbakır'dan getirilip Lice operasyonu sırasında katledilen ve "terörist" diye yansıtılan 3 köylünün cenazesi Lice yatılı bölge okulu arkasında bulunmuştur.

Mevcut durumda Garzan ve Amed eyaletlerinde belirtilen bu alanlarda TC güçlerinin köy yakma ve göç ettirme, insanları katletme harekatı hala devam etmektedir.

Garzan ve Amed Eyaletleri
ARGK Karargah Komutanlıkları

ARGK Toroslar'da

22 Mayıs günü Adana'nın Saimbeyli ilçesinde düşman güçleri operasyona çıktılar. Operasyon güçlerine pusu kuran gerillalar, 2 askeri öldürdüler, 3 askeri de yaraladılar. Daha sonra Saimbeyli merkezine yakın bir yerde düşmana pusu kurularak 2 araç vuruldu. Düşmanın kayıpları hakkında bilgi alınamadı.

Toroslar'daki eylem de gösteriyor ki, ARGK artık kendisini Toroslara da taşırmış bulunuyor. Artık yalnız Kürdistan'da değil, Türkiye'nin kırsalında da gerillalar TC'den hesap soracaklar.

Yedisu-Karlıova yolu gerillalarca kesildi

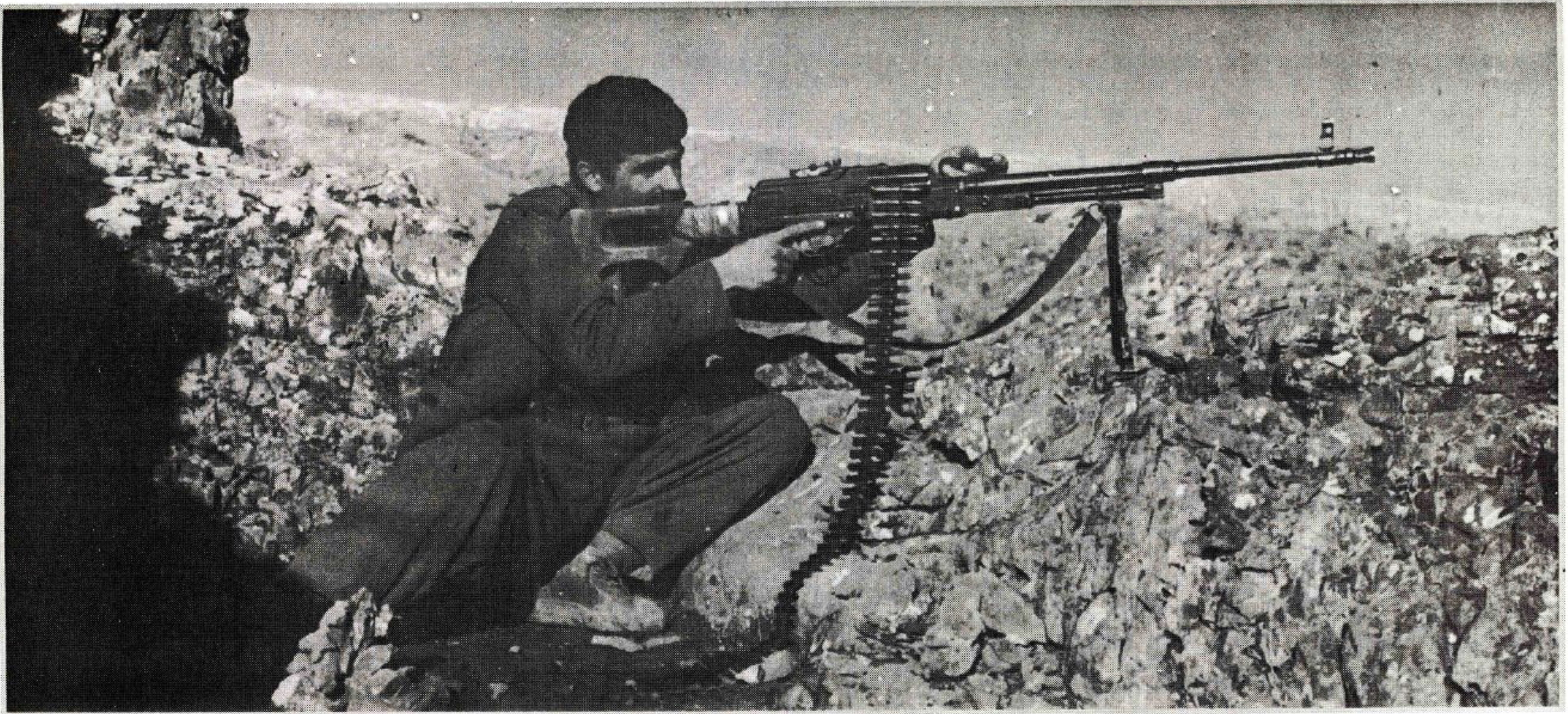
16 Mayıs'ta Yedisu-Karlıova yolu gerillalarca kesildi. 3 ayrı noktada düşmana pusu atıldı. Müdahaleye gelen 1 panzer ve 2 cemse bu pusulardan birine düştü. Panzer mayına çarpıp infilak ederken, her iki panzer de gerillalarca tarandı. Diğer pusularda da düşmana darbe vuruldu. Bu eylemlerde 10 düşman askeri ölürken, 6 asker de yaralandı. Gerilla güçleri herhangi bir kayıp vermedi.

21 Mayıs günü de gerillalarca Karlıova-Çat yolu kesildi. Bu eylemde silahsız 24 asker yakalandı. İkisi gerillalarca cezalandırılırken, diğerleri serbest bırakıldı.

Dersim Eyalet güçleri şehir merkezlerinde vurdu

Elazığ:

15 Mayıs günü Elazığ şehir merkezinde faşistlere ait bir si-

nemaya gerillalar tarafından 1 bombanın atılması sonucu 6 asker ve 6 polis okulu öğrencisi yaralandı.

Erzincan:

27 Mayıs günü Erzincan Et-Balık Kurumu ve 3 araç gerillalar tarafından yakıldı. 2 tabanca ve bazı malzemeler kamulaştırıldı.

Aynı gün İliç'te düşmana pusu kurulması sonucu 2 düşman askeri öldü, 1 asker de yaralandı. Eylemde 1 adet G3 silahı, 1 havan mermisi, 4 G3 şarjörü, su matarası vb. kamulaştırıldı.

25 Mayıs'ta Dersim-Erzincan gerillalarca yolu kesildi. Yoldan geçen araçlar durdurularak kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Aynı gün Erzincan-Çağlar arasında pusu atılması sonucu, 1 panzer roketlerle imha edildi.

25 Mayıs'ta Dersim merkezine yakın bir noktada 2 düşman aracının gerillalar tarafından pusuya düşürülmesi sonucu 1 yüzbaşı ve 3 asker öldürüldü.

Bingöl'de karakol baskını

11 Mayıs'ta Bingöl-Yolboyu karakol tepecilerine yönelik olarak gerillalarca bir saldırı eylemi gerçekleştirildi. Eylemde karakol tepecileri vuruldu. Eylemde tepe komutanı dahil olmak üzere 5 asker öldürülürken, 4 asker de yaralandı. Eylemden sonra gerilla güçleri 1 60'lık havan topu, 4 havan mermisi, 1 havan çantası, 2 G3 silahı, 11 G3 şarjörü, 5 askeri yelek, 4 askeri parka, 2 sırt çantası, 200 adet G3 mermisi, 1 adet radyo, 3 yağmurluk, 1 su matarası, 1 MG3 şeridi ve askerlere ait kimlikleri aldılar.

Bespin taburu gerillalarca basıldı

23 Mayıs günü Cudi alanında Bespin taburu ve taburun yanında bulunan korucu mahallesine yönelik olarak gerillalarca baskın düzenlendi. Çetelere ait mahalle vurulurken, taburun bir tepesine de saldırı yapılarak ele geçirildi. Bu saldırıda düşman güçlerinin 1 subay olmak üzere 4 cenazesi gerillalarca görüldü, ancak düşmanın kayıpları daha fazladır. Gerillalar herhangi bir kayıp vermediler.

Eylemde, 1 orta otomatik silah, 4 G3 silahı, 1150 orta otomatik silah mermisi, 3 gece dürbünü, 15 el bombası, 11 G3 şarjörü, 200 G3 mermisi, 1 lav silahı, 1 G3 dürbünü, 1 telsiz aküsü vb. malzemeler gerillalarca kamulaştırıldı.

Nurhak'ta şehitlere bağlılık yemini: 10 asker öldürüldü

12 Mayıs günü Nurhak'ta gerilla güçleriyle düşman güçleri arasında bir çatışma yaşandı. Gerilla güçlerinin kontrolünde gelişen çatışmada düşman güçleri 4 koldan vuruldu. Çatışmalarda 10 düşman askeri ölürken, 16'sı da yaralandı.

Bu eylemle Nurhak'ta kimyasal silahlarla katledilen yoldaşların anısına bağlılığın nasıl olması gerektiği bir kez daha düşmana gösterilmiş oldu. Bu yoldaşların anısına bağlılığın bir gereği olarak, Nurhaklar, Engizekler düşman için ölüm alanı haline getirilmelidir. Ve düşman bu dağlarımıza artık adım basamamalıdır.

Petrol boru hattı tekrar bombalandı

TC uzun bir süreden beridir ekonomisini düzeltmek amacıyla petrol boru hattını açmak için büyük bir çaba sarffediyor. Petrolü akıtmak için her yolu deniyor. Ancak ARGK uzun süreden beridir bu petrol boru hattını bombalayarak TC'yi bu alanda da çaresiz bırakıyor.

17 Mayıs'ta Viranşehir-Derik arasındaki bir noktada petrol boru hattı gerillalarca tekrar bombalandı. Bombalamadan sonra akan petrol uzun süre yanmaya devam etti. Gerillalar eylemden sonra bir ARGK bayrağını eylem yerine astı. Düşman bomba korkusundan uzun süre bayrağı indiremedi.

ARGK'nin ekonomik hedeflere yönelik eylemleri şunu açıkça gösteriyor ki, kirli savaş sürdükçe düşmanın Kürdistan'daki ekonomik kaynaklardan faydalanması mümkün değildir. Kürt halkının askeri güçleri kendi zenginliklerini düşmana verme niyetinde değil.

Düşman köyleri yakıyor, yurtseverleri katlediyor

Düşman güçleri gerilla karşısında darbe üstüne darbe alınca, köyleri yakmaya ve yurtseverleri katletmeye hız verdi.

ARGK MAYIS AYI SAVAŞ BİLANÇOSU

1994 yılının bahar hamlesini geride bırakarak, yaz hamlesine girdiğimiz bugünlerde, özellikle bahar hamlesinin son ayı Mayıs sürecinde Türk özel savaşımı daha da yoğunlaşarak, Kürdistan halkının ve ordusu ARGK'nin üzerine devlet olmanın tüm olanaklarıyla sonuç alma amacıyla yüklendi. Bu süreçte emperyalistlerin de desteğiyle Güney Kürdistan'da iç çatışmalar başlatarak bunu PKK'ye saldırma ve bitirmenin zemini yapmaya çalıştı. Kürdistan'da özellikle PKK'nin etkinliğinin bulunduğu alanlar, yine eski isyan bölgeleri Türk savaş uçaklarınca aralıksız bombardımana tabi tutuldu, yine aralıksız operasyonlarla onlarca, yüzlerce köy yakılıp yıkıldı, Kürdistan'da adeta yeniden bir istila, işgal, göç ettirme harekatı yaşandı, onlarca insan köy meydanlarında kurşunlandı, faili meçhul cinayetler adı altında masum insanlar katledildi. Silahsız köylüler, çobanlar kurşunlanarak televizyonlarda, radyolarda "terörist" diye ilan edildi ve sonuçta Türk sömürgeci-katliamcı özel savaş grühunun tüm direnen, yurtsever Kürt halkını çoluk-çocuk "terörist" ilan edip hedef aldığı ve katletmekten, bununla bir soykırımı uygulamaktan çekinmediğini ve bunun da onun son çaresi ve son saldırısı olduğunu yaşanılan bu ayki gelişmeler gösterdi.

Bu ay içerisinde Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık savaşçıları olan ARGK gerillaları yoğun bir eylemlilik, direniş ve savaşı geliştirme, ordulaşmayı sayısal ve niteliksel büyütmeye, halk kitlelerini daha da kucaklayarak ve örgütleyerek devletleşmenin çalışmalarını daha da hızlandırmaya ağırlık verdi. Yaz hamlesine daha güçlü ve daha direngen girildi. Türk devletinin tüm imha, sınırlama çabaları boşa çıkartıldı, tüm Kürdistan parçalarında PKK'nin etkinliği ve otoritesi gittikçe artarken TC'nin etkinlik ve diplomatik ilişkilerinde gerileme görüldü. Sonuç itibariyle Mayıs ayı PKK öncülüğünde Kürdistan halkı için kazanılan bir ay olurken, TC için kaybedilen ve daha da yenilgiye götüren bir ay oldu. Bu temelde Mayıs-1994 ayı içerisinde Türk katliamcı güçlerine karşı ARGK gerillalarınca geliştirilen savaşımın bilançosunu basına ve Kamuoyuna açıklıyoruz:

1- Bu ay içerisinde; 15'i yol kontrolü ve denetimi olmak üzere toplam 465 ayrı noktada eylem gerçekleştirilmiş, bu eylemlerde 29'u rütbeli olmak üzere toplam 895 asker öldürülmüş, 5'i rütbeli olmak üzere 211 asker yaralanmıştır. Bu sayılara çatışma ve eylemlerde devletin kayıplarını gizlemesi sonucu öğrenilemeyen ölü-yaralı sayısı dahil olmayıp verilen rakamlar bizzat gerillalarca görülenlerdir. Yine, 5'i korucubaşı olmak üzere 180 korucu ölmüş, 1'i korucubaşı olmak üzere 50'si korucu yaralanmış, işbirlikçi, ajan, kontra, polis, vb. olmak üzere toplam 87 kişi ölmüş, 40 kişi yaralanmıştır, bunlardan, korucu ve korucu yakınlarından 62 kişi tutuklanmış, bir kısmının sorgusu yapılarak serbest bırakılmış, diğerlerinin işlemleri sürmektedir.

2- Bu ay içerisinde 186 ARGK savaşçısı şehit düştü. 73 ARGK savaşçısı yaralanmış, bu yaralılar ARGK bünyesindeki sağlık kuruluşlarında tedavi altına alınmıştır.

3- Bu eylemlerde Türk ordu güçlerinden 71 adet ferdi silah, 5 adet tabanca, 6 adet ortaotomatik silah, 2 adet top, 6 adet B7 silahı, 26.000 muhtelif silahlara ait mermi, 136 adet şarjör, 31 adet bomba, 18 adet roket, 5 adet telsiz cihazı, 10 adet dürbün, 155 milyon TL, 2481 küçükbaş hayvan, 160 büyükbaş hayvan ve ayrıca çok miktarda askeri giyecek, yiyecek maddesi ve silah yedek parçaları kamulaştırılmıştır.

4- Geliştirilen bu eylemler sonucunda birçok korucu silah bırakarak göç etmiş, göç eden korucuların sayıları tespit edilememiştir. TC güçlerince 5 garnizon güvenliğe alınamadığı için terk edilmiş, bunlar ARGK gerillalarınca yakılarak kullanılamaz hale getirilmiş ve bu garnizonların bulunduğu alanlar gerilla denetimine alınmıştır.

5- Bu ay içerisindeki savaşımda 6 kobra helikopteri, 4 tank, 7 panzer ve özel savaş amaçlı kullanılan askerisivil 87 araç gerillalarca darbelenerek savaş dışı bırakıldı.

1 Haziran 1994

ARGK Botan-Behdinan/ Basın Bürosu

PKK SAVAŞ ESİRLERİ "TC'NİN HUKUK SİSTEMİ"Nİ İŞLEMEZ KILDI

TC zindanlarında bulunan PKK'li savaş esirlerinin 9 Nisan 1994 tarihinde başlattıkları DGM'lere çıkmama eylemi, Türkiyeli devrimci-demokratik hareketlerin katılımıyla devam etmektedir. PKK'li savaş esirleri yaptıkları açıklamalarda; DGM'lerin hukuk sistemiyle hiçbir alakasının olmayıp, Kürt halkını yargılayan, suçsuz, sivil Kürt insanlarını "terörist" olarak suçlayan bir kuruma dönüştüğü, asıl savaş suçlularının yargılanmadığı dile getirilerek bu boykot ve protestonun amacının, TC hukuk ve adalet sisteminin insanlıkla uzaktan ve yakından hiçbir ilişkisinin bulunmadığını göstererek, DGM'lerin gerçek yüzünü tüm insanlığa anlatmaktır" dediler. Bu çerçevede halen TC cezaevlerinde bulunan, 9 bin PKK'li savaş esiri mahkemelere çıkmıyor. Konuyla ilgili bir açıklamayı aşağıda sunuyoruz.

Basına ve Kamuoyuna

Sağmacılar Cezaevi'nde tusak bulunan 373 PKK'li savaş esiri adına basına ve kamuoyuna açıklamada bulunan Ferhan Güllü, uygar insanlığın ve uluslararası kuruluşların Kürt halkının soykırımına sessiz kalmamasını isteyerek; 1989 yılından 1994 yılına kadar gözaltına alınan, gözaltında ölen veya kaybolan, faili meçhul cinayetler, yakılan köyler ve gözaltında tecavüze uğrayanların toplamını açıkladı.

Ferhan Güllü açıklamasında: "İnsanlığın gelişmesinde ve bugüne varmasında birçok uygarlığa beşiklik eden Kürdistan ve Kürt halkı, insanca yaşama iradesini ortaya koyduğu, barış ve demokrasi istemini ifade ettiği için bugün Türk devleti tarafından topyekün bir özel savaşla yeryüzünden ve tarihten silinmektedir. Türk devleti bu amacına varmak için her türlü yakıcı ve yıkıcı silahı devreye sokarak, gözükaraca kullanmaktadır. Uluslararası kuruluşları hem DGM'leri tanımama kararımıza, hem de TC'nin Kürdistan'daki katliamlarına sessiz kalmaması ve PKK'nin sunmuş olduğu çözüm önerisine destek vermeye, TC'ye baskı yapılması için gerekli girişimlerde bulunmaya çağırıyoruz" dedi.

Ferhan Güllü yaptığı açıklamada; 1989-1990 yıllarında 3180 kişinin gözaltına alındığı, 28 kişinin gözaltında kaybolduğu, 87 kişinin faili meçhul cinayetlerle ortadan kaldırıldığı, 162 köyün yakıldığı ve 12 kişinin tecavüze uğradığı, 1991 yılında 17237 kişinin gözaltına alındığı 51 kişinin gözaltında kaybolduğu, 347 kişinin faili meçhul cinayetlerle katledildiği, 218 köy ile 3 ilçenin yakıldığı, 22 kişinin tecavüze uğradığı, 1992 yılında 37375 kişinin gözaltına alındığı, 2711 kişinin gözaltında kaybolduğu, 87'si çocuk olmak üzere 1507 kişinin faili meçhul cinayetlerle öldürüldüğü, 361 köy ve 5 ilçenin yakıldığı, 110 kişinin gözaltında kaybolduğu, 74 kişinin tecavüze uğradığı, 1993 yılında 2545 kişinin gözaltına alındığı, 28'i çocuk olmak üzere 544 işinin gözaltında kaybolduğu, 89 kişinin faili meçhul cinayetlerle öldürüldüğü, 1 il, 10 ilçe ve 162 köyün yakıldığı, 11 kişinin tecavüze uğradığı, 1994 yılı Mayıs ayına kadar ise 6805 kişinin gözaltına alındığı, 33 kişinin gözaltında kaybolduğu, 10'u çocuk olmak üzere toplam 516 kişinin faili meçhul cinayetlerle katledildiği, 4 ilçe 231 köyün yakıldığını ve 17 kişinin tecavüze uğradığını açıklayarak tüm insanlığın duyarlı olmasını belirtti.

Ferhan Güllü açıklamasının sonunda, "TC devleti barbarlık derecesine varan katliamlarını, köy ve mezraların imha edilmesini ve onbinlere varan Kürt tutsağının en vahşiyane işkencelerden geçirilip göstermelik uyduruk mahkemeler eliyle ağır cezalara çarptırılmasının rakamlarını tüm insanlığa sunuyoruz" dedi.

Sağmalcılar Cezaevi
PKK'li savaş tutsakları adına
Ferhan Güllü

Kürdistan'da sürekli gerilemenin şokunu ve telaşını yaşayan TC'nin kontra güçleri halkımıza karşı tam bir vahşet uyguluyorlar. Bütün eyaletlerde bombalanmadık köy bırakılmadı.

Bu son dönemde özellikle Garzan ve Amed eyaletlerinde bu yönlü faaliyetlerini gittikçe yoğunlaştırdılar. Son iki aylık süreçte 100'e yakın köy yakılırken, dağlar taşlar katledilmiş yurtseverlerin cesetleriyle doldu. Köylerinden alınarak kurşuna dizilen yurtseverler daha sonra "terörist" olarak lanse ediliyorlar. Yurtsever iş adamları da dahil her iş ve meslekte olan yurtseverler özel savaş rejimi tarafından katlediliyorlar.

Bütün dünya TC'nin bu insanlık dışı vahşetini artık görmelidir. Ne Bosna'da, ne de Azerbaycan'da, bu vahşetin benzeri vardır. TC'den insanlığa düşman bir güç olarak bunun hesapları sorulmalıdır.

Botan'da yurtseverlere yönelik bu tür katliamlar karşısında halkımız dağlara çekilince TC paniği yaşamaya başladı. Bu, suçlarını örtme telaşıdır. TC'nin suçları artık örtülemeyecek kadar çoktur. Ve bu suçlar onun sonunu getirecek niteliktedir. Gerilla güçlerimiz ve halkımız bu suçların hesabını şimdiden soruyorlar.

Adıyaman'da 2000 kişi yürüdü

2 Mayıs günü Adıyaman'da tütün taban fiyatlarının düşük tutulmasını ve TC'nin Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmek amacıyla 2 bin kişi yürüdü. Çevre köylerden gelen halkın katılımıyla valilik ve emniyete doğru yürüyüşe geçen halk, çeşitli pankartlar da taşıdı. Halkımız "tütün fiyatları düşük tutulamaz", "yaşasın halkların kardeşliği", "Biji Serok APO" sloganları eşliğinde eylemini sürdürürken, polisler kitleye saldırdı. Bunun üzerine yurtseverlerle polisler arasında çatışma çıktı. Çatışmada vali ile birlikte 2 polis yaralandı. 20 kişi polisler tarafından gözaltına alındı. Aynı gün Adıyaman'a giriş ve çıkışlar yasaklandı.

Malazgirt'te düşman oyunu fiyasko

30 Mayıs günü düşman Malazgirt'te halka zorla "PKK karşıtı" bir yürüyüş yaptırmak istedi. Düşman güçleri sabah erken saatlerde esnafı dolaşarak dükkanlarını kapatmalarını ve PKK aleyhine düzenlenecek gösteriye katılmalarını, aksi halde cezalandırılacaklarını belirtti. Halka şiddet uygulanmaya başlayınca, halk Malazgirt'in en işlek caddesinde toplandı. Çevre köylerden gelenlerin katılımıyla büyük bir kalabalık oluşturan halk, "PKK aleyhine" konuşma başlayınca, "Biji PKK, Biji Serok APO" sloganlarını attı. Bir süre slogan atan halk, daha sonra yürüyüşe geçti. Komplo ve planın boşa çıkmasına sinirlenen düşman güçleri halka saldırdı. Düşmanın çılgınca saldırısı üzerine çıkan çatışmada yaralananlar olurken, düşman çok sayıda insanı gözaltına aldı. Bu tür eylemlerle halk "PKK'yi istemiyor" imajı vermek isteyen düşman, birkez daha teşhir oldu. Kürdistan halkının artık kendisini istemediği ve katliamlarına karşı öfkeli olduğunu bütün dünya gördü.

Şemdinli'de 25 düşman askeri öldürüldü

1 Haziran günü gerillalar, Şemdinli'nin Bave köyü yakınlarında üslenen düşman güçlerine karşı kapsamlı bir baskın eylemi gerçekleştirdiler. 3 koldan yapılan baskın eyleminde 25 düşman askeri öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Bu eylemde, 3 G3 silahı, 1 bombaatar silahı, 2 telsiz, 1 dürbün, 12 bombaatar mermisi, 2 fotoğraf makinesi, 6 el bombası, 4 telsiz aküsü, 200 G3 şarjörü ve değişik askeri malzemeler gerillalarca kamulaştırıldı.

Ovacık'ta serhildan

3 Haziran günü daha önce katledilen 1 Kürt yurtseverin cenaze töreninde 1000 kişi yürüdü. Yürüyüşe TC güçleri müdahale etmedi. Yürüyüşte, "Biji Serok APO, Biji PKK, Kahrolsun kontrgerilla" sloganları atıldı.

Gabar'da 33 düşman askeri öldürüldü

3 Haziran günü Gabar alanında düşman güçleri gerillalarca pusuya düşürüldü. Pusu eylemi daha sonra günboyu süren bir çatışmaya dönüştü. Çatışmada 33 düşman askeri gerillalarca öldürülürken, çok sayıda asker de yaralandı. Günboyu süren çatışmada 1 gerilla da şehit düştü. Eylemde, 1 G3 silahı, 1 bombaatar silahı, 12 roket, 1 lav silahı, 3 gece dürbünü, 1000 G3 mermisi, 1 el telsizi ve değişik askeri malzemeler de gerillalar tarafından kamulaştırıldı.

Gabar eylemi de gösteriyor ki, düşmanın sürekli operasyonlarda ısrar etmesi kayıplarının artmasından başka bir anlam ifade etmiyor. Artık dağ-taş asker cenazeleriyle doldu. Önümüzdeki dönemde bu kayıplarının daha da artacağı kesin. Uçaklar ve helikopterler her gün onlarca cenazeyi taşıyorlar.

Cilo Dağı'nda 105 düşman askeri öldürüldü

30 Mayıs günü düşmanın Oramar'da geliştirdiği operasonlara Cilo Dağı'nda gerillalar darbe vurdu. Bu çatışmada düşman güçleri gerillalarca 2 koldan vuruldu. Gerillalar düşman güçlerini araya alarak çatışmayı kendi kontrollerinde geliştirdiler. Çatışma akşama kadar sürdü. Bu çatışmalarda toplam 105 düşman askeri öldü.

Daha sonra helikoptlerler cenazeleri ve yaralıları almak için alana geldi. Gerillaların ateş açması üzerine geri çekildiler. Aynı bölgede 8 çete de gerillalarca pusuya düşürülerek öldrüldü. Çetelerin silahları gerillalarca el kondu. Geçirilirken çatışmalarda çok sayıda askeri malzeme de gerillalarca kamulaştırıldı.

ARGK'nin esir aldığı Türk askeri açıkladı:

"BİZİ KANDIRARAK SAVAŞA SÜRÜYORLAR"

Türk devletinin resmi açıklamalarına göre 250 bin, resmi olmayan açıklamalara göre 350 bin olan asker kaçağı giderek büyüyor. Bakanlar Kurulu'nun terhislerin durdurulmasıyla ilgili aldığı karar asker kaçaklarının yanısıra ordudaki asker firarlarını da hızlandırdı. ARGK birlikleri karşısında yenik düşen TC, üniversite öğrencilerini de artık askere alarak asker açığını kapatmaya çalışıyor. Bütün bu çabalara gerillalardan aldıkları ağır darbeler eklenince Türk ordusunun yaşadığı bunalımın derinleşmekte olduğu ve bunun askerlere de yansıdığı her gün yeni firarların yaşandığı ve bu nedenle ordudan firar eden asker haberlerinin yaygınlaştığı biliniyor. Son zamanlarda gazetelere verilen kayıplar içerisinde firar eden askerlerin de bulunduğu biliniyor.

16 Mayıs günü Beytüşşebap alanında operasyonlara katılmamak için firar eden Yasin Yaşar gerillalar tarafından silahı ile birlikte yakalandı. Yasin Yaşar şu anda Botan-Behdinan Ana Karargah Komutanlığı'nda bulunuyor. Kurd-A'nın Behdinan muhabiri Behdinan ARGK Karargahında asker firarisi Yasin Yaşar'la bir röportaj yaptı. Bu kısa röportajı yayınlıyoruz:

Kendinizi tanıtır mısınız?

Yasin Yaşar: *Adım Yasin Yaşar, aslen Sinop Ertenek doğumluyum. Ailem İstanbul-Bostancı'da yaşamaktadır. Annem ve Babam Kadıköy'dedir. Adresleri: Kayışdağı Mahallesi, Nusret Sokak No: 34, Kadıköy-İstanbul. Annemin adı Cehri Yaşar, Babamın adı, İlyas Yaşar'dır. 12 ay askerlik yaptım, tahsil durumum ortaokul birinci sınıftan terktir.*

Ordudan neden firar ettiniz?

Komutanların baskısı, küfürlü ve hakaret dolu konuşmaları ve yine buna benzer diğer davranışlarına tahammül edemedim, gayri insani yaklaşımlarını kabul edemedim. Bunun için firar ettim. Firar ederken gerillalar ile karşılaşacağımı tahmin etmiyordum.

Türk ordusunda askerlik yapmak nasıl bir şey?

Tek kelimeyle berbat.

Ordudan firar edenleri ne yapıyorlar, firar edip yakalananlara nasıl davranıyorlar?

Ben daha önce Cizre'de askerlik yapıyordum, orada firar olayları ile karşılaşmadım. Ancak diğer yerlerden firar edenleri duyuyorduk, bunları yakaladıklarında hapse atıp işkence yapıyorlardı. Bazılarını, uzakta yakaladıklarını öldürdüklerini de duyuyorduk, yani firar etmenin cezası ağırdır.

Yakalandığınızda gerillalar size nasıl davrandılar?

Belirttiğim gibi gerillalar ile karşılaşacağımı hiç tahmin etmiyordum. Çünkü bize komutanlarımız sürekli bunlar "üç-beş eşkiyadır, teröristtir, Ermeni çocuğudur" diye her gün propaganda yapıyorlardı. Biz de gerçekten öyle sandığımız için onlara düşman olmuştuk. Arazide gerillalarla karşılaşacağımı tahmin etmiyordum. Ama gerillalarla karşılaşınca komutanların anlattıklarının doğru olmadığını gördüm.

Yakalanmadan önce PKK hakkında ne düşünüyordunuz?

Yukarıda belirttiğim gibi düşünüyordum, yani komutanlarımız, "Ermeni çocuğudur, teröristtir, hep öldürmekten anlarlar" diyorlardı. Bende öyle düşünüyordum.

Şimdi ne düşünüyorsunuz?

Şimdi bunun öyle olmadığını, PKK'nin, Kürt halkının özgürlük savaşını verdiğini anladım.

Savaşın son bulması için ne diyorsunuz?

Gerçekten savaş istemiyorum, ama Kürt halkı da özgürlüğüne kavuşmalı. Gerillaları gördükten ve ne için savaştıklarını anladıktan sonra Kürt halkının da özgür ve bağımsız bir ülkesinin olmasını istiyorum.

Askerlere bir çağrınız var mı?

Evet, firar etsinler, komutanların söyledikleri doğru değil. Yaptığımız savaş haklı değil, bizi kandırarak bu savaşa sürüyorlar. Bunu bilmelerini isterim.

Ailenize bir mesajınız var mı?

Ailem bilsin ki, ben iyiyim, şimdi PKK gerillalarının yanındayım. Bana zararları olmadı, iyi davranıyorlar. Kendileri de bana bir haber gönderirse iyi olur.

Peki teşekkür ederiz, ailenize iletmeye çalışırız.

Sağolun ■ ■ ■

Esir askerlerle ilgili ARGK Behdinan Komutanlığı'nın görüşleri:

Siz, bu firar askeri yakalayan komutanlık olarak ne söylemek istersiniz?

Behdinan ARGK Komutanlığı: *Bir er olarak ona yaklaşım tarzımız gerçeği, doğruyu kavratmak, insanca bir yaşam içine çekmektir. Bu yönlü ilgileniyoruz. Her esir askere gösterdiğimiz insani ilgiyi göstererek, kendini, insanlığını yeniden bulması, TC askerliğindeki olumsuz etkileri üzerinde atması için ilgileniyoruz.*

Türk ordusundaki askerlere bir çağrınız varmı?

TC rejiminin bilgilendirmelerine inanmamaları, ordudan firar etmeleri, mümkünse askerliğe gitmemeleri, bu kirli özel savaşa alet olmamalarıdır. Zira Türk rejimi gerçekten tüm dünyayla ilişkilerini kesmiş ve onları bu kirli savaşta kullanarak harcamaktadır. Bunu bilmelerini istiyoruz.

Teşekkür ederiz.

Bizde teşekkür ederiz.

İstanbul polisinden mücadelemize karşı komplo girişimi

"Beni ölümle tehdit edip, hazırladıkları ifadeyi kamera karşısında okuttular"

TC polisi tarafından İstanbul'da gözaltına alındıktan sonra kendisine zorla Yunanistan ve mücadelemiz hakkında açıklama yaptırılan Giyasettin Altun, TC polisinin komplosunu kamuoyuna açıkladı. Aşağıda yayınlıyoruz.

Ben **Giyasettin Altun.** 10 Mayıs 1994 tarihinde, Aksaray'da metro karşısında İstanbul terörle mücadele ekipleri tarafından gözaltına alındım. Gözaltında 10 gün tutuldum. Bu süre içinde askıdan, elektriğe ve falakaya kadar birçok işkenceye tabi tutuldum. Şubede polisler tarafından sürekli olarak ölümle tehdit edildim. Polisler, Welat Han Gülsenoğlu, Vedat Aydın, Aysel Malkaç ve daha ismini hatırlayamadığım gözaltı kayıpların bana örnek göstererek, dediklerini kabullenmemem halinde akıbetimin onlar gibi olabileceğini söylüyorlardı. Bunun için beni, bir-iki kez yerini bilmediğim bir su kenarına götürerek silahı enseme dayayıp öldüreceklerini söylediler. Bu ölümle tehdit ve dışarıya çıkarma, işkence yöntemlerinden biriydi. Gözaltına alınışımın üçüncü günü ve gece saatlerindeydi, tahminen bir saatlik araba yolculuğundan sonra o noktaya vardık. Gözüm bağlı olduğundan nereye götürüldüğümü bilmiyorum. Diğeri bundan iki gece sonra ve yine geceydi, hatta beni öldürüp bir ormana gömebileceklerini veya açık denize dahi atabileceklerini söylüyorlardı. Bu işkenceleri en çok yapanlar: Astsubay lakaplı, 34, 54 numarayla birbirine çağıran polis ekibiydi.

Kabul etmemi istedikleri şey ise; benim Yunanistan'da bomba eğitimi gördüğüm ve Türkiye'ye turizme yönelik eylemler yapmak amacıyla gönderildiğim biçimindeki ifadeydi. Sürekli olarak Yunanistan'ın, Türkiye turizmine zarar vermek için PKK ile işbirliği yaptığını ve benim de bunun için görevlendirildiğimi dayatıyorlardı.

Polisin işkence ve ölüm tehditleri sonucu, iddia ettiklerini kabul etmek zorunda kaldım. Bir metin ve planı kamera karşısında okumamı istediler. Hatta kendi isteğimle itiraflarda bulunduğuma inandırıcılık kazandırmak için 3-4 kez çekim yaptırdılar.

18 Mayıs 1994 tarihinde iki gün üst üste ve daha sonra da Star TV'de ve gazetelerde çıkarılan görüntüler ve haberler bu ölüm tehditi altında kabul ettirilen polisin dayatmalarıdır. Ben, kesinlikle ne Yunanistan'ı gördüm, ne de herhangi bir bombalama ile alakam var. Bu senaryoların etkisiyle şimdi geceleri hep Yunanistan rüyama giriyor. Nasıl bir coğrafya olduğunu bir türlü anlayamıyorum.

Türkiye turizmi Kürdistan'da yaşanan ve Türkiye'ye de yayılan savaş nedeniyle gittikçe düşme göstermekte. Bunun ekonomiye getirdiği fatura ise ağır olmaktadır. Türkiye bilinçli olarak hem Kürdistan'daki savaştan dikkatleri uzaklaştırmak, hem de kirli savaşın Türkiye'ye de yayıl-dığını gizlemeye çalışmakta ve bunu da tarihi düşmanı olarak gördüğü Yunanistan'a yüklemektedir.

Savaşı yürütmede birinci kuvvet olma yarışındaki tv ve basın; daha ben sorgudan çıkarılmadan bu yayınları vermekle, haberleri vermekle, polisle işbirliği içinde nasıl çalıştıklarını da göstermişlerdir.

Ben, ölüm tehditi ile kullanılıp, polisin istemi doğrultusunda basına sansasyon haber konusu yapıldım. Bu zayıflığımdan dolayı da suçluyum. Yunan halkından özür diliyorum, iradem dışında Türk düşmanlığına alet edildim.

Kamuoyunun konuya duyarlı olacağına inanıyorum.

27 Mayıs 1994
Giyasettin Altun
C Blok 4. Koğuş
Sağmalcılar Cezaevi/ İstanbul

ALMAN DEVLETİ PKK VE ONUN ŞAHSINDA KÜRT HALKINA DÜŞMANLIĞI TERKETMELİDİR!

Alman devleti ve özellikle de bugünkü hükümet çok haksız bir temelde, Türk devletinin yanında tüm Kürt halkına düşmanlık yapıyor. En çokta; Kohl, Kinkel ve Kanther üçlüsünün şahsında kendisini açığa vuran bu düşmanlık, Türk devletinin uyguladığı jenoside direkt katılma biçimindedir. Biz uzun bir süreden beri, Almanya'nın bu tutumunu terketmesi konusunda uyarılarda ve çağrılarda bulunduk. Buna rağmen bu çirkin düşmanlık devam ediyor.

Tarihte Türklerle birlikte Ermeni halkının katliamında da yer alan Almanya, şimdi geliştirdiği yeni İslam politikası ile kendine Ortadoğu'da yer bulmaya çalışırken, Türk devletini, siyasi, askeri ve mali alanda sınırsızca desteklemektedir. Almanya'nın sürekli PKK'ye saldırıları gündemde tutması esasen kendi suçlarını ve izlediği terör siyasetini gizlemek içindir. Artık Almanya'nın halkımıza karşı tutumu öyle bir noktaya gelmiştir ki, bir tek Kürdistan'a kendi ordularını göndermediği kalmıştır.

Alman İçişleri Bakanı, Türk İçişleri Bakanı gibi konuşuyor.

Kinkel "PKK beni tehdit ediyor" biçiminde yalan söylüyor.

Alman polisi yurtseverlerin evlerini ve Kürt derneklerini basıyor. Yürüyüş ve gösterilerine müdahale ediyor. Poster ve bayraklarımıza saldırıyor. Ve çok onursuz bir biçimde Kürtlere ajanlık teklif ediyor.

Kürdistan'da panzeriyle, silah ve parasıyla izlediği siyaseti ile terör estiren Almanya, kimseye terörist diyemez. Almanya yakılan köylerin, her gün katledilen yurtseverlerin suç ortağı oluyor. Eli Kürt kanına bulaşmıştır, hiç zaman yitirmeden, tutumunu gözden geçirmelidir. Çünkü, Kürt halkının özgürlük mücadelesine Almanya'nın düşmanlık yapma hakkı yoktur. Özellikle de Kürt halkına neyi tercih edeceklerini söyleme hakkına sahip değildir. Bu tutum ulusumuza saygısızlıktır. Şimdilik ses çıkarmayan "Kürt"lere de saygısızlıktır.

Alman polisi Kürtlere yönelmekten, evlerini basmaktan ve ikide bir bizi tehdit etmekten vazgeçmelidir. Bu durum devam ettiği taktirde, kendilerinin de içinden çıkamayacakları gelişmelere neden olabileceklerini unutmamalıdırlar.

Altını çizerek söyleyelim, eğer Almanya dostluk istiyorsa, biz dostluğa varız. Yok ısrarla bize savaş açtığını düşünüyorsa, biz bu savaşı kabul eder ve içeride-dışarıda da cevabını veririz. Ve eğer Almanya bu yöntemlerle bizi teslim alacağını sanıyorsa yanılıyor. Biz Almanya'da bin şehit verecek güçteyiz.

Almanya, özellikle Kürtleri tutuklamaktan derhal vazgeçmelidir. Bu pratiğe, tüm halkımızla birlikte tavır koyacağımızı ve Alman çıkarlarını her yerde tehlikeye düşürebileceğimizi bilmelidir. Almanya bunu çok ciddi bir uyarı olarak almalıdır.

Alman halkı Kürtlerin dostudur. Düşmanlık yapan bugünkü hükümettir. Seçimlere giderken, tüm Alman halkını, halkımıza karşı savaş açan bugünkü hükümete acil olarak tavır almaya çağırıyoruz. Çünkü PKK düşmanlığı, Alman halkının değil, bugünkü hükümetin tercihidir.

Sonuç olarak: Alman hükümetini halkımıza ve PKK'ye düşmanlık yapmaktan vazgeçmeye, müdahalelerini terketmeye, yaptıklarından ötürü özür dilemeye çağırıyoruz. Bu aşamadan sonra bize yönelik uygulamalara karşı, savunma hakkımızı kullanacağımızı belirtiyoruz. Biz diyalog çağrısını tekrarlarken, büyük bir kararlılıkla ve ne pahasına olursa olsun, sürdürdüğümüz ulusal kurtuluş savaşımızı yükselteceğimizi söylüyoruz.

ERNK Avrupa Temsilciliği

PKK-MK ve Askeri Konsey Başkanı Cemil BAYIK:

Gerilla saldırılarını hem yoğunlaştıracak hem de büyütecektir

PKK-MK üyesi Cemil BAYIK yoldaşla KURD-A'nın yaptığı röportajın Güney Kürdistan'daki çatışmalar ve son dönemlerde uygulanan ulusal imha çerçevesinde Kürt işadamlarının TC tarafından katledilmesine ilişkin bölümlerini yayınlıyoruz.

Kürd-A: TC operasyonlarında ciddi bir sonuç alamıyor. Buna rağmen "PKK bitiriliyor" içerikli açıklamalar yapılıyor. TC bunlara neden gerek görüyor?

Cemil Bayık: Türk devletinin savaştan kaynaklanan sorunlar karşısında tahammül gücü tükeniyor. Ordunun yürüttüğü çirkef savaş, Türkiye'nin kaynaklarını habire tüketiyor. Bir günlük savaş masrafı bile rejimin içine girdiği krizin ağırlaşmasına yetiyor. TC bütün gücünü ve olanaklarını savaşın hizmetine verdi. Ama sonuç alamıyor. Başarısızlık onun için hüsran demektir.

1994'ü kendisi için başarılı bir yıl ilan etti. Devlet ve ordu kendilerini buna inandırmaya çalıştılar. Zaman akıp gitmesine rağmen bu yönlü sonuçlar söz konusu değildir. Tam tersine zayıflama durumları daha da gelişti. Ordunun morali iyice bozuldu. Operasyonların hızı kesildi. Gerilla güçlerimizin darbeleri orduyu tam bir çözülme içine itmiştir. Sadece ordunun değil, devletin diğer kurumları da çözülme içindedir. Bundan böyle inisiyatifi ele alan gerilla saldırılarını hem yoğunlaştıracak, hem de büyütecektir. Artık hızla çözülmelere tanık olacağız.

İşte bu durum karşısında devlet ve ordu, inandığı ama ulaşamadığı amaçlara sahte başarı tabloları çizerek ulaştığını iddia ediyor. Çözülüşlerini durdurmak, rejimin içerisinde bulunduğu krizin ağırlaşmasını önlemek, halkımızın mücadeleye katılımını zayıflatmak, uluslararası alanda gelişe PKK'yi tanıma ve destek sunmanın önüne geçmek için savaşın psikolojik boyutu öne çıkartıldı.

Güney Kürdistan'da son durum nedir, TC neden arabuluculuk yapıyor?

Gerek ABD, gerekse Batılı güçlerin Güney Kürdistan'a yönelik tutumlarında ciddi bir gelişme yoktur. ABD-İngiltere ikilisinin tavrı, sorunu içinde bulunduğu noktada dondurma, mevcut durumu koruma yönündedir. Çatışmalarda taraf olmadılar. Daha doğrusu fazla ilgi göstermediler. Müdahaleleri Irak Ulusal Kongresi aracılığıyla oluyor. Kendileri direk muhatap olmaktan yana değiller. Geçmişten farklı olarak, Güney Kürdistan'a ilgilerinin zayıfladığını söyleyebiliriz. Eğer ciddi gelişmeler olmazsa, bu ilgi zayıflığı Saddam'ı kabul etme noktasına kadar gidebilir. Almanya-Fransa gibi güçler ise; Saddam'ı yadsımayan bir çözümün peşindeler. Bu konuda TC ve İran ile anlaşmış görünüyorlar. KDP'ye dayalı özerkliği ve Irak'ın Kürdistan üzerinde egemenliğini yeniden kurma çabası içindeler. Bunun için de, engel olarak gördükleri YNK'yi sindirme amacındalar. Son çatışmaların ardında bunu görmek gerekiyor. Çatışmalarla zorladıkları YNK'yi görüşmelerle teslim almaya çalışıyorlar. Şayet başarırlarsa hem Güney için öngördükleri çözüme yaklaşmış, hem de PKK'ye müttefik bir gücü devre dışı bırakma durumunu başarmış olurlar. Böylece bizim Güney sahasından yararlanmamızı ortadan kaldırmak istiyorlar.

YNK-KDP çatışmasının ileri boyutlara varması riskli görülüyor. Bütün dış desteğe rağmen KDP'nin gücü sınırlıdır. Çatışmalarda kesin üstünlüğü ele geçirme ve alanı denetleme durumu tartışmalıdır. Çatışmaların boyutlanıp sürmesi halinde PKK'nin temsil ettiği bağımsızlık çizgisinin hızla gelişme ve etkin olma durumu söz konusu. Bu nedenle TC devreye giriyor, çatışmalarda arabuluculuk üstleniyor. Çatışmaları sınırlı tutarak alanda hakimiyet kurmayı çıkarına uygun buluyor. Arabuluculuğunun esas nedeni budur. Çatışmaların sınırlı tutmakla birlikte görüşmelerin yetmediği yerde tekrar başlatması mümkün. Görüşmelerde arabuluculuğunun bir nedeni de iç ve dış kamuoyuna şirin görünmek, kendisinin çatışmalardaki rolünü gizlemektir. Bu hususta tam bir sahtekarlık örneği sergileniyor.

Bütün belgeler, bulgular gerek geçtiğimiz aylarda öldürülen Behçet Cantürk, gerekse birkaç gün önce kaçırılan Savaş Buldan ve iki arkadaşının devlet tarafından öldürüldüğü konusunda birçok çevre hem fikir. Bu konudaki düşüncelerinizi alabilirmiyiz?

TC çoktandır saldırıları gerilla ile sınırlandırmaktan çıkarıp ulusal imha boyutunda yürütüyor. Ulusal kurtuluştan yana olan bütün kesimler saldırıların hedefi durumundadır. Ulusal öğelerin tümünün imhası günlük çaba olarak yürütülüyor. Ulusal kurtuluştan yana tavır alıp da mücadeleye destek sunanlar katlediliyor. Savaş Buldan ve arkadaşları, sömürgecilerin bu politikaları sonucu katledildiler. Aynı şey Muhsin Melik için de geçerlidir. Failler gizli değildir. TC devleti, fazla gizleme gereği görmeden bu cinayetleri işliyor, sadece açıkça üstlenmiyor. Bunun nedeni de tepkilerini kendisine yönelmesini önlemektir.

Son birkaç yıldır bütün ulusal kesimler mücadele saflarında yer aldılar. Aynı şey varlıklı ve aydın kesimler için de geçerlidir. Ulusun bütün dinamikleri harekete geçip kendi olanakları dahilinde kurtuluş savaşına katkılarını sunarken, TC buna karşılık olmak üzere çeşitli tarzda saldırılara girişti. Ulusal kesimlerin (aydın, işveren vs.) en tanınmış ve mücadeleden yana kesin tavır almış olanlar ardı sıra katledildiler. Böylece çeşitli kesimlerin mücadeleye katkıları kesilmek isteniyor.

Bugün halkımız üzerinde tam bir katliam uygulanıyor. Yapılan katliamlar geçmişi aratmayacak cinstendir. Tarihimizde gerçekleşen katliamlarda ölen insan sayısıyla bugünküler arasında fark kalmamıştır. Sadece katliamın gerçekleştirilme yöntemi farklıdır. Öncekilerde belli bir yerde ve zamanda düşman olarak görülen insanlarımız katledilir ya toplu ya da tek tek toprağa gömülürlerdi. Ki, kimi zaman toprağa gömme gereği görmezlerdi. Bugün yapılan katliamlarda yer ve zaman farklı değerlendiriliyor. Yürütülen katliam tüm alanlara ve zamana yayma özelliğine sahiptir. Yani geçmişte on bin insanımız bir alanda kısa zaman sürecinde katledilirken şimdi ise aynı sayıda belki daha da fazla insanlarımız değişik mekan ve zamanda katlediliyor. Bu yöntem değişikliği mücadelemizin zamana ve mekana yayılma özelliğinin yanısıra kamuoyunun da duyarlılığından kaynaklanıyor. Sömürgeciler toplu katliamların içte ve dışta yaratacağı tepkilerden çekiniyorlar. Bu nedenle toplu katliam yerine aynı sonuçlara tek tek veya gruplar halindeki katliamlarla ulaşma yolunu seçiyorlar. Ve elden geldiğince gizlemeye çalışıyorlar. Bunlar gösteriyor ki, Türk sömürgecileri katliam yapmada yeni yöntemler geliştiriyorlar. Katliamlarını daha ustaca yapıyorlar. "Faili meçhul" bu ustalığın bir yönüdür.

Behçet Cantürk, Savaş Buldan ve arkadaşlarının olsun Muhsin Melik ve her gün işlenen onlarca cinayette olsun, katil Türk devletidir. Katliamın devletin açık veya gizli güçlerince işlenmesi fazla önemli değildir. Düşmanın katliam faaliyetlerin yoğunlaştırdığı bir dönemde gafil duruma düşülmemelidir. Tedbir, mücadeleyle daha sıkı bağlar ve daha etkin katılımdır. Cevabımız, savaşın yoğunlaştırılması temelinde olmalıdır.

Bize zaman ayırdığınız için teşekür ederiz.

Biz de teşekür ederiz.

Savaştan kaçan birine halkın cevabı:

Savaş kaçkınlığı suçtur!

Mayıs ayı içerisinde Diusburg'ta yurtsever Kürdistanlılar tarafından bir toplantı düzenlendi. Bu sıradan bir toplantı değildi. Kürdistanlı yurtseverlerin halk savaşı ortamında şekillenen güçlü değer yargılarının bir kez daha ortaya konduğu ve bununla çelişen durumların mahkum edildiği bir toplantı oldu.

Toplantı uzun süre mücadele saflarında kalan bir şahsın savaşa gitmesi yönündeki karara uymayarak, hiçbir tarafa haber vermeden Avrupa'ya kaçması durumunun günümüzde ulusal kurtuluş savaşı açısından değerlendirilmesi biçiminde gelişti. Kürdistanlılar söz konusu şahsın anlattıklarını dinledikten sonra kendi değerlendirmeleriyle ulusal kurtuluş savaşının gerektirdiği bir kitle potansiyeline sahip olduğunu gösterdi.

Avrupa'daki yurtseverlerin yakından tanıdığı Erdal adındaki şahıs savaştan kaçması ile ilgili olarak şunları söyledi:

"Bu olaya sıradan bir olay, ya da döneme sıradan bir dönem denemez. PKK bir savaş örgütüdür. Halkın topyekün olarak savaşa katıldığı bir süreçtir. Böyle bir dönemde savaşa gitmemek savaştan kaçmak şüphesiz büyük bir suç. Bunun fazla gerekçesi de kabul edilemez. Yalnız yine de bazı açıklamalar gerekli. 20 yıldır Avrupa'dayım. 15 yılı aşkındır mücadele ile birlikteyim. Çeşitli düzeylerde faaliyet yürüttüm. Sorumluluklar yaptım. Yalnız bu süreç kişilik üzerinde bazı olumsuz şekillenmelerin olduğu bir süreçtir. Kendimi devrimcileştiremedim. 20 yıl Avrupa'da kalmak, yine 15 yıl Avrupa'da çalışmalar içerisinde olmak olumlu birçok özellik kazandırmakla birlikte adeta Avrupa'da devrimcileşmek saksıda çiçeğe benzer. Nasıl ki saksıdaki çiçek Kür-distan'ın güneşine, rüzgarına, fırtınasına fazla dayanamazsa burada şekillenen bir devrimcilik de Kürdistan koşullarına ayak uyduramaz.

Bu şekillenişten sonra ülkeye yönelirken ülkenin o zor savaş koşullarına ayak uydurma veya o savaşın gereklerini yerine getirebilme noktasında kararsızlığı yaşadım. Bir yıldan fazladır Avrupa sahasından ayrıldım. Gittiğimiz yer de savaşa biraz uzak bir alandı. Savaş koşullarını yaşamadım. Yalnız savaşa hazırlanma süreciydi. Ancak son olarak savaşa gitme kararı verilince ben gitmeyerek savaştan kaçtım.

Kaçmamdaki en önemli etken Avrupa'da uzun süre kalmanın yarattığı zayıflıktır. Bu zayıflık savaş karşısında kararsızlığı gündeme getirdi. Savaş karşısında bir korkuyu yaşadım.

Ülkeye yönelirken de bir yanılgı vardı. Meclis çalışmaları için gittik. Kendimizi savaşa hazırlamama durumu var. Belirleyici olan uzun yıllar Avru-pa'da kalmanın şekillendirdiği kişiliktir. Kendimi yeterince hazırlayamadım. Sonuçta kaçışı yaşadım. Kaçış bir suçtur.

Bazı gerçekleri dile getirmekte yarar var. Savaştan kaçan tek kişi değilim. Savaştan başka kaçışlar da oluyor. Kaçanlar bunu gurur sorunu yaparak, kaçışlarını partiyle anlaşamamakla ifadelendirmeye çalışıyorlar. Bunları bahane ederek bazen provokasyon, bazen ihanet, bazen düşmana sığınma biçiminde savaştan kaçışı yaşıyorlar. Bunların durumu da bu çerçevededir. Yani savaştan kaçıştır. Yol açtıkları kafa bulandırıcı tartışmalar kendini kurtarma ve demagoji yapmaktır.

Bunlar kendilerini haklı ilan etmeye çalışıyorlar. Savaşta kaçışı yaşayanlar ya partiye teslim oluyorlar, ya da durumlarını kurtarmak için demagoji yapıyorlar. Bu Avrupa sahasında oldukça yaygındır.

Savaşın geldiği aşama göz önüne alındığında, halkın topyekün olarak savaşa katıldığı bir dönemde, savaştan kaçmak, salt ordu açısından da bir suç değil, -halk da savaşıyor- halk açısından da kaçmak suçtur. Ben bunu nasıl aşabilirim, hangi tarzda aşabilirim; bunu da süreç belirler.

Kendi açımdan savaşı gözealamadım. Bir korkuyu yaşadım. Yurtdışında olmanın yarattığı zayıflık ve zaaflar vardı. Kendime inanmama durumum vardı.

Savaş ortamına gitmek kararı vardı, ancak ben talimata uymadım. Yapılması gereken talimata uymaktı. Devrim yolu düz değil, engebelidir. PKK bir savaş örgütüdür. Bunu bildiğim için bugüne kadar kendimi savaşa hazırlamam gerekirdi, ancak hazırlamadım. Bunu yaşayamamıştım. Bunun da fazla gerekçesini bulamıyorum.

Halka, partiye, şehitlere, önderlere söz verdik, gereğini yerine getirmedik. Zaten şimdi bunun hesabını veriyorum. Gereğini yerine getirseydik burada bulunmazdık. Rahat değilim, PKK önderliğine inanıyorum ve bunun dışına çıkıyorum. Kendi açımdan bunun zorluklarını yaşıyorum. Kaçışın kendisi zarar vermektir. Ben bu zararı verdim. Bunun getirdiği bazı sıkıntılar var. Verilmiş sözler var, bunun yerine getirilmemesi ve bundan kaçılması suçtur.

Devrimin yakınlaştığı süreçte bunun kabul edilemeyeceği açıktır. Kürdistan'da artık oturtulması gereken ilişki tarzı olmalıdır. Devrimin ağırlığı bazı esasları gerekli kılıyor, kaçışı kaldırmıyor. Kaçış bunu zedeliyor. Benim getireceğim

Devamı 23. sayfada

KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE HALKLARINA

RIZA SATILMIŞ (ZEYNEL, KAZIM), SERDAR VE BENGİ YOLDAŞLARIMIZ ÖLÜMSÜZDÜR!

TDP (Türkiye Devrim Partisi) önder kadrolarından ve TDP şehit Hüseyin GÖKDEMİR Devresi Kamp Komutanı Rıza SATILMIŞ (Zeynel, Kazım) yoldaş ve PKK kadrolarından Serdar ve Bengi yoldaşlar, Kurtalan ovasında düşman tarafından kuşatılınca saatlerce süren bir çatışma ve direniş sonucu şehit düşmüşlerdir. Yoldaşlarımızın şahadetiyle ilgili olarak ARGK Askeri Konsey Başkanı Cemil BAYIK (Cuma) yoldaş tarafından TDP Merkez Komitesi'ne iletilen mesaj şöyledir:

TDP (Türkiye Devrim Partisi) Merkez Komitesi'ne:

Yoldaşlar,

Ülkemiz Kürdistan'da özgür vatan parçaları üzerinde gerçekleştirilmesi gereken görevi için gelen, daha sonra bir grup yoldaşıyla birlikte yola çıkan, Zeynel (Kazım) yoldaşı 25 Mayıs 1994'te Kurtalan'da Serdar ve Bengi yoldaşlarımızla birlikte şehit verdik.

Dostlar,

"Ülkeye dönüyoruz. Bu dönüşün bizim için anlamı büyük. Böylesine anlamlı bir dönüşü, Kürdistan'ı bir baştan bir başa yürüyerek gerçekleştireceğiz. Kürdistan'da yaşayan devrimci ruhu, Kürdistan devrim gerçekliğini ülkemize taşırmada bu yürüyüşün rolünün büyük olacağına inanıyoruz."

Bu sözler bizler için coşkunun, inancın, kararlılığın devrimde sürekliliğin dile gelişi olan ve büyük değer verdiğimiz Türkiye halkı ve TDP'nin önder kadrolarından Zeynel (Kazım) yoldaşa aittir. Zeynel yoldaşın birkaç aylık süre zarfında çalışması ardından bir grup arkadaşıyla birlikte Botan'da Türkiye'ye yönelirken, gerilla grupları içerisinde yaptığı çalışmalardan kısa bir dilim onun devrimci bir formasyon yakalamada ne kadar güçlü olduğunu gösteriyordu. Şu anda Türkiye devrimi yolunda sonsuz bir yolculuğa uğurladığımız Zeynel yoldaş engin çalışmalarından dolayı TDP ve Türkiye emekçileri için büyük bir kayıp ama diğer yandan şahadetiyle sürekli yanan bir meşaleye dönüşmesi anlamında büyük bir kazanım olmaktadır. Samimiyeti, dürüstlüğü, alçakgönüllülüğü ve çalışkanlığıyla sadece çalışma arkadaşlarının değil, taşıdığı bu önderlik özelliklerinden dolayı gerillanın da kısa sürede saygısını kazanan Zeynel yoldaş daha şimdiden mücadelemizin yükselmesinde esas söz sahibi olan şehitler kervanımızın önemli bir kilometre taşı oldu. Şehitler, anısı mücadele ile inançları uğruna yola çıktığı amaçları her gün yeni hedeflerle zenginleştirilen, açtıkları bayrağı daha yükseklerde dalgalandırılan, dökülen kanlarının öcü an be an zengin mücadele ve taktik sonuçlarıyla alınan yaşamda sonsuzluğu yakalamış yoldaşlarımız, liderlerimizdir. Bu anlamda Zeynel yoldaş Türkiye halkı üzerindeki ölü toprağını kaldırmanın yolu ve devrim şehitlerimizin anısına bağlılık bize Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımının her düzeydeki deney tecrübe ve kazanımlarını değerlendirmek ve bu temelde Türkiye'de gerillayı başlatmaktan geçer derken devrim ve devrim şehitleri arasındaki kopmaz bağı oluşturdu. İşte en son yolculuğundaki kahramanca direnişinde yaşanan şahadet olayı açık ve gerçek anlamını buldu. Söz ve eylemin birleştiği nokta başta Türkiye emekçileri olmak üzere hedeflerinin yoldaşlara ve tüm devrimcilere yansıtılması gereken bir mesajdır.

Yoldaşlar,

Türkiye halkının ve proletaryasının büyük önderi, TDP'nin önder kadrosu şehidiniz Zeynel yoldaş bir an önce Türkiye halkını devrime kaldırmak ve bu anlamda gerillayı başlatmak kararı ve coşkusuyla 25 Mayıs 1994 gününde, yolculuk yaptığı gruptan ayrılıp, ayrı bir kanaldan ulaşması gereken yere hareket etmiştir. Yanında bulunan partimiz kadrolarından Serdar ve Bengi yoldaşlarla birlikte Kurtalan ovasında hareket eden Zeynel yoldaş düşmanın dikkatini çekmemek ve güvenlikli bir yolculuk yapmak için saklandığı sığınakta düşman tarafından kuşatılınca önüne tek seçenek olarak çatışmayı koymuş ve saatlerce süren bir çatışma sonucunda diğer yoldaşlarla birlikte şehit düşmüştür. Düz bir ovada, bir sığınakta kuşatılan insanın önünde iki seçenek vardır;

Ya düşmana teslim olur ya da direnir şehit düşer. Bunun dışında başka yol yoktur. Yanındaki partili yoldaşlarımızla birlikte Zeynel yoldaş direnmeyi seçip, Türkiye ve Kürdistan halklarının ölümsüz şehitler kervanına katıldılar. Partimiz tarihinde de önemli dönüm noktaları olan şahadet olayları vardır. Haki Karer, Halil Çavgun, Kemal Pir, Mazlum Doğan, M. Hayri Durmuş, Mahsumlar Korkmazlar ve bu gibi şahadet olayları geçmişinden daha güçlü olarak cevabını örgütsel, askeri, siyasal alanda bulmuştur. Bu anlamda PKK şehitlerin intikamını güçlü atılımlarla alma temelinde, her düzeyde sosyalizme adım adım ulaşmada önemli bir noktayı yakalamış ve bu özellikleriyle ulaşmış olduğu seviye ile Kürt ulusunu kucaklamakla kalmayarak Türkiye ve bölge içinde, dünya insanlığı içinde onurlu bir konuma ulaşmıştır. Biz Botan, Behdinan ve tüm Kürdistan'da Zeynel yoldaşın anısına bağlılığın bir gereği olarak hareketli savaşı oturtarak, gerillayı yaygınlaştırarak hedeflerimize adım adım ulaşacağız. Kısacası Kürdistan halkının iradesinin, kendisinin anısına bağlılığın gereklerini her ne pahasına olursa olsun tarihsel bir görev olarak yerine getireceğiz. Zeynel, Serdar ve Bengi yoldaşların şahadetlerini proletarya enternasyonalizminin, dayanışma ve birlikteliğin ortak savaşımından geçtiğinin bir mesajı olarak Kürdistan ve Türkiye halklarına yaygınlaştırmaya çalışacağız. Bu anlamda Kurtalan şehitlerinin her iki halkın ortak davasıyla, ortak savaşıyla ne anlama geldiğinin bilincindeyiz. Ve biz bu örneğin kararlı takipçileri olarak devrimimizin Türkiye halkının devrimi ile birlikte, bölge halklarının kurtuluşu olduğu bilinciyle atılması gereken adımları atmaya devam edeceğiz. Bunları bu temelde yaşatacağız. Zeynel yoldaşı bağrından çıkaran bir parti olarak TDP'nin muazzam bir örgütlülüğe ulaşmasında daha çok Zeynelleri bağrından çıkaracağına, şehitlerin anısının takipçisi olacağına ve uğrunda şehit düştükleri devrimi zafere götüreceğine olan inancımızı belirtiyoruz.

Zeynel yolaşın zamansız şahadetini Türkiye proletaryasının acı bir kaybı sayıyor, Zeynel yoldaşın şahadetinden dolayı TDP'li yoldaşlara ve Türkiye halkına başsağlığı diliyoruz.

-Zeynel yoldaşın anısı ölümsüzdür!
-Zeynel, Serdar ve Bengi yoldaşların anısı ortak mücadelemizde yaşayacaktır!
-Yaşasın proletarya enternasyonalizm!
-Yaşasın Türkiye halkının demokratik kurtuluş mücadelesi!
-Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının cephe birliği!
-Yaşasın kurtuluş!
-Kurtalan şehitleri ölümsüzdür!

Devrimci selam ve saygılarımızla
ARGK
Botan-Behdinan Eyaleti
Karargah Komutanlığı
04.06.1994

ARGK Botan-Behdinan Eyalet Komutanlığına:

KURTALAN ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!

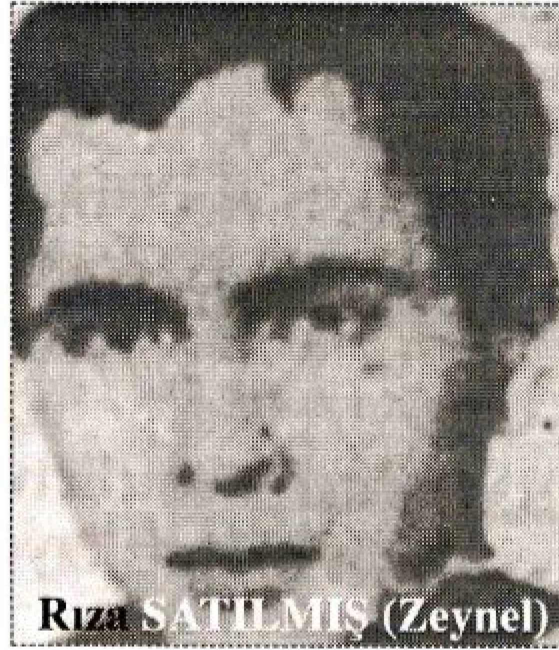
Yoldaşlar,

Partiniz kadrolarından ve ARGK savaşçılarından Serdar ve Bengi yoldaşlarla birlikte şehit düşen partimiz önder kadrolarından Rıza SATILMIŞ (Zeynel, Kazım) yoldaşın anısına yolladığınız mesajınızı aldık. Devrimci duygularınızı, duyarlılığınızı ve halklarımızın devrimci zaferine olan inancınızı en özlü biçimde ifade ettiğiniz için teşekkür ederiz.

TDP önder kadrolarından olan Zeynel (Kazım) yoldaş, sizlerin de yakından tanık olduğu gibi yaşamının sebebi halklarımızın özgürlüğüne, kurtuluşuna hizmet etmek olan, bütün varlığıyla devrimin zaferi için mücadele eden bir yoldaşımızdı.

Daha çocuk yaşta iken, devlet destekli MHP'li faşistlerin Çorum ilericilerine ve Alevi halka karşı 1980 yaz aylarında başlattığı katliam girişimini engellemek için halk saflarında savaşan Zeynel yoldaş, faşistlerin Alevi-Sünni emekçileri birbirine düşürmek için yaptıkları kışkırtmalara karşı Alevi-Sünni emekçilerin kardeşliği temelinde TKP/B ve SGB saflarında mücadele etti. 12 Eylül darbesinden sonra da hiçbir tereddüte düşmeden devrimci mücadeleyi sürdürdü. Bunun sonucu olarak 1982 yılında düşmana esir düştü. Birçok devrim kaçkını firar bahaneleri ararken o çocuk yaşta direnişi, mücadeleyi ve savaş yolunu seçti. O günden beri esir düşmek, ağır tutsaklık şartları gibi birçok defa yaşadığı şeyler onu yıldırmak yerine devrime daha güçlü bağlanmasına, devrimin zaferi için bütün enerjisini ortaya koymasına yolaçtı.

Partimiz TDP'nin oluşumunda düşünce olarak da, pratik olarak da en önde gelen yoldaşlar arasında yer aldı. Bütün görevlere tereddütsüz ve mutlaka başarmak azmiyle sarıldı. Yoldaşlarına ve halklarımıza örnek, anlamlı bir yaşamın sahibi oldu. SHB saflarında birlikte savaştığı Suna Çelik, Gülay Arıcı, Alper Ersoy, Tuğhan Buldu ve Serap Kolukırık yoldaşların ve tüm devrim şehitlerinin onuruna ortak oldu. Onların anısına ölümüne bağlı kaldı.

Rıza SATILMIŞ (Zeynel)

Yoldaşlar,

Kurtalan şehitlerimiz Zeynel (Kazım), Serdar ve Bengi yoldaşlarımız sizlerin de belirttiği gibi yeni bir dönemin kilometre taşları oldular. Uluslararası ve bölgesel gericiliğin, faşist-sömürgeci TC devletiyle birlikte halklarımıza teslimiyeti ve ihaneti, yokoluşu dört cepheden dayattığı bir dönemdeyiz. Halklarımızın özgür iradeleri ve gelecekleri çağdışı paslı zincirlere ve prangalara vurulmak isteniyor. Emperyalist devletler, bölgedeki kuklaları ve dar bireysel çıkarlarından başka hiçbir şey düşünmeyen, gözleri bundan başka bir şey görmeyen feodal Kürt işbirlikçileri hiçbir kural tanımayan saldırılarını arttırıyorlar. Kürdistan'ın ve Türkiye'nin her köşesine yansıtılan acımasız, kuralsız bir kirli savaş sürmektedir. TC egemenlerinin koçbaşı görevine soyunarak azgınca sürdürdüğü bu savaşı halklarımızın zaferiyle sonuçlandırmak hepimizin görevi ve şehitlerimizin anısına bağlılığın gereğidir. Onlara karşı namus borcumuzdur.

Yoldaşlar,

Emperyalistler ve TC faşist-sömürgeciliği, bizlerin kanını dökerek kökümüzü kurutacağını söylüyor. Bizler kanlarımızla halklarımızın kurtuluş, özgürlük umutlarını sulamaya ve büyütmeye devam edeceğiz. Emperyalistler ve TC faşist-sömürgeciliği Kürt ve Türk halklarını birbirine düşman ederek kırdırmak istiyor. Bizler ortak şehitlerimizin kanıyla halklarımızın kardeşliğinin temellerini sarsılmaz biçimde atmaya devam edeceğiz.

Mahir Çayan, Hüseyin Cevahir, Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Hakir Karer, Halil Çavgun, Kemal Pir, Mazlum Doğan ve Mahsum Korkmazların kanlarıyla suladıkları halklarımızın kardeşlik ve özgürlük kavgasının bayrağı bugün daha da yükseklerdedir.

Çünkü Serdar, Bengi ve Zeynel (Kazım) yoldaşlar kanlarının son damlası ve son nefeslerine kadar yaşamlarını bu yüce bayrağı zafere ulaştırmak için vermiş bulunuyorlar.

Onlar şehitlerin onurlu yolunu inançla takip ettiler. Kürdistan ve Türkiye halklarının kalplerinde sonsuzluğa ulaştılar. Halklarımızın ve tüm insanlığın önünde bir kez daha haykırıyor ve söz veriyoruz ki; yolları yolumuz, kavgaları kavgamız, anıları önderimiz olacaktır. Onların şahadeti bizlere mücadeleyi yükseltme ve zafere koşma çağrısıdır. Çağrılarına uyacağız.

Serdar ve Bengi yoldaşların şahsında tüm Kürdistan şehitlerinin anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

Sizlere ve Kürdistan halkına başsağlığı diler, devrimci selam ve saygılarımızı iletiriz.

-Yaşasın Kürdistan ve Türkiye halklarının kardeşliği!
-Yaşasın proletarya entarnasyonalizm!
-Rıza Satılmış (Zeynel, Kazım), Serdar ve Bengi yoldaşlar ölümsüzdür!
-Şehit Namırın!

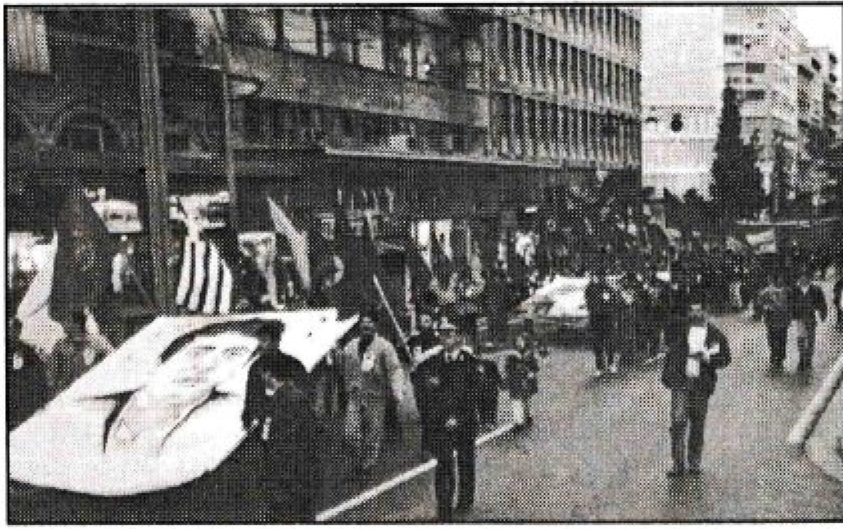
TDP (Türkiye Devrim Partisi)
Merkez Komitesi
7 Haziran 1994

ERNK Avrupa Temsilcisi Atina'da resmi temaslarda bulundu

ERNK Avrupa temsilcisi Kani Yılmaz Yunanistan'a yaptığı resmi ziyarette birçok temaslarda bulundu. ERNK temsilcisi VIP (Çok Önemli Şahıslar) kapısından giriş yaptı.

Atina'da birçok parti temsilcisi dışında, Kürt Yunan Dayanışma Komitesi ve Kıbrıs'ta katledilen Theophilos Georgiadis'in ailesi ile görüşme yapan Kani Yılmaz, daha sonra Teophilos Georgiadis ve Kürdistan şehitlerini Anma gecesine katılarak bir konuşma yaptı. Yapılan konuşmada, "TC 48 saat, bu kış, bu yaz, bu bahar, bu yıl deyip duruyor. Gerilla ile mücadelesinde yenildiğinden dolayı TC, köy ve kasabaları uçaklarla ve ağır silahlarla bombalayarak halkın gerillaya desteğini kırmaya çalışıyor. Oysa gerilla sayısı 30 bine ulaştı ve PKK 3. Ulusal Konferansı kararları gereği bu yıl sonuna kadar 50 bine ulaşacaktır.

Teophilos öldü diyenler yanılıyor, o ölmedi, yaşıyor!, Teophilos da gönülbağımız ve şehidimizdir." dedi. 2 bin kişinin katıldığı gecede "Zi zi o Georgiadi zi (Yorgiadi Yaşıyor) Biji PKK, Gerilla vuruyor Kürdistan'ı kuruyor" sloganları atıldı.

ERNK Avrupa Temsilcisi Kani Yılmaz'ın daha sonra ERNK Balkanlar Temsilciği'nin Atina'daki şubesinde yaptığı basın toplantısına Yunan basın ve yayını geniş yer vererek büyük ilgi gösterdi. Kani Yılmaz yaptığı basın toplantısında, "Biz Kürtler Yunan halkıyla aynı süngünün yarasını taşıyan iki halkız. Bize gösterilen sıcak ilgiden dolayı teşekkür ediyoruz. Mücadelemiz Kürt ezilen halkının olduğu kadar halkların da mücadelesidir... Savaş tüm Kürt coğrafyasına yayılmış ve tüm hızıyla devam etmektedir. Mücadelemizi TC ve bazı yandaşları terörist olarak nitelemektedir. Milyonların desteğine sahip mücadelemize terörist diyorlar. Adını, kimliğini, özgürlüğünü isteyen bir halka terörist diyorlar. Asıl terörist TC'dir. Köyleri yakıp yıkan, oniki yaşlarındaki çocukların öldürülmesine sebep olan panzerleri Türkiye'ye veren Almanya teröristtir. 12 yıldır 'PKK'yi bitirdik' diyor. Biz biten değil, gelişen ve mücadeleyi tüm Kürdistan coğrafyasına yayan tarafız. Son beş günde 162 asker ve 18 korucusu gerillalar tarafından öldürüldü. Biten taraf TC'dir. İstanbul'da son on günde 12 eylem gerçekleştirilmiştir. Haziran ayında daha da yoğunlaşıp artacaktır.

Yunanistan'da kamplarımız olduğu yalanı komiktir, gülünçtür, ama Yunan halkının büyük desteğine ve ilgisine sahibiz. Bizi bağırlarına basmışlardır.

Trakya'daki Türk azınlık 45 bin kişidir. 400'ün üzerinde Türkçe eğitim yapan kurumları vardır. Bizim 30 milyonluk koskoca ulusun Kürtçe eğitim yapan bir okulu yoktur.

Yunanistan kamuoyu bilmelidir ki, Yunanistan üzerindeki Türk tehditini kaldıran NATO, Ortak Pazar vb. değil, PKK ve onun Genel Sekreteri Abdullah Öcalan'dır. Yunan hükümeti Ortak Pazar nezdinde girişimlerde bulunup Kürdistan'daki jenosidi kınamalıdır. İçeride Hıristiyanlara, Süriyanilere baskılar uygulayan barbar geleneğin son temsilcisine, dünya dur demelidir. Tüm dünya PKK ve Kürt halkıyla ilişkilerini geliştirmelidir. Tüm Yunan basınını ve yabancı basını Kür-distan'a davet ediyoruz. Basının güvenliği dahil tüm ihtiyaçlarını karşılamak koşulu ile davet ediyoruz. Gerillayı ve savaşı yakından görün ve yaşayın." diyerek toplantı sonuçlandı.

Kısa... Kısa... Kısa...

TAJK ve YCK'den kahve propagandası

3 Haziran cuma günü TAJK ve YCK Dortmund, Bochum ve Mesche'de birçok kahvede ulusal kurtuluş mücadelemizin propagandasını yaptılar. Kahve kültürünün insan ve aileler üzerindeki etkileri üzerinde konuşmalar yaptılar. Herkesin çalışmalarını desteklemesini isteyen YCK ve TAJK bu çalışmanın bir sefere mahsus olmadığını önümüzdeki günlerde de devam edeceğini açıkladılar. Propaganda çalışmaları, 15-20 kişilik gruplar halinde yürütülüyor.

İspanya'da Kürdistan ile dayanışma platformu

ERNK İspanya temsilciliğinin girişimleri üzerine İspanya'daki önemli politik parti, sendika vb. kuruluşlar ortak olarak imzaladıkları, Kürdistan'daki son göç ve TC'nin köy yakmaları üzerine hazırlanan bir text Madrit'te ERNK bürosunda yapılan basın toplantısıyla kamuoyuna duyuruldu. Kürdistan'da barış ve diyalog platformu altında imzaları bulunan İspanya Sosyalist İşçi Partisi aynı zamanda iktidar partisidir. Bunun için Türk devletinin diplomatik protestoda gecikmeyeceğini basın toplantısına katılan politikacılar tarafından belirtildi. Ayrıca toplantıda yapılan konuşmalarda Türk ordu birliklerinin son aylarda Kürt halkına karşı jenosid uyguladığı, baskıları arttırdığı, köyleri yakıp yıktığı, sivil halkın yaşadığı yerleşim birimlerini bombalayarak, 40 binden fazla insanın göçüne neden olduğu açıklandı. Kürdistanla Barış ve Diyalog Platformu, Kürdistan'da süren kirli savaşın sona ermesi için Türk devletine PKK ile görüşme çağrısında bulundu. Basın toplantısını birçok televizyon ekibinin yanısıra İspanyol gazetecileri de izledi.

Alman devleti Kürtlere saldırmaya devam ediyor

Almanya'nın Saarbrücken kentinde Kürt kültür derneği "bir Kürt arıyoruz" gerekçesi ile Alman polisi tarafından basıldı. Şiddet kullanarak derneğe giren polisler, silah çekerek Kürtlere saldırarak bir kişiyi yaraladılar, 62 Kürt yurtsever gözaltına alındı. Bu olayla da Alman devletinin her geçen gün Kürt düşmanı kesildiği görülmektedir. Aynı gün çoğunluğu Almanlardan oluşan 200'den fazla kişi, bir yürüyüş düzenleyerek olayı protesto etti. Polis merkezine kadar gelen göstericiler, tüm gözaltındakilerin bırakılmasını istediler. Gece yarısına kadar bekleyen göstericiler polisin tavrını kınayan açıklamalar yaptılar.

Olaya ilişkin olarak, dernek yöneticileri yaptıkları açıklamada, "Alman polisi ile Neo-Naziler pratikte işbirliği içinde bulunuyorlar. Alman polisi Kürtlere saldırırken, Alman faşistleri de yabancılara saldırıyor. Dünyanın hiçbir ülkesinde yasal bir dernek 1 kişi aranıyor bahanesi ile basılıp 62 kişi göz altına alınmaz. Alman hükümeti Kürt politikası ile sadece kendisine zarar vermektedir. Çok daha zor koşullarda yaşayan ve mücadele eden Kürtlerin *Almanya'da sindirilebileceğine* inanmak saflıktır" şeklinde konuştular.

Avustralya'da Kürdistan danışma merkezi açıldı

Avustralya'nın Melbourne kentinde bulunan Kürdistan Enfarmasyon Merkezi, yaklaşık 30'a yakın parlementer, insan hakları temsilcisi ve sendikalardan gelen davetlilerin katılımıyla açıldı.

Bu arada birçok parlamenter, insan hakları kurum ve kuruluşlarından ve şahsiyetlerden de destek mesajları gönderildi.

Avustralya Demokrat Parti lideri Senatör Cheryl Kernot yaptığı konuşmada: "Avustralya Demokrat Partisi bağımsız bir Kürdistan'ın oluşumunu destekler ve en yakın bir zamanda bunun oluşmasını dileriz." Ayrıca Endüstri ilişkileri, İş ve Eğitim Bölge Bakanı ve Milletvekili John Howard ise "Kürdistan halkının kimlikleri ve özgürlükleri için vermiş olduğu mücadeleyi selamlıyorum." diyerek dostluk mesajını dile getirdi.

Senatör Dee Margetts (Yeşiller Partisi) yaptığı açılış konuşmasında ise "Geçmişte destek sunduk ve gelecekte de Kürt halkının özgürlük mücadelesine parti olarak destek vermeye devam edeceğiz" dedi. Senatör Sid Spindler (Avustralya Demokrat Partisi): "Partimiz ve liderimizin de mesajında belirttiği gibi, Kürt halkının bağımsızlık mücadelesini destekliyor ve Avustralya hükümetine Kürt meselesini Birleşmiş Milletlere halkların kendi kaderini tayin etme temelinde götürmesi için çağrıda bulunuyoruz" dedi.

Milletvekili Ken Aldred (Liberal Partisi); "Koalisyon muhalefeti olarak birçok kez Avustralya hükümetinin, Türkiye'de gittikçe artan şiddet ve insan hakları ihlallerini, Türk devletine götürmesi için girişimlerde bulunmasını istedik. Biz, parti olarak, Türk devletinin Türkiye'de bulunan Kürtlere daha geniş diyalog geliştirmesi için çabalarımızı sürdüreceğiz" dedi.

ERNK Avustralya temsilcisi de, "Ortadoğu'ya barış getirilmek isteniyorsa, Kürt sorununun çözümünde Türk devletine uluslararası düzeyde baskının arttırılarak geliştirilmesinin gerekliliği açıktır. Bu çözüm de, diğer ülkeler gibi Avustralya Federal Parlamentosu'na, insan hakları, medya kuruluşlarına ve kamuoyuna önemli görevler düşmektedir" dedi.

Enfarmasyon Merkezi'nin açılışına, birçok basın-yayın kuruluşu katıldı.

Kürdistan şehitlerini anma geceleri

Almanya'nın Troisdorf kentinde Kürdistan şehitlerini anma gecesi yapıldı. Köln ve Bonn bölgesini kapsayan geceye 2500 civarında kitle katıldı.

Değişik Avrupa merkezlerinde gerçekleştirilen şehitleri anma geceleri çerçevesinde Troisdorf'ta yapılan gece de, Kürdistan şehitlerinin anısına bağlı kalınacağı ve mücadelelerinin yükseltilerek, onlara en iyi cevabın verileceği dile getirildi. Şehitler anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra Kürtçe ve Türkçe siyasi konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda "Her şehidimiz, mücadelemizde bir kilometre taşıdır. Şehitlerine bağlı olan halklar her zaman zafer ve başarı yolunu açık tutmuşlardır. Fakat şehitlerine bağlı olmayanlar her zaman kölece bir yaşam sahibi olmuşlardır" denildi. Konuşmalarda, TC'nin son dönemlerde Kürt halkına karşı saldırılarını yoğunlaştırdığı, fakat aynı zamanda büyük bir yenilgiyi yaşadığı belirtilerek Kürt halkının yükselen gerilla mücadelesine daha çok destek vermesi gerektiği vurgulandı.

Viyana'da Aleviler Birliği kuruldu

29 Mayıs 1994 tarihinde Avusturya'nın başkenti Viyana'da Pir Sultan Aleviler Birliği'nin kuruluşu saygınlığı olan dedelerin de bulunduğu 300 kişinin katıldığı bir toplantıyla gerçekleşti.

Yapılan konuşmalarda Aleviler Birliği'ne ilginin Avusturya'nın diğer bölgelerinde de yüksek olduğu dile getirilerek önümüzdeki günlerde, başta Graz olmak üzere Avus-turya'nın diğer bölgelerinde yaşayan Alevilerin de şube açma faaliyetlerini hızlandıracaklarını belirtiler.

Viyana'da yapılan toplantıda, sahneyi boydan boya kaplayan "Kendi aslını inkar eden haramzadedir. (Hz. Ali)" yazılı bir pankartın yanısıra, salon Seyit Rıza'nın, Hz. Ali'nin resimleri ve Pir Sultan Abdal'ın deyişleri ile donatılmıştı.

Toplantının ilk konuşması Aleviler Birliği adına yapıldı. Pir Sultan Abdal'ın hayatı ve felsefesine ilişkin görüşlere yer verildi. Pir Sultan felsefesinde, "tek tek baskıcı, sömürücü, soyguncu kişilerle,değil, doğrudan doğruya bunları yaratan düzenle hesaplaşmanın temel alındığını" söyleyen konuşmacı, yeni oluşumun "bu yolun, bu felsefenin, bu ahlakın devamı olduğunu" belirtti.

Viyana'da yeni kurulan Aleviler Birliği bünyesinde, kadın, gençlik, çevre-doğa, insan hakları ve Aleviliği Araştırma Enstitüsü gibi çalışma kolları bulunuyor. Ayrıca, önümüzdeki günlerde cemlerin de yapılacağı bildirildi.

Finlandiya'da TC'nin terörünü protesto yürüyüşü

200'e yakın Kürdistanlı ve Finlandiyalı Kürt dostunun katıldığı yürüyüş Helsinki'de düzenlendi. ERNK İskandinavya dış ilişkiler sorumlusu ve dostların oluşturduğu bir heyet Finlandiya Parlamen-tosu'ndan 5 kişilik heyetle bir görüşme gerçekleştirdiler. Görüşmede Türk devletinin artan terör uygulamaları, Botan'dan göç ettirilen sivillerin içinde bulundukları duruma dikkat çekildikten sonra; devletin Kürdistan'da uyguladığı terörün kabul edilemez boyutlara ulaştığı vurgulandı. Ayrıca AGİK, Avrupa Konseyi ve BM'nin acil olarak harekete geçmesi gerektiği dile getirildi.

Hıristiyan Demokrat Parti Başkanı Bjarne Kallis Sol Birlik Partisi'nden Esko Helle Sosyal Demokrat Parti Başkan Yardımcısı Erkki Tuomioja, Merkez Parti Başkan Yardımcısı Rossi, Yeşiller Partisi Başkanı Paavo Nikula'nın oluşturduğu heyet Türk devletinin Kürt halkı üzerindeki uygulamalarının artık kabul edilemez boyutlara ulaştığını ve kendilerinin artık ciddi bir şekilde müdahale edeceklerini dile getirerek, Avrupa Konseyi'ne sunulan önerinin ısrarında tutarlı olacaklarını, AGİK içinde de aynı şekilde dayatıcı olacaklarını dile getirdiler. Finlandiya'nın TC'ye vermeye hazırlandığı panzerlerin gönderilmemesi için devlete verilen önergenin ciddi bir şekilde takip edileceğini belirttiler. ❑❑❑

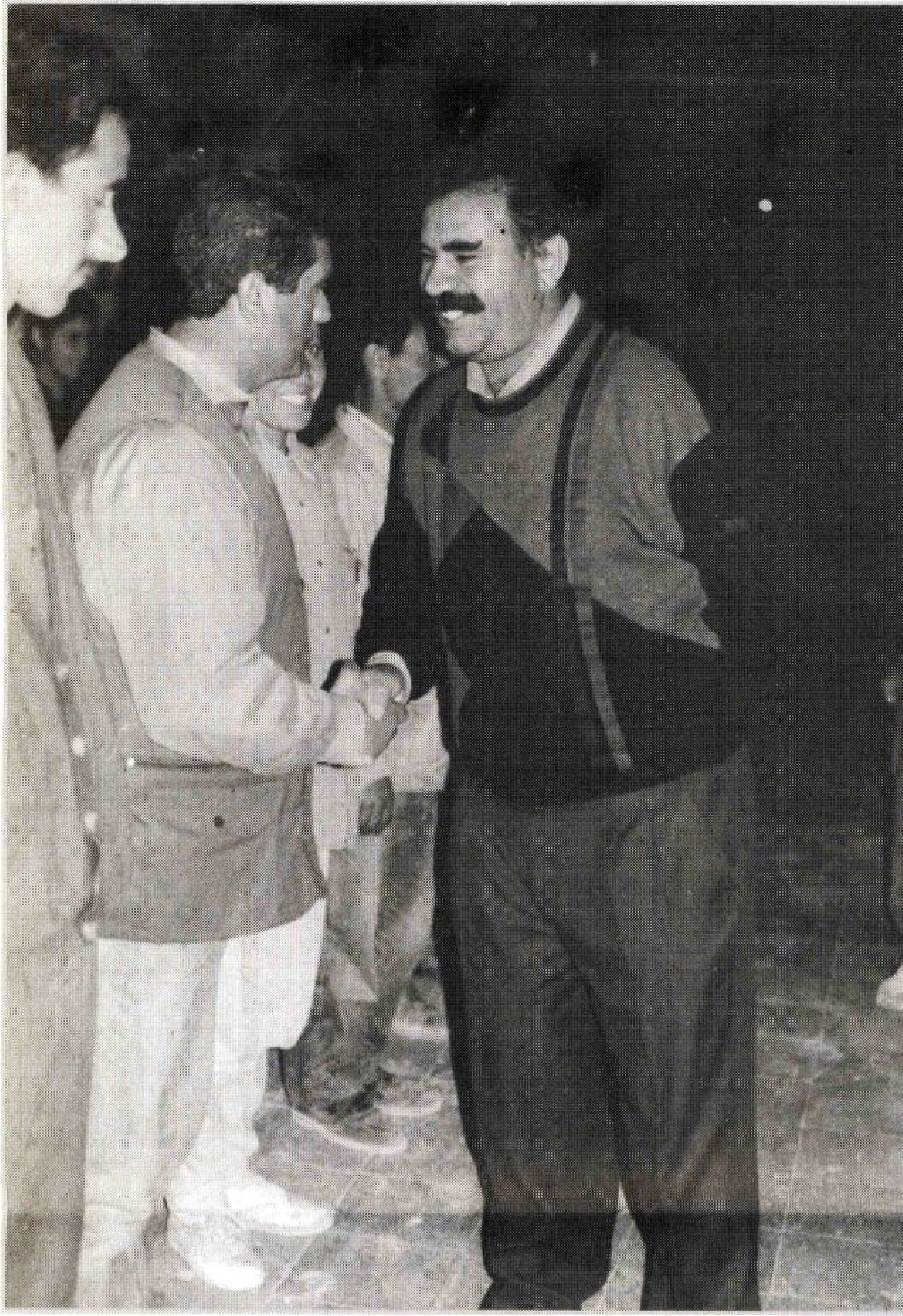

CDU bürosu bombalandı

Alman devletinin uzun bir süreden beri Kürtlere karşı sürdürdüğü saldırılar gelinen aşamada bir çok çevre gibi Alman sol gruplarını da rahatsız etti. Bu çevrelerin Kürtlere olan dayanışması günden güne artarken, Düsseldorf'taki iktidar partisi Hıristiyan Demokratların (CDU) bürosu bombalandı. Pazar sabahı iki bombanın patladığı büroda can kaybı olmazken, maddi zararın 30 bin mark civarında olduğu tesbit edildi. Polis tarafından yapılan açıklamada, olay yerinde yedi sayfalık bir yazı bulunduğu belirtildi. "Otonomcu" bir gruba ait olduğu öne sürülen yazıda bombalama eyleminin Almanya'nın yanlış Kürdistan politikasına, PKK'nin yasaklanması ve Kürtlerin Almanya'dan sınır dışı edilmesi kararına karşı yapıldığı vurgulandı.

ÇÖZÜM

BAŞKAN APO DE

giy, kendine sahte ün tak. Yapmacık adam, sahte adam nasıl ortaya çıktı? Böyle ortaya çıktı. Ondan sonra da yaşam istiyorlar. Bizim yaşam hakkımızın bu biçimiyle olacağına hiçbir zaman inanmadım ve hiçbir zaman saygılı olmadım, olmam da. Aslında görüyorsunuz, insana çok saygılı olmak istiyoruz. Çok büyük bir yaşam tutkusu, ölümsüz denilecek bir biçimde var. Ama buna rağmen bu kadar şerefsiz yaşanılacağını da asla kabul etmiyorum. Bu, bütün bir halk için bile olsa böyledir. Tabii sizin için her şey olabilir.

Yurtseverlik dersi öyle sıradan bir ders değil. Şimdi, "sıkışmışız, başımız bir yer istiyor" diye anlatılmaz. Olay çok derin, çok köklü. Mesele sadece Kürdistan diye tabir edilen yere ulaşmak da değil. Ben, onu da o kadar ciddiye almıyorum. Yani hiç gitmesem de ben, büyük yurtseverliğin ne olduğunu anlar ve yaşarım. Yurtseverlik öyle kaba bir tanıma sığdırılmayacak kadar kapsamlıdır. Bu ülkede veya bu gerçeklikte insanın büyük yitirilişiyle karşı karşıyayız. Düşünün, ana-babalarınıza bakın; dil gücü, kültür gücü, yaşam gücü var mı? Her gün ağlamaktan, sızlamaktan, küfretmekten başka bir şey yapabiliyorlar mı? "En genciz diyenlerin en mutlu anlarıdır dedikleri an, gülünesi bir durumdan öteye gidiyor mu? Bütün bunlar nereye götürür? "Kendini biraz tanımaya götürür, biraz ben var mıyım, demeye, olacaksam nasıl, yaşayacaksam nasıl" sorusuna götürür.

kuvvet deyip kaçacaklardı. Şimdi, bunun böyle olamayacağını çok göstermiş bulunuyoruz. Bu ülkede yaşayacaksan, insani kimliğini bulacaksın. Bu anlamda PKK önderlik gerçeği budur. Tabii, yaşamak isteyen sen değil misin? Nereye kaçıyorsun? Seni hor görüyorlar, elin özgür adamları arasında yaşamaya ne hakkın var? Nasıl cesaret ediyorsun? Ben halen gerçekten kendimi utançtan kurtarmış değilim. Mutlak benim olması gereken değerlere bu kadar ters düştükten, o kadar uzaklaştıktan, alıkoyulduktan sonra insanlar karşısına nasıl çıkacağım? "Ben de sizin gibiyim" diyebilir miyim? İşte siz bu büyük hatayı işliyorsunuz. Vatanseverlik dersinde, kimlik meselesinde anlaşılması gereken en temel durum budur. Halen en kötüsü de bizim adımıza, bizim zorbela anlamını, tarifini yapmaya çalıştığımız kimlik meselesini ucuza satıyorlar. "Kürtlük şöyle satılır, böyle satılır" diye büyük bir tüccar kesim oluşuyor. Onlar yalnız dışımızda değil, (bu ilkel milliyetçilik filan değil) içimizdekilerin de kimlikten anladıkları Kürtlüğün bir ticaret olduğudur. Kaldı ki konu çok farklı, anlamı çok derin. Neden onur, şeref fazla gelişmiyor? Veya neden siz büyük konuşmuyorsunuz? Neden bir dağı büyük değerlendiremiyorsunuz? Neden bir toplantıyı büyük değerlendiremiyorsunuz? Bu konularda boş olduğunuz için, bir karış kadar derin olmadığınız için böyle oluyorsunuz. Acaba doğrusu sizin gibi

caksınız! Benim en büyük iyiliğim; burada kendime bunları yakıştırmadığımdır. Çok mu küçük veya küçülmüş biriydim? Olmadığım ortadadır. "Ben erkeğim" diyenleri nasıl götürüyorlar? İşte ortadasınız. Her şey bu kadar elinizden alınacak, bu kadar cüceleşmiş olarak, yaşadığınızı sanacaksınız, ondan sonra da normal insanlar sınıfına ait olduğunuzu söyleyeceksiniz! Bütün bunlardan çıkaracağınız bazı sonuçlar vardır. İnsanlığı en çok temsil eden biziz. En çok bir ülkesi olması gereken, kaçılmaması gereken, bir ülkede yerleşmesi gereken ve bunu en büyük söyleyen ve en büyük tedbiri alıp onun için çalışan biziz. Kendini bu kadar ayağa düşüreceksin, bu kadar ekmeğe, işe muhtaç, en basit insani gereksinimlerine muhtaç duruma düşeceksin ve kendini akıllı sanacaksın! Düşman ordusuna tıpış tıpış askere gideceksin, kendine tıpış tıpış düzenin yaşamını yakıştıracaksın, en ilkel geleneklere göre kendini yaşatacaksın, ondan sonra da karşıma çıkıp adam olduğunu söyleyeceksin! Ben seni nasıl ciddiye alacağım? Ayıp olmsın ama ben ciddiye almam. Bundan çıkan sonuç; kolay adam olunamayacağıdır. Kendimin de kolay adam olmadığımı anlatmalıyım. Halen ne kadar adam olabileceğimi çabalar belirleyecektir. Fakat kendim için bu kadar uğraştırıcı oluyorsam, tabii ki diğerleri için de sürdüreceğim. Tabii, yurtseverlik deyince akla neyin geldiği ortadadır.

Baştarafı 1. sayfada

YURTSEVERLİK

çocukluk içtenliğimize dayanarak belirtebiliriz ki aileden, köyden, topraktan kopuş kolay değildi ama, sonra bir baktık ki, beş kuruş meteliğe satıyorlar, ardına bakmadan bırakıp kaçıyorlar. Bu büyük kaçış karşısında yaşamı durdurduk, "hele dur, bu kadar kötüye gidişat nereye" dedik. Biraz değil de, esasta böyle başlar. Çok iyi hatırlıyorum ki, bizim çabalarla biraz okuma-yazmayı öğrenenler vardı ve hatta kendilerine göre adam olduğunu sananlar vardı, bir maaşla böyle yüzsüzleşip gidiyorlardı. Durumlarına üzülüyorduk. Neden bizimle biraz daha kalmayı, biraz daha anlamaya devam etmediler? Benim öfkem bitmiş midir? Hayır. Şimdi, ülkeye dönüş, insana dönüş, eski köye dönüş, eski arkadaşlıklara dönüş, büyük bir planla ve intikam alma amacıyla olmuştur. Tabii sizin için bunların da o kadar anlamı yok, olmadığı için de yüreğiniz, iradeniz küçücük. Sizin için vatanı terk etmek, harabeden kaçmak demektir. İnsanlardan uzaklaşmak veya çevresini terk etmek, "gemisini kurtaran kaptan" demektir. Küçük bir mutluluk veya kendisine göre kurtuluş yolu buldunuz mu dünyanız dünya demektir. Bir iş tutturdunuz mu, başınızı sığdıracak bir yer buldunuz mu, bu örgüt-dışı da olabilir, çocuklukta da olabilir, örgüt içinde de böyle. Her şey size göre mübah veya işte "köşeyi dönen adam" gibisiniz. Burada durumunuz o kadar zavallıdır ki, o kadar kaçacağınız kadar kaçmış, o kadar değerlerden yitirilecek kadar kendinizi yitirmişsiniz ki, nerede tutsak, nerede durdursak diye düşünüyorum. Neden bunları söylüyorum? Ben, 1980'lerde veya öncesi -şimdi de dahil- bunlar bir giderler, birbirleriyle buluştular mı nasıl değer verirler, dağlara kavuştular mı nasıl o görkemlilikle kendilerini büyütürler dedim. Sonra baktım ki gittiler, her şeyi birbirine karıştırdılar. İnsan lanetli olur da ülkesine, halkına karşı bu kadar mı olur? Bir tek kişi "ülkeye geldik, hoş geldik, safa geldik" demedi, asık suratlarla o dağlara çıkıldı. Birbirlerine karşı yine suratları asık yöneldiler ülkeye. "Örgüt gerçeğinde bir toplantı yapalım, işte özgürlük silahına kavuştuk, büyük şükür diyelim" diyen çıkmadı. Ve ben amansızca yöntemlerle kendilerine yüklenmeseydim, hepsi yüzgeri edecek, kaçacaktı. Aslında kaçacak bir yerleri, kendilerini satacakları fazla bir yer de yok. Gaflet, ihanet, kaçış!..

Benim bu son yıllarda yaptığım nedir? Sizi kabul edecek bir yer yok. Zaten ben eylemin çok yönlü yürütüldüğünü de sanmıyorum. Çok çeşitli taktik veya teknik dayatmalar olmasaydı, buraya kadar getiremezdik. Eğer sizde büyük gönüllülük olsaydı bu ülkeye yöneliş böyle mi olurdu? Birbirlerine yöneliş böyle mi olurdu? Bir türlü ordulaşmama böyle mi olurdu? İleride ben bunları daha çok anlatacağım. Halen günlük haberler geliyor; birbirlerini boşa çıkartma var deniliyor. Şimdi ülkede biraz yer yapmışsak, bir tanesi çıkıp, köşesini genişletmek için on tanesini kaçırtacak! Öyle yaparsınız, ha! Benim de bir intikam anlayışım var. Neden sizden büyük kişilikler çıkmıyor. Evet bu kadar kaçışı yaşayanlardan büyük kişilikler çıkar mı? Adam en hayati değeri, gözünü kırpmadan bırakmış. Belki de günlerce duygulanacak, üzerine ağlanacak değerleri tekmelemiş. Bir tek tarihi değer tanımıyor, bir tek güzellik değeri tanımıyor. Bu kişi neye yarayacak ki? İşte niye "kıro" diye değerlendirilir? Bundandır. Anlamı tamıtamına böyledir. Ondan sonra sahte elbise

Cevabını belki daha bulamadınız, hiç olmazsa soruyu sorarsınız kendinize. Gitmişler, dünyanın her yanını doldurmuşlar. Ben kendimi bile burada fazla sayıyorum. Ben kendi kalış tarzımı bile bir gerekçeyle affedilir buluyorum ve birtakım düşmanı zora sokacak işler yaptığıma inandığım için kalabiliyorum. Yoksa, yer-gök bizi kabul etmemeli. Niye kabul etsin ki? Kendine bu kadar ihanet edenleri başkaları niye kabul etmeli ki? Niye Araplar bizi kabul etsin? Niye Avrupalılar bizi kabul etsin? Ne hakla isteyebiliriz, sen kendini bu hale soktuktan sonra isteyebilir misin?

Bu anlamda vatanseverlik dediğimiz öze dönüş, yalnız ulusal anlamda değil, insani kimliği buluş anlamında da önemlidir. Bütün bunları şunun için söylüyorum; ülkeye dönüşü biz çok önceleri doğru bir biçimde tanımladık ve hepsine de öğrettiğimizi sunduk ve bir tanesi buna layık olmanın gereklerine göre o dağları, o ülkeyi, o halkı kullanmayı bilmedi. Onlara dar geldi ve dediğim gibi ben biraz tedbir almasaydım, tabana

olmak mıdır? Sanmıyorum. Hani, "ayağını yorganına göre uzat" derler ya. Şimdi sen bedenini veya varlığını ülkene göre ayarlıyor musun, ona göre uzatıyor musun? Bir kadromuz, "ben yurtseverim, sıradan bir yurtseverlik ölçülerini temsil ediyorum" diyebiliyor mu? Ülkesindeki varlığını acaba ülkesine göre ayarlıyor mu? Ülkesinde bir hain olmaktan kendisini kurtarmış

Bu kadar işsiz, sağlıksız, eğitimsiz, ülke tümüyle boşaltılmış, köyler, alanlar tümüyle boşaltılmış, dört-beş katı kadar nüfus dışarıda, kadınlar, ihtiyarlar, çaresiz çocuklar, fazla kudretli olmayan aydınlar, bazı devrimci adayları için normal bir yaşamdan eser yok. Şimdi, bunlar hep büyük sorunlardır. Köylü, iş bulmaktan ne anlar? Bir defa, iş nedir? Bizde nerdeyse bir okula gidip

"Ülkesinin güzelliklerini tanımayan, ülkeyi, tarihini bütün yönleriyle kavramayan, büyük özlemini buna göre geliştirmeyen ne kadar büyüyebilir? İnsan hakları, özgür toplum olma hakkını hiç kullanamayan, bunu anlamak bile istemeyen, ne kadar kapasiteli bir kişi olabilir?"

mı? Kimliğini, bir ajan kimliğinden öteye çıkarabilmiş mi? Ondan sonra da şöyle erkeğiz, böyle kadınız, şöyle yiğidiz deyip kendi kendinizi kandıra-

bir maaş almak, bir yerlere yerleştiler mi tamam demektir ki, öyle olur mu? Ama nüfusun ezici bir kesimi için şimdi gemisini kurtarmak böyledir.

...ERLENDİRİYOR...

...ERÇEĞİ ÜZERİNE

Bir maaşlı işi oldu mu, kendini her şey sanır. Aslında dünyayı tapulasan rıza gösterilmeyecek bir işe onlar dört elle sarılırlar. Hatta kendini en mutlu insan sanır.

Ve bu küçük insancıklarda biz yaşamı nasıl bulacağız? Yüreğiniz, diliniz, gücünüz yok. Neden? Çünkü sizde içerik bu kadar. Ülkesinin güzelliklerin tanımayan, ülkeyi, tarihini bütün yönleriyle kavramayan, büyük özlemini buna göre geliştirmeyen ne kadar büyüyebilir? İnsan hakları, özgür toplum olma hakkını hiç kullanamayan, bunu anlamak bile istemeyen, ne kadar kapasiteli bir kişi olabilir? Onun için konuşma gücünüz yok, yaşam gücünüz de yok. Ben mi size yaşamayın diyorum. Tam tersine yaşam olanaklarını vermeye çalışıyoruz. Basit yaşama da benim gönlüm razı olmuyor.

Bütün bunlar yurtseverlik dersine girer. Bizim devrimin bir amacını ifade etmek için anlatılmalı, anlayabilmelisiniz. Yani ben bu kavramları işleyince, aslında hepinizi böyle sille-tokat yere indirmek gerekir diye düşünüyorum, önüme çıkanı ezeyim diyorum. Ama devrim için kendimi böyle tutuyorum. Yoksa, ağır suçlar söz konusudur. Temel insani, ulusal, ülkesel değerler söz konusu olduğundan eskiden kılıçlar çok aniden parlatılırdı, feodal dönemde de böyle olurdu. Şimdi proleter esaslar dahilinde siyaset yaptığımız için öyle yapmayız, ama o anlama gelebilecek durumların da az olmadığını bilmelisiniz. Kaldı ki, bunlar benim bireysel inadım, iddiam ve ilkelerim değil. Yani ortadadır. Adam karısını, çocuklarını atmış, böyle milyonlarcası iş istiyor, yaşam istiyor, ayıp değil mi? Düşman vuracağı kadar vurmuş, dağıtacağı kadar dağıtmış ve düşürmüş. Anlatıyorlar, bir odaya yirmi kişi sığmıyor, sığdıramıyor. Bana şimdi dünyayı versen bile kendimi rahat yaşatamıyorum. Nasıl oluyor da siz öyle yaşama geliyorsunuz? Bu, garip bir çelişkidir.

Bütün bunlardan çıkarılması gereken sonuçlar var. Ülkeye dönüş nasıl olmalı? Dağlara yerleşme nasıl olmalı? Birbirleriyle ilişkiler nasıl olmalı? Toplantılar nasıl olmalı, birlikler nasıl oluşmalı? Hücumlar, savunmalar nasıl gelişmeli? Ve hepsi de biraz bu yurtseverlik dersiyle bağlantılıdır, ama sizde bunu anlayacak kimse var mı? Derinliğine anlamış olsaydınız, acaba eyleminiz nasıl olurdu? Hiç gözler önüne getiriyor musunuz? Açık; anlamını bu kadar derinleştiremezseniz, o dağlara gidemezsiniz, gitseniz de hakkını veremezsiniz ve onun için birbirinizi sevemezsiniz. Niye hain hain bakıyorsunuz, niye fırsat buldunuz mu birbirlerinizin canına kastediyorsunuz? Vatanseverlik, halkseverlik duygusu güçlü gelişmezse, elbette ki, düşman sizi, "iti ite kırdırtma" politikasıyla yetiştirmiş, öyle birbirinizi ısırırsınız. Bunun anlaşılmayacak bir yönü yok. İşleyen, düşmanın kanunudur. Onun için biz söyledik; halk gerçeği, bilmem parti gerçeği, şu, bu gerçeği dedik. Anlamadınız, sonra parti içinde, halk için de ne oldu? Evet ne kadar zarar verildiği biliniyor mu? Biraz vicdanlı olsa, günlük olarak, çevresine bir şeyler verir. Sıradan bir Müslüman vicdanı olsa, bir Hıristiyan vicdanı olsa, çevresine bir hayır dağıtmaya götürür. Bu ise vicdansız kesiliyor!

İşte vatan haini olundu mu böyle olunur. Birisi kimliğinden koptu mu bu kadar kötüleşir. Ama düşünün düşmana askerlik oldu mu, çok iyi olursunuz! Tam bir Müslüman oldu mu -tabii kendini inkar etme temelinde- çok iyi Müslüman olursunuz, alim olursunuz! İyi bir Türk okulundan başarıyla geçtiniz mi, yani bir Türk gibi oldunuz mu onlara göre mükemmel bir adam olursunuz! Bu da bir gerçek. Gidin, Türkiye'yi en iyi yönetenlerin böylesine bir Kürt gerçekliğinden kopan kişiler olduğunu, en iyi çalışanların, en iyi asker olanların, kendinden kopanların, kendine hıyanet edenlerin içinden çıktıkları görülecektir. Tabii bunlar sizi ilgilendirmeyecek, bunların çözümlemesini yapmayacaksınız, ondan sonra devrimcilik yapmaya çalışacaksınız! Mümkün değil.

Biz, bütün bunları işin A, B, C'si olarak, ilk adım attığımızda böyle anlayacaklarını sandık. Yani ben en eski bir hemşehriyi bulsam, büyük bir sevgiye kapılırım. Kendi kurdumu kuşumu bile görsem, bir yakınlık duyarım. Kendi dağımın, köyümün bir harabesini görsem, ona sevinirim. Şimdi, biz bu ülkeyi size cennet gibi sunsak neredeyse hoşunuza gitmeyecek. Neden? Çünkü gözünüz dışarıya, başkasına alışmış. Vatanseverlik nerede? En değerli yoldaşlardan sıkılıyorsunuz, en değerli yoldaşların canını sıkıyorsunuz. Halkseverlik veya kendi kimliğimize saygı, sevgi nerede? Ortadadır; örgütün içindeki aydınlanmış, yetiştirilmiş, ispatlanmış yapıdır. Buna karşı bile sizde bırak parti ölçülerini, asgari kimlik ölçüleri var mı?

Bütün bunlar önemli meselelerdir, bir şeyler anlamalısınız. Bunlar çok hayati hususlardır. Şimdiye kadar yerli yerinde nasıl anlamadınız? Nasıl yaşamaya cesaret ettiniz? Büyük hesaplaşmayı yapmadan yaşadığınızı sandınız. İşte onun sonucu gafilce gitmedir, beklenmedik kaybetmelerdir. Ortadadır. İsterseniz tartışalım, durumların daha da vahim olduğunu kendiniz ortaya koyacaksınız. Bu gafleti, bu ihaneti ben icat etmedim. Gerçekten yaşadığımız topraklar o kadar kaçılacak yerler mi? Niçin? İnsani kimliklerimize, insani değerlerimize ve insan olarak birbirimize bir düşmanın bile bakamayacağı kadar kötü müyüz? Yani asgari bir örgütlülük gereği bile duymamak, ondan kaçmak, çok olağan mıdır? Bu, kendinden kaçış değil de nedir? Her gün çağırıp bağırıyoruz; "yoldaşlar birbirinizi eğitin, sağlam birlikler oluşturun" diyoruz. Tam tersine itme, çekiştirme, bastırma, dağıtma ve atma gelişiyor. "Vay bilmem senin neyine..." diyeceksin. Adam dersini iyi bellemiş ve iyi götürüyor. İşte bu düşman dersidir. Peki bu meseleyi nasıl halledeceğiz, gerçekleri görmeden halledebilir miyiz? En önemlisi de acaba gerçekleri sınırlı olarak görseydiniz bu düzeyde kalır mıydınız? Elinize bazı mevziler geçtiğinde böyle davranır mıydınız? Halen bir toplantıda bir arkadaşı yerinde konuşturamıyoruz, bir dağı doğru değerlendiremiyoruz. Aşk olsun! İşte karşı-intikam biraz böyledir. "Sen mi bizi yurtseverleştireceksin, sen mi bizi bu kimliğe kavuşturacaksın, biz de sana böyle yaparız" demektir bu. Kimlerin nasıl, hangi nedenlerle yaptıklarını ben biliyorum, ama benim de bir iddiam var. Benim de kendime göre ölçülerim var. Bu, bir savaştır, sürüp gider.

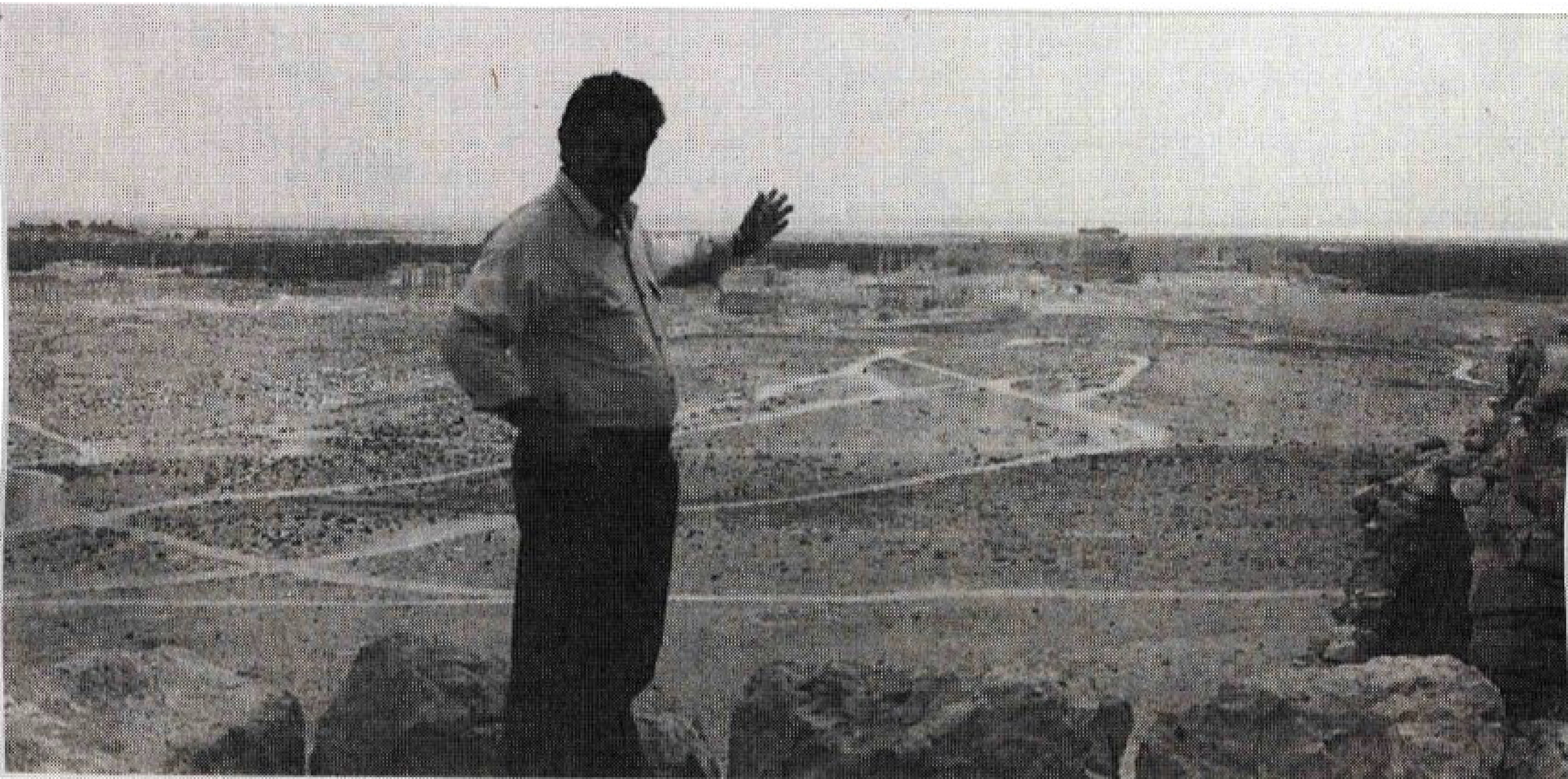
"PKK'lileşmek, PKK'de önderlik olayı, militanlık olayı çok köklüdür, çok erkenden başlatılması gerekir, çok kapsamlı, çok öfkeli, çok kavgalı, çok yaşamsaldır. Ve eğer bütün bu konularda ölçüleri biraz yakalayamamışsanız, çelişkilisiniz veya karşı taraftansınız demektir ve bu çelişkiyi gidermekle yüzyüzesiniz.

Görülüyor ki, bu dersin öyle sıradan geçiştirilemeyeceği, yaşamın en temel dersi olduğunu, insanlığa tekrar dönüş, ulusal kimliğe dönüş, ülkeye dönüş, güce-kuvvete ulaşma, savaşa ulaşma, örgütsel bağlara, özellikle maneviyata, duyguya sevgiye ulaşma dersi olduğunu anlarsanız, bu dersten nasibinizi aldığınızı söyleyebilirsiniz. Aksi halde, değerlere bu kadar ters düşeceksiniz, vatana ve birbirinize hain gibi bakacaksınız, fırsat bulsanız birbirinizi bastırıp kaçırtacaksınız ve ben de sizi mükemmel yurtseverler, partililer olarak değerlendireceğim! Kolay kolay aldanmam. Çatlasanız da, ne biçimde dayatırsanız dayatın, bazı temel değerler konusunda kolay yanılacağımı sanmıyorum. Çünkü derslerimi çok köklü almışım. İnşallah anlayacağınız bir şeyleri birbirimize anlatırız.

Sıradan köleyi bir tarafa atalım, sıradan halkımızı bir tarafa bırakalım; biz yurtseverlik savaşçılarını, militan savaşçıları göz önüne getirelim. Hakkını verdik mi? Bana göre, esas sorun budur, diğer bütün sorunlar talidir. Tabii, herkes bana da dayatıyordu, "oğlum oku, maaş sahibi ol, oğlum ailen var, bilmem herkes şöyle yapar, sen de öyle yap" diyorlardı. Ben bütün bunlara daha yedi yaşımdan itibaren büyük bir savaşım açtım. Düzen ölçüleriyle, o öğrendiğiniz her şeyle beni kandırmanız mümkün değil. Bunu söylerken, kasıtlı yaptığınızı da söylemiyorum, kendinizi büyük kandırmışsınız. Kendisini büyük kandıran gerçeğe benim aldanmam tabii ki düşünülmemelidir. Ve halen çok önemli yurtseverlik sorununuz var diyorum. Veya daha da derinleştirirsek, bizdeki kapsamını açarsak, bizde her şey olan temel insani değerlere öyle yaklaşılmaz. Bu değerler öyle bildiğiniz gibi değil, içine çok şey girer. Dinden, felsefeden, ahlaktan bir şey anlamamışlar, hepsi de aleyhe çalışmış. Zaten ulusal kurtuluş, çağdaş siyasal kurtuluş, demokrasi, sosyalizm düşünme kavramlarının özünü bildiğinizi veya buna göre davrandığınızı sanmam. Daha o güce ulaşılmamış. Herkes söylüyor, bizde söylüyoruz. İçerik değişik. İnsani temele yönelemezsen -ben her zaman söylerim- sanki ilk insanın başladığı gibi başlatamazsanız, insanlığı kendiniz için başlatamazsanız, bize yer yok. İlk insanlığın toplumsallığa başlamasından beri kaybettiklerimiz var, kölelik döneminde kaybettirdiklerimiz var, feodal dönemde kaybettirdiklerimiz var. Kapitalizm, kemalizm zaten kaybettirmekten de öteye eşeğin hayvanın başına getirilemeyecek olanı bizim başımıza getirmiş. Bizim büyük isyanımız nedir? Nasıl olur da bir insana bunlar uygulanır ve nasıl olur da bir insan bunları kabullenir? Benim bütün öfkem budur. Sizin fukaralığınız da, bütün bunların size normal gelmesindendir. Ben "uzun kulaklı" derken, bunu kastettim. Benim bütün iyiliğim bunu normal kabul etmediğimdir. Gücüm mü yetiyordu? Yetmiyordu, ama ruhumda mahkûm ediyordum. Halen nasıl, neleri bildiğimi ve öfkelendiğimi biliyorsunuz. Ama yine de buna rağmen kendimi idare ediyorum, yoksa birçok şeyi kabul mu ediyorum? Ama sizler kabul ediyorsunuz, etmeseydiniz, görevlere, sorumluluklara bu biçimde yaklaşmazdınız. "Kasıtlı yapmadık" diyeceksiniz, kasıtlı yapmamak da adamı suçlu olmaktan kurtarmaz, düşkün olmaktan kurtarmaz. "Ben iyi niyetli bir köleyim, iyi niyetli bir aptalım, iyi niyetli bir gafilim" diyorsunuz, iyi niyetli köle, aptal, gafil olmak güzel bir şey midir? Hayır diğerinden daha kötüdür. Köleliğin zaten başka türlüsü olur mu? Akıllı köle olur mu? Bilinçli, aldanmamış köle olur mu? En tehlikelisi de herhalde aldanmamış köle olduğunu söylemektir veya köle oduğu halde köle olduğunu kabul etmemektir. Açık ki bütün ulusal değerlerin, insani değerlerin uzağında olduğunuz halde kendinizi belki de en iyi insan yerine koymaktır. En tehlikeli kölelik budur. Olmadığı halde çok güçlü bir biçimde olduğunu sanmaktır. Müslümanlıkla alakası olmadığı halde kendini en iyi Müslüman sanan biri, yeni Müslüman olmuş kafirler gibidir. Ve Müslümanlıkla alakası yoktur. Bizim de insanlık değerlerine yaklaşımımız biraz öyle oluyor. Yani bununla şunu kanıtlamaya çalışıyorum. Aslında PKK'lileşmek, PKK'de önderlik olayı, militanlık olayı çok köklüdür, çok erkenden başlatılması gerekir, çok kapsamlı, çok öfkeli, çok kavgalı, çok yaşamsaldır. Ve eğer bütün bu konularda ölçüleri biraz yakalayamamışsanız, çelişkilisiniz veya karşı taraftansınız demektir ve bu çelişkiyi gidermekle yüzyüzesiniz.

Şimdi beni bastıracak mısınız, "yok bizim dediğimiz doğru, bizim yaşadığımız doğru" mu diyeceksiniz? Doğruysa, o zaman git düşmanınla uğraş, git ondan vatanını, kimliğini al! Niye şimdiye kadar

Devamı 23. sayfada

III. ULUSAL KONFERANS'TA CEPHEYE İLİŞKİN ALINAN KARARLAR -II-

Kültüre ilişkin

Halk kültürümüz, yüzyıllar boyu sömürgeciler tarafından talana, tahribata tabi tutulmuştur. Bir halkın kültürünün eğer her şey olduğu söyleniyorsa, özellikle dağıtılmış, üstü örtülmüş kültürel değerlerimizin açığa çıkarılmasının ve toparlanmasının önemi anlaşılır. Bir de buna kültür adına ortaya çıkıp, ama aslında kültürün yozlaşmasına, çıkar aracı olarak kullanılmasına sebebiyet veren çeşitli anlayışlar eklendiğinde bu saha çalışmalarının önemi daha da artar.

PKK öncülüğündeki ulusal kurtuluş mücadelesi ve halk savaşı, yeni değerler sistemini, demokratik ve sosyalist kültürü ortaya çıkarmıştır. Bu kültürü derleyip toparlamak, çeşitli sanat alanlarına yansıtmak yakıcı bir tarzda kendini dayatmaktadır. Ulusal kurtuluşun ve özgürlüğün kültürünü toparlayıp çeşitli çalışmaların malzemesi yapmak, kültürel alanda çalışmaların henüz sırtında taşıdığı bir yüktür. Bu alana hakkını vermek tarihsel ve güncel görevdir. Ortaya çıkan mücadelenin ve direnişin kültürünü görmemek, görüp de yaratıcı çalışmayla ortaya çıkarmamak büyük bir yanılgıdır. Bir yandan TC'nin kültürümüzü inkarından ve yok saymasından, kültürel değerlerin çarpıtılmasından sözedilecek, öte yandan yığınla ortaya çıkan kültürel değerlere ulaşılmayacak, adeta kültürel birikim içinde yoksulluk yaşanacak. Şüphesiz ki, bu durumu kabul etmek mümkün değildir. Bu alanda devrimciliği, yaratıcılığı yoğun bir çaba ve emeği temel alarak oturtmak esastır.

Kültürümüzün temsilini yapan çeşitli kurumların çalışmalarını devrimcileştirmek, nitelikli hale getirmek, bu oluşumlarda militanca yaşam, çalışma ve hareket tarzını esas alan kadrolaşmaya gitmek, yine gerekli teknik elemanları bir an önce yetiştirmek, bu alan faaliyetlerini daha da yetkinleştirecektir.

Kültürel kurumlar, her düzeyde ve alanda geliştirilmelidir. Giderek bu kurumlaşmayı belli merkezler etrafında toplamak, çeşitli dallar ve şubelerle bunu beslemek hedef olmalıdır.

Kültür kurumlarımız, uluslararası devrimci-demokratik kültür kurumlarıyla sağlıklı ilişkiler geliştirip, gerek halk kültürümüzün tanıtımında olsun, gerekse dünya halklarının kültürlerini tanımada olsun daha anlamlı çalışmalar yürütülebilir.

Azınlıklar ve etnik gruplara ilişkin

Tarihte uygarlığa beşiklik etmiş olan Kürdistan, aynı zamanda bir halklar mozaiği durumundadır. Halklar cenneti olarak bilinen Kürdistan'da çok sayıda halk topluluğu yaşamış, bu halklar arasındaki kültür alış-verişi sonucu zengin bir kültür birikimini ortaya çıkarmıştır. Ancak özellikle emperyalist aşamada tarihin bu en eski halk toplulukları adeta tükenişin eşiğine getirilmiş. Kürdistan'a egemen olan dış güçler halkları birbirine düşürüp kırdırtmış, süreç içinde Kürt halkı ulusal tükenişe doğru sürüklenirken, Kürdistan neredeyse bir halklar mezarlığı durumuna düşürülmüştür.

Ulusal kurtuluş mücadelesini durdurmak ve geriletmek isteyen Türk özel savaş rejimi, günümüzde oldukça yetkinleştirdiği yöntemlerle halkları birbirine düşürme çabalarını sürdürmeye devam etmektedir.

PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi halkların özgürlüğü, demokratik dayanışması ve kardeşçe yanyana yaşamasıdır. Mücadelenin bu karekteri her zaman korunmalı ve daha da geliştirilmelidir.

Bu temelde;

a) Azınlık ve etnik toplulukların kendi kültürlerini koruyup geliştirmesine yardımcı olunmalıdır.

b) Kendi örgütlenmelerini geliştirmeleri teşvik edilmeli, yerel yönetimlerini (ilçe ve köy meclisleri) oluşturmaları ve eyalet meclisleri ile Ulusal Meclis'te temsil edilmeleri sağlanmalıdır.

c) Faşist-sömürgeci diktatörlüğe karşı gelişen devrimci kurtuluş savaşına aktif katılımları sağlanmalıdır.

d) Türk özel savaş rejiminin azınlık ve etnik grupları ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanma politikası boşa çıkarılmalıdır.

e) Kürt halkı azınlıklar ve etnik gruplara karşı hoşgörü temelinde eğitilmelidir.

Kitle politikası ve çalışma tarzı

Türk özel savaşının halka yönelik politikalarına karşı, dönemsel ve güncel politik gelişmelere denk düşen bir politika ile halka yaklaşmak, halkı kazanmak, eğitmek, örgütlemek, harekete geçirmek ve savaştırmak için kitle ilişkilerinin güçlendirilerek geliştirilmesi bir gerekliliktir.

Parti politikasının temelinde cephe politikası vardır. Dolayısıyla bu da kitle politikasıdır. Aynı zamanda ulusal mücadeleden etkilenen tüm sınıf ve katmanları ulusal kurtuluş savaşımına çekme politikasıdır. Kitle politikası, halkın en küçük sorunundan eylemliliğine kadar, oldukça zengin ve karmaşık bir yaklaşımı gerektirir. Bunun yanında toplumun netleşmemiş sosyal ve siyasal yapısı da göz önüne getirilirse bu politikanın ne kadar esneklik ve çeşitlilik istediği de daha iyi anlaşılacaktır.

Cephe, parti çözümünün kitleselleşmesidir. Bu yönüyle Parti Önderliği aynı zamanda cephe önderliğidir. Kitleye yaklaşım ustalığıdır. Taşlaşmış insanı ayağa kaldırma önderliğidir. Gerçek bir Kürdistan oluşum tarzının mimarlığıdır. İdeolojik katılık kadar, büyük politik esnekliktir. Sosyalist netlik kadar, büyük demokratik niteliktir. İdeolojik olmak kadar politiktir. Eylemsellik kadar, örgütseldir. En önemlisi de siyasi-diplomatik çalışmayı sağlam temellere dayandırmadır. Yüksek ilgidir, yeterli, yoğun çabadır. İnsanlara her şeyden önce büyük yaklaşım ustalığıdır. Dolayısıyla kitle çalışmalarında esas alınması gereken önderlik tarzıdır.

Gelişen mücadelemizin sempatizanlığı biçiminde ortaya çıkan kitle potansiyelimiz, yoksul köylülük, kent ve yurt dışı emekçileri temel güç olmak üzere, gençlik, aydınlar, dindarlar, kadınlar vb. kesimlerin katılımlarıyla bu güç potansiyel olmaktan çıkmış, aktif bir duruma gelmiştir. Özellikle son yıllarda, orta ve zengin sınıfların da mücadeleye yoğun bir akışı yaşadıkları bir gerçektir. Bu durum orta-sınıfların geçmiş yönetim alışkanlıklarını da kullanarak, yaşam ve farklı eğilimleri cepheye taşırmaları ve palazlanmaları tehlikesini ortaya çıkarmıştır. Bu kesimlere cephe politikamızın gerekleri dahilinde gitmek, onlardan yararlanmak, ama cephemizin temel dayanağının işçi ve emekçi kesimler olduğunu bilerek hareket etmek ve ortasınıfa kesinlikle dayanmamak mücadelemizin geleceği açısından hayatidir.

Düşmanın legal çalışma sahasını büyük oranda devrimimize kapattığı göz önüne getirilirse, çalışma ve hareket tarzımızda zengin ve yaratıcı yöntemlere eskisinden daha fazla ihtiyaç duyduğumuz anlaşılır olacaktır.

Alanların özgün durumlarına göre giyim kuşamdan tutalım, haberleşme araçlarını ve diğer teknik araçları kullanmaya kadar, oldukça dikkatli ve ölçülü olmak, gizliliği asla elden bırakmamak, geçmiş cephe pratiklerindeki olumsuzlukların nedenleri göz önüne getirildiğinde önemli bir görevdir.

Halk içerisinde olan kadrolar erimemelidir. Halk içerisinde partimizin olgunluğunu, resmiyetini, ciddiyetini, önder vasıflarını temsil etmelerini unutmamalıdırlar. Yine kadro, kazanılmayan halkı kazanmayı, kazanılmış halkı ise savaştırmayı amaçlamalıdır.

Bunun için;

1- Kitle politikamız oldukça esnektir ama tedbiri, denetimi asla elden bırakmaz.

2- Halka yaklaşımda kadın-erkek, yaşlı-genç, yoksul-zengin, köylü-kentli, hatta din-mezhep alanlarında çok karmaşık bir üslubu, egemen kılmak esastır.

3- Sürekli olarak cephe tabanını geliştirmek ertelenemez bir görevdir.

4- İllegal çalışmaya ağırlık vermek, düşman cephesinde doğabilecek yasal değişiklikleri anında görmek ve onu düşmana karşı kullanmak, ama esasında kesin cevabın ancak kendi cephemizi geliştirip güçlendirmekle, halkın kesin iktidarıyla taçlandırmakla verilebileceğini bilmek ve bu temelde görevlere yüklenmek.

5- Halk iktidarının kurumlaşması için, gerillanın alanlar üzerindeki hakimiyet derecesine göre ve koşullar da dikkate alınarak gizli, yarı-gizli, açık çeşitli çalışma tarzlarını uygulamak.

6- Bir yandan kitlemizin iradesi kendi temsiline kavuşurken, sömürgeciliği temsil eden kurumlara kesinlikle yaşam hakkı tanımamak.

7- Kitle politikamızın gereği olarak, düşmanın Kürdistan'daki siyasi kurumlaşmasına sızmak, içten fethetmek ve oradaki kitleyi çekmek.

8- Önümüzdeki süreçte kitle çalışma tarzında, partimizin kitlesine dayanarak çalışmak, bunun üst boyutu olan ayaklanmaları esas almak şarttır. Bu eylemliliklerin dışında kalan kesimleri de denetleyerek düşmanın kullanımına izin vermemek.

Ayaklanmalar (silahlı-silahsız)

Uzun süreli halk savaşlarında, halkın en güçlü, örgütlü, sonuç alıcı siyasal istemlerinin ve tepkilerinin adı olan ayaklanmalar, halk savaşının önemli bir aşamaya geldiğinin kanıtıdır.

Kürdistan'da sömürgeciliğin yüzyıllardır halkımızın en doğal insani taleplerine bile katliamlarla karşılık verdiği düşünülürse, ayaklanmaların, (hele bu bir de siyasal talepleri içeriyorsa) mücadelemiz açısından anlam, önemi ve vazgeçilmezliği anlaşılır olur.

Genelde Kürdistan'da, özelde de Kuzey-Batı Kürdistan'da yaşanan her ayaklanma, kitleleri muazzam birliğe ve örgütlülüğe götürmüş, halkımızın bastırılmış gizli enerjisini, kendini yeniden yaratmanın muazzam imkanlarını sunmuştur. Ayaklanma bir anlamda halkımızın yeniden doğuşu demektir. Ayaklanma aynı zamanda emperyalizmin, sömürgeciliğin ve onların her türlü ajan ve işbirlikçilerinin onlarca yıllık karşı-devrim çıkarlarının yerle bir edilmesi, mevcut statükonun parçalanması anlamına gelir.

Düşmanın savaşımızı ve ordumuzu sınırlandırma, tecrit etme, giderek tasfiye etme biçimindeki çabalarına karşı, savaşdaki ve ordumuzdaki gelişme ve derinleşmeye bağlı olarak ayaklanmaları yaymak ve başarıya götürmek gerekiyor.

Bunun için;

1- Ayaklanmalarda parti öncülüğünü esas almak bu temelde sevk-idare ve koordineyi yaymak ve süreklileştirmek esastır.

2- Ayaklanmalarda hedefleri gerçekçi koymak şarttır.

Bu temelde;

a) Gerilla ordulaşmasının genişliğine ve derinliğine

oturduğu Kızıl (1. Bölgeler) Bölgelerde ayaklanmaların fiilen düşmanı koparıp atmayı hedeflemesi.

b) Gerillanın derinliğine ve genişliğine yeterince oturmadığı Sarı (2. Bölgeler) Bölgelerde zaman zaman silahlı, zaman zaman sivil-siyasi ayaklanmalara gidilir. Gerektiğinde dışarıdan silahlı güçler girip ayaklanmayı silahlı takviye eder, korur.

c) Beyaz (3. Bölgeler) Bölge olarak tabir edilen Kürdistan'ın yeni açılan bölgelerini giderek 2. Bölge seviyesine getirmek, siyasi ayaklanmaları geliştirmek.

d) Şehirlerde dışarıdan gerillanın koruması, içerden de mahalle milislerinin koruması altında yapılır, gerekirse çatışma durumuna girilir, önemli oranda silahlı ayaklanma durumu yaşanarak şehirlerde ve kırlarda denetim geliştirilir.

3- Serhildanı pratikte örgütlemek, bunu bir yönetime kavuşturmak ve bunu Savaş Saha Kurmaylığı düzeyinde almak, görevlendirmelere gitmek.

4- Ayaklanmayı, dayanacağı uzun süreli halk savaşının taktik bir parçası ve önemli bir aşaması olarak görmek ve bu temelde yüklenmek.

5- Parti öncülüğünde, bütün alanlarda yürütülen faaliyetler bir anlamda ayaklanma hazırlığı olarak ele alınır. Ayaklanmalarda halkı koruma yöntemleri geliştirilir. Gerekirse kitle gerilla biçiminde dağlara çekilir, gerekirse cephe gerilerine çekilir.

6- Ayaklanmalarda gerek Türk halkını, gerekse uluslararası kamuoyunu etkileyecek diplomasi kanallarını oluşturmak, harekete geçirmek, siyasi yöntemleri her zaman devrede tutmak.

7- Her ayaklanma siyasi açıdan kazanımlara yol açar, bu kazanımları örgütleme zorunluluğu doğurur, bütün bunlar da yeni bir ayaklanmanın zeminini teşkil eder.

8- Ayaklanmalar kendiliğindenci değil, planlı-programlı hedefi olan, yine ani parlamalı değil, uzun bir süreçe yaydırılmış, dar, sıradan taktiklerle değil, yeni ve çok çeşitli taktiklerle geliştirilir. Kopuk değil, birbirini destekler biçimde koordine edilir. Gecelisi ve gündüzlüsü yapılır.

Göçe ilişkin

Kürdistan'da sömürgeci güçler, amaçlarına ulaşabilmek için halkımızı çok çeşitli, özel savaş yöntemlerine tabi tutmuşlardır. Bu politikalardan biri ve en önemlisi de ülkemizin insansızlaştırılması politikasıdır. Bunu ilk başlarda, halkımızı ekonomik açıdan zor durumda bırakarak yapmaya çalışmıştır. Özellikle halkımız, kendi insani ve siyasi talepleri doğrultusunda ayağa kalkmış, gerillasını oluşturup geliştirmiş, özgürlük ve bağımsızlık yolunda önemli mesafeler katetmiştir.

Ülkemizde meydana gelen bu yönlü gelişmeler, düşmanı giderek vahşileştirmiş, pervasızlaştırmış ve onun ekonomik göç politikasına yaygın bir siyasi içerik kazandırmasına yol açmıştır. Bu politika özellikle gerillanın yoğun faaliyetliliğinin bulunduğu alanlarda yansımasını, mezraların, köylerin boşaltılıp yakılıp-yıkılması şeklinde bulurken, mücadelenin geliştiği kasaba ve şehirlerde de bu yönlü politikasını hayata geçirmeye çalışmıştır. Böylelikle milyonlarca Kürdistanlı yerinden-yurdundan olmuş ve başta Türkiye metropolleri olmak üzere dünyanın dört bir tarafına savrulmuştur.

Düşman, uyguladığı bu kaba yöntemlerin yanısıra, kitle iletişim araçlarını yoğun bir biçimde kullanıp halkımızı kapitalizme özendirme, bu politikayı daha önce göçerttiklerı insanımızı da kullanarak yapma, bunun özel örgütlerini de MİT aracılığıyla kurma, başta Kürdistan gençliği olmak üzere ülkeyi boşaltmayı yine göçerttirmeyle kendi denetimindeki alanlara çektikleri bu insanları asimilasyon politikasını yoğun olarak kullanarak sadece fiziki göçle yetinmeyerek onları ruhta, düşüncede, yürekte ülkeden koparma, ulusal özünden boşaltma, kısacası kendi gerçekliğinden koparıp, amacına ulaşmak istemiş ve bunu büyük oranda da başarmıştır.

Bunun için;

1- Cephe bünyesinde göç sorunlarına çözüm bulmak amacıyla göç komitelerini oluşturmak ve giderek bunu kendi merkezi örgütlenmesine kavuşturmak.

2- Düşmanın bu yönlü bütün politikasını bilince çıkarmak, bunu da halka taşırıp kavratmak amacıyla halk içerisinde, eğitim, propaganda, ajitasyon faaliyetlerini uygun araç-gereçlerle geliştirmek.

3- Yukarıdaki tedbirlerin yanısıra;

a) Ülke sahası dışına olan göçleri yasaklamak.

b) Bulundukları bölgelerde zor durumda kalan insanlarımızın savaş sahası cephe komitelerinin izni ile ülke içi göçüne izin vermek.

4- Kürdistan'daki göçe öncülük yapan, kurum, şebeke ve kişilere yönelmek ve onları devre dışı bırakmak.

5- Türkiye sahasına ve dünyanın diğer bölgelerine göç eden halkımızla, ülke sahasındaki halkımız arasında sağlam bağlar kurmak, bu bağları geliştirmek ve sağlıklı örgütlere kavuşturmak.

6- Türkiye ve dünyanın diğer alanlarına savrulan halkımızı "kaynağa dönüş" sloganı etrafında birleştirmek, onları bu yönlü eğitmek ve kaynağa aktarmanın araç-gereçlerini yaratmak, bunu da yaşama geçirmek.

7- Zorla göçe tabi tutulan halkımızı, özellikle gerilla denetimindeki alanlara taşırmak.

Cephe eylemliliği

Halkımızın siyasal örgütlenmesinin adı olan cephe, ancak eylem ile bir anlam ifade edebilir. Cephe örgütlenmesinin esası olan basitten karmaşığa doğru örgütlenme, onun eylemine de yansımıştır. Mücadelenin gelişmesi, yaygınlaşması, zengin eylemliliği ve hedefleri ortaya çıkarmıştır.

Mücadelemizin gelişiminin bir sonucu olarak düşmanın eylemleri, taktik yönelimleri büyük ölçüde boşa çıkarılmıştır. Düşman tarihin her evresinde uyguladığı imha siyasetini temel siyaset olarak izlemektedir. Bunu da günümüzde doruğa çıkarmıştır.

Cephe, bir ulusun siyasal örgütlenmesinin adı olduğuna göre, onun eylemi de, düzenle her yönlü oldukça karmaşık çelişkilerden eylem çıkarmak biçiminde olur, bunu da en üst boyutta ulusal çelişkiye dönüştürmek gereklidir.

Cephe eylemliliği şiddeti dıştalamaz, ancak siyasi boyutlar içeren oldukça özgün bir eylemliliktir. Cephenin siyasal eylemi gerillanın fiili savaşımına bir destek biçiminde gelişmelidir. Cephenin eylemliliği aktif savaşa akacak gücün de bir ön okulu vazifesini görmektedir.

Geçmiş yıllarda uygulanan eylem taktikleri ve yöntemleri zenginleştirilmediğinden, yaratıcı yaklaşımlar sergilenmediğinden, genelde cephe çalışmalarına sağcı anlayışların dayatılmasından vb. gibi durumlar, cephenin eylemliliğinde önemli oranda bir duraganlığa yol açmıştır. Şüphesiz bu olumsuz durumda kitleye yanlış yaklaşımın da önemli bir rolü vardır.

Bunun için;

1- Cephe eylemliliğinin özgünlüğünü de dikkate alarak, bu duruma denk düşecek örgütlerin, birimlerin oluşturulmasına gitmek.

2- Siyasal cephede legal olanaklar büyük ölçüde ortadan kalktığından illegal örgütlenmeye eskisinden daha fazla önem vermek, bunun için milis korumasını esas almak.

3- Kontrgerillanın halka yönelik yoğun saldırılarını önlemek amaçlı yeni örgütlenmelere gitmek, bunun için bu tür faaliyetleri izlemek, uygun yol-yöntemleri geliştirmek ve boşa çıkarmak.

4- Düşmanın ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vb. içerikli bütün kurum ve kuruluşları bize hizmet etmedikçe hedeftir.

5- Düşmanın sosyal dayanakları olan işbirlikçiler, korucular, aşiret güçleri, ajan kişilikler hedeftir. Araştırılır, bulunur, sıralamaya tabi tutulur ve vurulur.

6- Düşmanın kapsamlı yönelimlerine karşı, halkı direniş temelinde eğitmek, bunun için gerekli örgüt, araç-gereçlerini yaratmak.

7- Eylemlerde kamulaştırmaya ağırlık vermek.

8- Sivil protesto eylemlerini örgütlemek ve geliştirmek.

Bunun için;

Gizli-açık, gece-gündüz vb. gibi türlü yol-yöntemle ve halkın fiziki gücüyle yapılacak bu eylemleri düşmanın otoritesini zayıflatmak, hatta oldukça zorlamak amacıyla gerçekleştirmek.

Çok özgün ve zengin içeriğe sahip olan ve özgün şartlara göre çoğaltılabilecek olan bazı sivil protesto eylemlerini şöyle geliştirmek mümkündür:

a) Okullarda boyotlar geliştirmekle birlikte TC okul ve eğitim sistemini tasfiye etmek.

b) Fabrikalarda işi yavaşlatma, durdurma ve grevlere girmek.

c) Kepenk kapatma, kontak kapatma vb. türden eylemler geliştirmek.

d) Oturma eylemleri, protesto yürüyüşleri ve mitingler geliştirmek.

e) Ulusal günlerimizde (21 Mart, 15 Ağustos, 27 Kasım vb.) mücadeleyi yükseltebilecek uygun eylemler geliştirmek.

f) Büyük katliamların ardından yas ilan etmek ve buna uygun eylem biçimleri geliştirmek.

g) Gerillanın cenazelerine sahip çıkmak ve cenaze törenleri düzenlemek.

h) Devlet daireleri, belediyeler, bankalar, burjuva-basının, burjuva siyasal partileri, sömürgeci okul sistemi, sömürgeci ekonomik sistemi -ki büyük ölçüde işlemez duruma getirilmişlerdir- tamamen işlemez duruma getirmek ve tasfiye etmek.

Komiteleşmeye doğru yaklaşım ve işleyiş

Döneme ilişkin en önemli görevlerimizden biri de, komiteleşmedir. Cephe çalışmalarımızın günümüze kadar istenilen düzeyin çok gerisinde bir seyir izlemesinin önemli nedenlerinden birisi de komite çalışmalarının oluşturulmaması, var olan komitelerin güçlendirilip işletilmemesi veya komitelerin cephe politikamızın çalışma ruhundan çok uzak olması, kitle politikasına gereken değerin verilmemesidir.

Halk devrimlerinde, halkın siyasi iradesi olan cepheleşme, komitelerden oluşurken, yani komiteleşme eşittir örgütlenmeyse, bu da halkımız örgütlendirilmelidir, ya da örgütlüdür diyebilmek için, koşullar ne olursa olsun komiteleşmeyi geliştirmek zorunludur.

Halkımızın bulunduğu hemen hemen her alanda cephe çalışmalarının olmasına rağmen bunun örgütlendirilip, ortak karar gücü olan komitelerine kavuşturulmaması sebebiyle, ya bu çalışmalar sonuçsuz kalmış, ya da mücadelemizden ziyade bazı alanlarda düşmana hizmet etmiştir.

Halk komitelerinin yaratılması günümüzün canalıcı sorunlarından biridir ve kitle politikamızın, halka yaklaşımımızın, halka karşı örgütsel görevlerimizin temelini oluşturmaktadır. Bugün halk komitelerini ve halk birliklerini örgütlemeden, partinin etkinliğini geliştiremeyiz. Halk komiteleri, halkın savaşan organlarıdır. Halkın günlük olarak ekonomik istemlerinden tutalım, siyasal gösterilere kadar dayanacağı temel araçlardır.

Parti öncüleri, cephe birliklerinin gelişiminde rol oynarlar. Parti komitesi eşittir cephe komitesi değildir. Parti komitesi, parti çalışma tarzını esas alır. Cephe komitesi ise, cephe politikasını esas alır. Biri katı, sınırları keskin, diğeri ise esnekliği elden bırakmayan karmaşık bir yapıya sahiptir.

Halkın somut birlikleri, halk kesimince yaratılır. Halk çeşitli kesimlerden oluşur. Hepsinin özel, somut durumları, buna dayalı sorunları, çıkış yolları vardır. Bu da ancak komiteleşmeyle mümkündür. Ne kadar sağlam komiteleşme varsa o kadar sağlam br örgütlenme var demektir. Sağlam bir örgütlülük de düşman ne kadar güçlü olursa olsun başarı demektir.

Halkın komiteleşmesi, örgütlenmeyle mümkündür. Bunu yapan halkın kendisidir. Parti öncüsü halk adına halkın örgütlendirilip komiteleştirmesini yine halkın kendisine yaptıran kişidir.

Bunun için;

1- Komiteleşmeyi bir araç olarak görmek, kitle örgütlendirilmesinde ihtiyaçları gözönüne alarak komiteleşmeye gitmek.

2- Komite faaliyetlerinde bireysel tarzı değil, yüksek bir kolektivizm ruhunu, dağınık, rastgele, amaçsız bir çalışma tarzını değil, planlı-programlı bir çalışma tarzını, laçka, açık, resmiyetsiz bir çalışma tarzını değil, disiplinli, resmiyeti, gizliliği elden bırakmayan bir çalışma tarzını esas alan komiteleşmelere gitmek.

3- Parti öncülük esaslarını, cephe komitelerine hakim kılmak.

4- Savaş Saha Kurmaylığı'na bağlı cephe komitesini oluşturmak, geliştirmek, derinleştirmek ve sağlam bir merkezi işleyişe kavuşturmak.

5- Üst komiteler, kendisine bağlı tüm komite ve birimleri parti-cephe espirisi dahilinde eğitmek, cepheyi geniş halk yığınları içerisinde örgütlemek zorundadır.

6- Halkın çeşitli sorunlarını çözmek, bundan hareketle halkın devrime olan güven ve bağlılığını güçlendirmek amacıyla, halktan insanların yer aldığı uzlaşma komiteleri oluşturmak.

7- Komiteleşmeye şematik yaklaşmamak gerekir. Üst komitelere bağlı olarak adına komite denilmeden bir dizi alt görevlere gitmek, bu temelde görevlendirmeler yapıp çalışmak mümkündür.

SÜRECEK

SİVAS KATLİAMI'NA CEVAP ULUSAL KURTULUŞ SAFLARINDA KENETLENMEKTİR

Türk egemenlerinin tarihi halkları katliamdan geçirme, ürettikleri değerleri gasp ve talan etme tarihidir. Halklara karşı geliştirilen sistemli katliam uygulamaları hiçbir dönemde eksik olmadı. Halkları birbirlerine karşı kışkırtarak ve çatıştırarak konumunu sürekli güçlü tuttu.

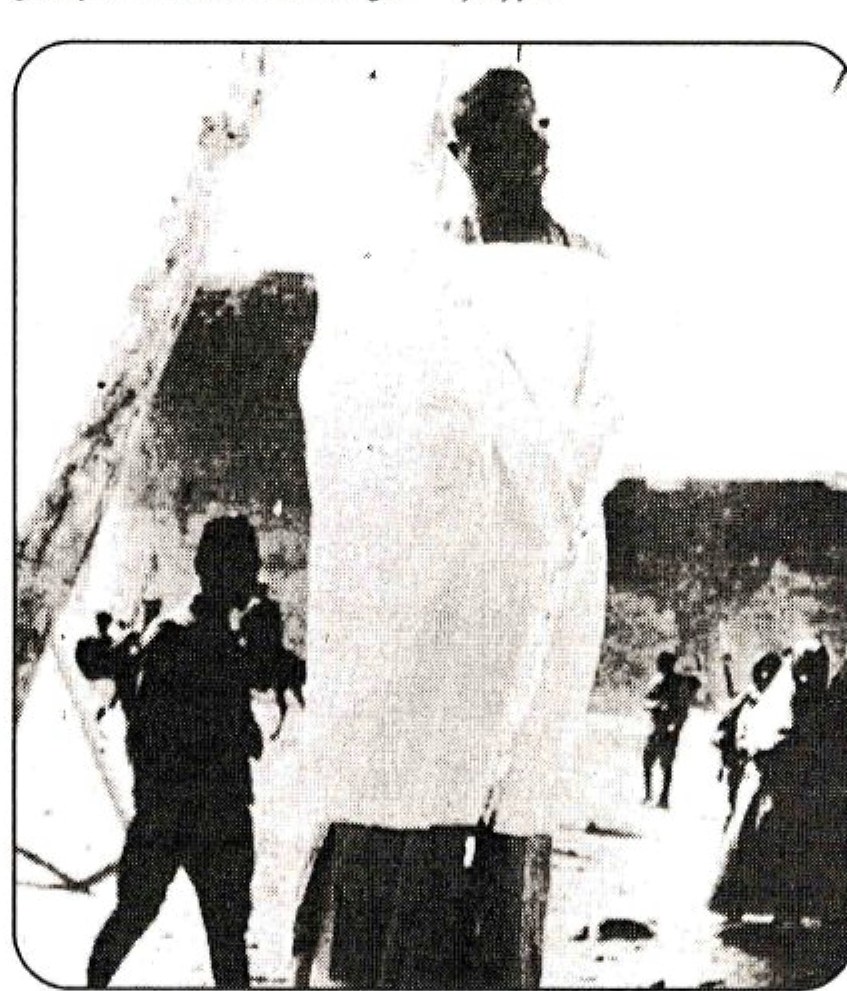
Osmanlı İmparatorluğu döneminde gerek Türkmenlere karşı, gerek Kürtlere, gerekse de diğer halklara karşı gerçekleştirilen çok somut katliam uygulamaları mevcuttur. Osmanlı İmparatorluğu'nun en çok katliamdan geçirdiği bir kesim de Kürt Alevileridir. Zalim, katliamcı ve talancı Türk egemenlerine karşı sürekli bir direniş içerisinde olan Kürt Alevileri Yavuz Sultan Selim'den başlayarak sayıları onbinleri bulan toplu katliamlara uğradı. Pir Sultan gibi zulme başkaldıran halk önderlerinin katledilmesi yaşandı. İnsanca bir yaşam için direnişi seçen ve ölümü göğüslemekten asla çekinmeyen Pir Sultan'ın halk arasında kendisini kabul ettirmesi de, direnişçi ve zulme karşı başkaldıran kişiliğidir.

Türk egemenlerinin katliamları TC'nin kurulmasıyla durmadı. Daha TC kurulur kurulmaz Koçgiri Katliamı yaşandı. Koçgiri'de kadın, çocuk, yaşlı ve genç denmeden onbinlerce insan katledildi. Barbar Türk egemenleri kana doymadı. Genç'te ve Palu'da katledilenler, Zilan'da ve Ağrı'da katledilenler yine Kürttü. Ancak düşman suni ayrılıklar yarattığı ve halkımızı birbirine düşman ettiği için Kürt halkı birbirine destek sunmadı. Dersim Katliamı Kürdistan'daki sistemli katliamların sonuncusu ve TC'nin Kuzey Kürdistan'ı işgal girişiminin sonuca ulaşması oldu. Dersim'de düşman kana doymadı. Dereler günlerce kızıl kızıl kan aktı.

Düşman Kürdistan'ın işgalini tamamladıktan sonra geniş kapsamlı bir asimilasyona girişti. Katliamdan arta kalan Kürtleri Türkleştirmek için çok çeşitli ve vahşi özel savaş yöntemlerini kullanmaktan çekinmedi. Düşmanımız Kürt ve Kürdistan idealini tam yıktığını ve Türkleştirme işini tamamladığını düşündüğü bir sırada PKK ortaya çıktı. PKK'nin Kürt ve Kürdistan'ı doğru temellerde ortaya çıkarması TC'yi oldukça telaşlandırdı. Ve gelişmesini engellemek için öncelikle Alevi Kürtlerin yaşadığı, asimilasyonun en çok olduğu ve Türk halkıyla Kürt halkının içiçe yaşadığı Kürdistan'ın sınır bölgelerinde yeniden katliamlara girişti. Bu katliamları daha çok provokasyon ve sivil faşistleri kullanarak geliştirdi. 1978 yılında Maraş'ta sıkıyönetimin olduğu ve sokağa çıkma yasağının olduğu bir günde sayısı 1000'leri bulan Kürt katledildi. Aynı dönemde Sivas'ta o yönlü girişimler oldu. O dönemler Maraş'ta, Sivas'ta katliamlarda rol oynayanlar bugün TBMM'de milletvekiliği yapıyor ve yeni katliamlar için yeni çalışmalar yapıyorlar.

Bu katliam girişimleri PKK'yi durduramadı. Gelişmesini engelleyemedi. Ardından geliştirdikleri 12 Eylül askeri cuntasıyla, Kürdistan'ın yeniden işgal edilmesi hedeflendi. Çünkü PKK birçok yerde sömürgeci otoriteyi zaafa uğratmıştı.

1984 15 Ağustos Atılımı'yla birlikte TC yeniden katliamlarını yoğunlaştırdı. Kitlesel katliamlar gerçekleştirildi. Lice ve Şırnak katliamları gibi bir şehri tümden ortadan kaldırmayı hedefleyen katliamlar bile gerçekleşti. Böyle bir süreçte Sivas Katliamı gündeme geldi. Fakat diğer katliamlardan farklı bir yönü var. Diğer katliamlar ulusal kurtuluş mücadelesinin girdiği ve yurtseverliğin güçlü olduğu yerlerde yapılarak kaybolan TC otoritesini yeniden tesis amacını güdüyordu. Sivas Katliamı ise ulusal mücadelenin yeni yeni girmeye başladığı bir alanda yaşandı. Ve mücadelenin girişini ve gelişmesini engellemeye çalışıyor.

2 Temmuz 1993 tarihi Kürt halkı ve insanlık için kara bir gün. Faşist TC'nin katil sürüleri Sivas'ta 37 aydını diri diri ateşe verdiler. Bu gözü dönmüş katillerin yaptığı ilk katliam değildi. Koçgiri'de, Dersim'de, Ağrı'da, Zilan'da Palu'da katledilenlere yillar sonra Maraş'ta, Lice'de, Şırnak'ta ve Sivas'ta yenileri eklendi.

Başkan APO bunu şöyle değerlendiriyor: *"Bunu Malatya, Adıyaman ve Maraş Katliamı'nda da gördük. PKK'nin modern ulusal kurtuluşçu yaklaşımı, Türkiye ile sınır olduğu bölgelerde etkin olmaya başladığında Hamit Fendoğlu'nun Malatya'da öldürülmesiyle başlayan katliam, giderek tırmandırılmak istendi. O zaman PKK yeni çıkıyordu. Sivas ve Erzincan'daki gelişmeler de bu anlamda yenidir. Özellikle mücadele Dersim'de kök salıyor, hızla Erzincan'dan Koçgiri'ye ulaşıyor. Bu oldukça önemlidir. Sivas'daki kitle potansiyelini mücadeleye çektiğimiz bir süreçte bu katliam patlak verdi.*

Sivas'daki Aleviler Kürttür; uzun süre kemalizmin etkisinde de kalmışlardır. Ve en önemlisi de Sivas Kürtlerinde, PKK'ye yoğun bir ilgi var. O dönemde gelişmelerin en hızlı yaşandığı bölgelerin başında Koçgiri gelmektedir. Devletin buraya provokasyonsuz bırakması düşünülemez. Buraya yönelik fırsatı kollayan bir yaklaşım içinde olacaktı. Pir Sultan Abdal şölenleri bahane edildi."

Kuşkusuz biz sessiz kaldığımız takdirde Sivas katliamına yenileri eklenecektir. Bölge de sivil faşistler oldukça örgütlenmiş durumdadırlar. Sivas Katliamı sonrasında da silahlanıyorlar. Her an Sivas Katliamı benzeri olayların olmasının zemini var. Şayet Sivas Katliamı'nda doğru sonuç çıkarılamazsa ve TC ile bağlantı içinde olan bazı çevrelerin oyunlarına ve sahte ayrılıklarına alet olunursa bundan daha ağır sonuçları olan olayların her an yaşanabilmesi durumu var.

Sivas Katliamı'nda çıkarılabilecek en doğru sonuç; ulusal kurtuluş saflarında kenetlenmektir. Kendi Kürtlük gerçekliğimize en doğru temelde sahip çıkmaktır. Zaten çarpıtılmak istenen noktada burasıdır. Sivas Katliamı sonrasında devlet ile sıkı ilişki içerisinde olan sahte Alevi derneklerinin gelişmesinin nedenini biraz araştıracak olursak, şunu çok açık bir biçimde göreceğiz: Nedeni Sivas Aleviliğinin kendi Kürtlük gerçeğini yakalamasından duyulan korkudur. Zaten katliamın nedeni ulusal kurtuluş mücadelesinin bölgede gelişme kaydetmesiydi. Katliamdan sonra da o tepki düzen içi kanallarda örgütlendirilerek sonuç alınmak istendi.

Başkan APO bu konuda şunları söylüyor: *"TC çok kapsamlı emelleri için, bu planı hazırlamış ve hayata geçirmiştir. Fakat en önemlisi de Sivas Katliamı'yla gerçekler en kötü şekilde kullanılmak istenmiştir. Oradaki Alevilik, Pir Sultan, Kürtlük, aslında devrimcidir. Alevilerle Kürtler özdeştir, yine solculuk özdeştir, Pir Sultan'da direnişçi bir liderdir. Ama öyle kötü sunuldu ki, hem azınlığa düşürüldü, hem de direnememe noktasına getirildi. Aslında PKK, Pir Sultan'ı, Aleviliği, Kürtlüğü, solculuğu kendi somutunda kaynaştırıp, Türk demokratlarıyla da anlamlı bir birlikteliği geliştirip, devrimci potansiyeli orda da hayata geçirmek ve egemen kılmak durumundadır. Ve hızla gelişe-*

Devamı 23. sayfada

★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★ ☆ ★

ÖZGÜRLÜK HAREKETİ UMUTTUR

İrfan Dayıoğlu

Türk devleti çürümüşün temsilcisi olarak, tüm insanları da kendi ile birlikte batağa çekmeye çalışmakta ve insanlık çığlığına kulaklarını tıkamaktadır. Bugün insanlığa yön verecek olan evrensel değerler ayaklar altına alınarak baskı ve zorbalıkla sorun çözmeye çalışan TC'nin savaşı hiçbir cephede kazanma şansı yoktur. Bu kirli savaşta kaba kuvvetle sonuca gitmenin olanakları yok olmuştur. İnat etmek daha çok kan ve gözyaşından da bir şey getiremez. Ekonomik çöküntü, ahlaksal çöküntüye yol açıyor. Ancak insanlık her koşulda yaşayacağı ve sınıflı, ırkçı toplumların ilelebet yaşam şansı olmayacağı için TC'nin gericilikte inadı boşunadır. Tarihte hiçbir zülmedici zalim rahmetle anılmamıştır. Nefretle anılmıştır. Zorbalık rejimleri er geç devrilmişlerdir. Yaşayacak olan, rahmetle anılacak olan insanlık uğruna yapılan hizmettir.

Bugün öylesine bir hale gelinmiştir ki, bir insanlık suçu olan kirli savaşı savunanlar ödüllendirilmekte, savaşmak istemeyenler, savaşa karşı çıkanlar cezalandırılmaktadır. Ahlaksızlık, fuhuş, yolsuzluk ödüllendiriliyor. Eşitlik, insan olma istemi, değerlere sahip çıkış kanla boğuluyor. Böylesi bir dönemde insanlığın beşiği Mezopotamya'da insanlık değerlerine sahip çıkan, yüzyıllardır yok sayılan, düşürülen köle zihniyetli bir halkı yeniden yaratıp ayağa kaldıran özgürlük hareketi doğuyor ve tüm bu insanlık dışı gidişe dur diyor. Bu insanlığın ortak umududur. İnsanlığın yeniden yükselişini, yeniden yapılanmasını, yeniden kendine gelişini savunan, isteyen her bireyin görevi bu umudu yeşertmektir. Umudu yeşertmek, karınca sabrına ve inadına sahip olmakla olanaklıdır. Zorluklara, haksızlıklara boyun eğenlerin buna şansı olamaz. Dünyanın ilerlemeci, yenilikçi tüm güçleri insanlığın boğulmak istenen umudunu savunmak için ayakta olmalıdır. Artık eski düzen savunucularının insanlığın geleceği için üretecekleri bir şeyleri kalmamıştır.

Yeninin kurucuları; insanlığın en düşkün dönemini yaşadığı ortamdan, sabırlı ve inatçı bir kavgayla yeniden doğuş umudunu üretenlerdir. Üretilen umudu yeşertmek tüm insan olanların işidir.

Bu bölgede yaşayan ve insanlığın kurtuluşu için kavgada varım diyen her birey ve yapının özgürlük hareketini desteklememe diye bir sorunu, bir sorumluluğu bulunmaktadır. Dışında bir tutum, niyetlerin ötesinde devrimin karşısında duruştur. Bugün söylemde sosyalistliği, komünistliği, insanlık erdemlerini savunmayı ağızlarından eksik etmeyenler, bunun pratik gereksinimlerini yerine getirmede ikircikliğe düşmemek durumundadırlar. Bazı çağdışı kalmış anlayış sahibi çevreler, PKK eylemliliği ve ideolojisinin bu bölgede yeni bir Ekim Devrimi demek olduğu saptaması karşısında infiale kapılarak bunun böyle olmadığı "teorileri"ni üretmek için bayağılaşıyorlar. Anlaşılıyor, PKK hareketi bu bölgede turnusol işlevi görüyor, söylem ve eylem düzeyinde uyum içinde olamayanlar, özgürlük hareketinin gelişimini kendi varlıklarına yönelmiş kabul ederek paniğe kapılıyorlar. Bu panik karşı-devrim güçleri açısından anlaşılırdır. Ancak devrimci geçinenlerin paniğe kapılması tarihte bize Kautskylerin ihanetini ve karşı-devrim safına geçişi hatırlatıyor. PKK hareketi bölge insanını seçime zorluyor, karşısında her türlü duruş insanlığa karşı duruştur. Yanındaki her duruş insanlığın kurtuluşu için tavırdır. Özgürlük hareketine yakın duruşun insana yüklediği görevler vardır. Bu görevlerden kaçınmak isteyenler kılıf arıyor. Ancak çabaları boşunadır. İnsanlığın bir kez daha bu topraklarda yeniden yaratılışının önüne hiçbir güç geçemeyecektir. İnsanlık umudu bu topraklarda bir kez daha kök salmıştır. Söküp koparmaya kimsenin gücü yetmeyecektir. Umut binlerin kanıyla sulanmaktadır, gücünü ve yenilmezliğini buradan almaktadır.

Dünya kritik bir dönemden geçiyor. İnsanlığın yarattığı değerler eskiyip çürüyor, çürükler birbirinin üstüne yığılıyor, mikrop üretiyor. İnsanlık devam edecekse eğer, çürüyeni tarihin çöp sepetine atacak ve yerine yenilerini getirecektir. Günümüzün dünyası doğum sancılarını çekiyor. İnsanlığı yüceltecek düşünce nereden gelirse gelsin herkes için geçerlidir. Yücelten değer insanlığın önüne yeni pencereler açar.

Yeniyi kurmak, çürüyenin içinden sağlam kalanı yeniden ele alıp yeni bir biçimde işlemekle mümkündür. Yaşlı dünyamızın yaşlı kapitalistlerinin yeni için yapacakları hiçbir şeyleri kalmamıştır. Zamanını yitirmiş bu köhne düzenin neresine bakarsak bakalım, inanış yokluğu ve bundan kaynaklanan yozlaşmayı görüyoruz. Bir avuç "seçkin" azınlığın yönettiği bu dünyadaki insanlarda ne kendi kişisel görevlerine, ne de hak, hukuk, insan hakları dediğimiz değerlere inanç vardır. Hepsi karşı karşıya oynadıkları oyunun içindedir. Hiçbiri ne kendisi, ne de başkası için inanç duymaz. İnancı olmayanların geleceği yoktur. Geleceğin kurucuları bilgiyi inançla bütünleştirenlerdir.

Çevremize bakalım, her şeyi görmeye çalışalım, insandan insana inanış yokluğunu, bireyin kendine dönük bencil tutumunu, sevgi azlığının doğurduğu yozlaşmayı göreceğiz. Karşı karşıya oynanan oyunları, çağdışı kalışı, bireyin kendini yitirişini, zorla tutundukları çıkar dünyasının duvarlarının yıkılışını önlemeye çalışan insan yiyicilerini göreceğiz. Bugün en güçlü olduklarını zannettikleri bir dönemde çıkar dünyasının duvarları yıkılıyor, dipten gelen dalgaya dayanamayacaklar, korkuyorlar, korktukça batıyorlar, bu bataktan kurtulamazlar.

Tarihin hiçbir döneminde kavgasız hiçbir şey kazanılmamıştır. İnsanlığın çürüdüğü bu dönemde birey yaşamı insanlarla beraberlikte değil, eşyalarla beraberlikte arıyor. İnsansız yaşamı seçenlerin kavgada yeri olmaz, kavga insanla birlikte verilebilir, kendi küçük dünyasında eşyalarla birlikte yaşayanlar hamanböcekleridir. Dünyamız çalkantı içinde, çalkantının serpintileri sarsıyor, bu büyük fırtınanın öngünleridir. Bugün insan olanın görevi acıları paylaşmaktır. Dünya döndükçe, yeniyi kuracak düşünceler üretecektir. Kavganın sonu çoktur. Devrimci sabırlı ve umutlu olandır. Tıpkı karıncalar gibi, ezilir, yok edilir ama, ezilemeyenler peş peşe dizilir ve yuvayı buluncaya kadar yolundan gider.

Her bitiş bir başlangıçtır. Başlangıç, insanlığın doğduğu topraklarda, Mezopotamya'da yeniden yapılmıştır. Eskinin savunucuları bundan dolayı hep birlik olmuş yeniye saldırıyor. Her yenilikçinin görevi saldırıya uğrayan geleceğimizi savunmaktır. Bu bölgenin devrimcisinin yol göstericisi özgürlük hareketidir. Özgürlük hareketi tek başına bir ulusal hareket değil, ondan öte bir insanlık hareketidir. Geleceğin yeniden kuruluşunun ilk müjdecisidir. Geleceğin kuruluşunu özleyen herkesin hareketidir. Bunu kavrayamayan gelenekselciler, geleceğin kuruluşunda yer alamazlar.

Özgürlük hareketi, yıllardır zulüm altında inletilmiş, işkenceden geçirilmiş devrimcinin hareketidir, binlerce şehidin hareketidir. İlliklerine kadar sömürülen bölge emekçisinin hareketidir. Sosyalizm dalgasının geri çekildiği bir dönemde, aynı söylemle ve yeni bir bakışla ortaya çıkan özgürlük hareketi bir yeni umuttur. Boğulmak istenen tüm insanlığın umududur. Bundan dolayı da tüm bölge devrimcisinin sahip çıkması gereklidir.

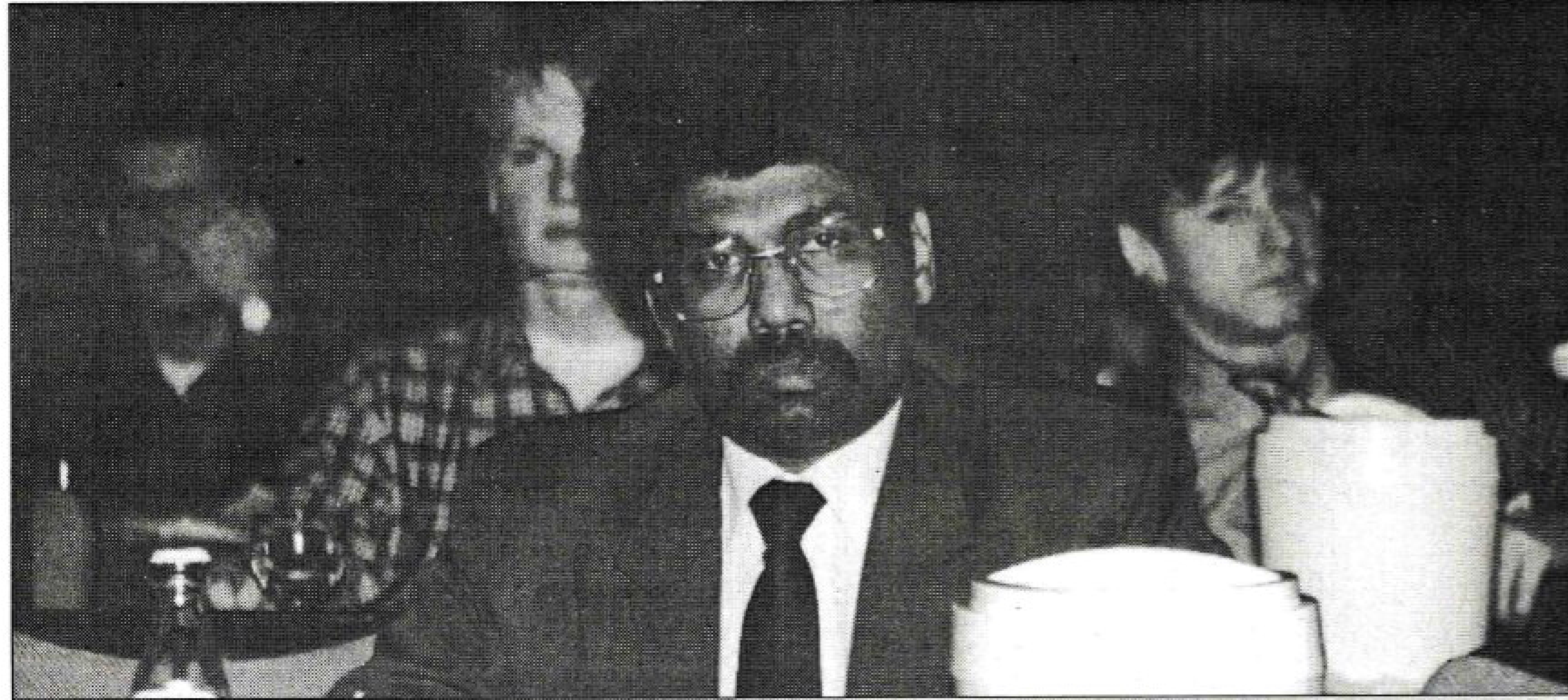
TAMİLLER DEVLET OLMA YOLUNDA

Srilanka'nın kuzey ve doğu kesiminde yaşayan, Dravid dilini konuşan Tamiller, yoğunluklu olarak Tamil, Kerala, Karnataka, Andhra, Predesh eyaletlerinde yaşıyorlar. Bu bölgelerde yaşayan Tamiller 5 milyondan fazla nüfusa sahip. Madagaskar, Malakka Yarımadası, Birmanya, Çinhindi, Tayland, Güney ve Doğu Afrika, Fuji, Mairituus adaları ile Batı Hint adalarında göçmen Tamil toplulukları yaşamaktadır. Geleneksel Hindu dinine bağlı Tamillerde denizcilik, kentleşme ve ticaretin gelişkinliği eski dönemlere dayanır. Tamillerin Romalılarla ticari ilişkilerinin varlığı edebiyat yapıtları, dilbilimsel veriler ve arkeolojik kazılarla doğrulanmıştır. Tamiller çeşitli grup ve kastlara ayrılmıştır. Seylan Tamilleri genellikle bürokraside ve serbest mesleklerde bulunuyor.

Yumuşak bir iklime sahip olan bölgelerde yaşayan Tamiller, Tamilnad ovalarında Casuarina ve Hindistan cevizi plantasyonlarına sahipler. Kaveri Vaigal ve Balar ırmaklarının suladığı ova kenarlarında oluşan sanayii bölgelerinde çimento, kimyasal maddeler, bitkisel yağ, gübre, otomobil, galvaniz boru, hesap makinaları ve teleksler üretilir. Perambur'daki vagon fabrikası Asya'nın en büyük vagon fabrikalarından biridir. Neyveli kentinde büyük bir termik santral kuruludur. Ovalardan geçen demir ve karayolları Madros Tiruççirappali, Triunelveli, Tancor ve Çhingleput kentlerini birbirine bağlar.

Tamillerin büyük çoğunluğu geçimini tarımdan sağlar. Yetiştirilen ürünler arasında, pirinç, darı, yağlı nohutlar, baklagiller, şekerkamışı, kahve, çay, sarmısak ve kakule sayılabilir. Yeraltı zenginlikleri içerisinde en çok demir, beril ve çinko bulunuyor.

Tamil kurtuluş hareketinin Avrupa sözcüsüyle yapılan röportaj:

"PKK bir ulusal ve sosyal kurtuluş hareketi. Silahlı mücadele veriyor. Eski bir tarihi var. Kürt özgürlük hareketinin kasetlerini seyrediyor, özellikle askeri marşlarını severek dinliyoruz. Önderliğimiz PKK ile daha üst düzeyde ilişki geliştirmek için yoğun çaba içerisinde. Probara halkın lideridir, halkın isteklerini ve umutlarını kendisinde somutlaştırmıştır."

Berxwedan: Tamil Kurtuluş Hareketi'nin çıkışını ve bugününü kısaca anlatır mısınız? Ve amacınız nedir?

-Biz de Kürtler gibi özgürlük mücadelesi veriyoruz. Ulus ve halk olarak bütün haklara sahip olmak istiyoruz. Srilanka adasında Singalistler ve Tamiller yaşıyor. Halkın %25'ini Tamiller temsil ediyor. Kendilerine özgü dilleri ve kültürleri var. 2000 yıllık bir tarihi var. Bir halkın, bir ulusun sahip olması gereken bütün özelliklere sahip. İngiliz sömürgeciliği çekildikten sonra, iktidar Singalistlere geçti. Singalistler o günden beri Tamillere baskı ve asimilasyon uygulamaktalar. Hayatın tüm alanlarında baskı altında tutuyorlar. Dil alanında da, siyasi alanda da bu böyledir.

Eğitim alanında da çok yoğunluklu baskı var. Singalistleri bizim kaldığımız alanlara yerleştirerek asimilasyonu hızlandırmaya çalışıyorlar. Biz barışçı çözümü savunuyorduk, buna imkan verilmedi. Askeri baskılar arttırıldı. 1972'de silahlı mücadeleye başladık. Bizim otoritemiz belli alanlarda vardır. Kurtarılmış bölgelerimiz de mevcuttur. Şehirleri koruma güçlerimiz olduğu gibi kırsal alanlarda da önemli kuvvetlerimiz var.

Tamiller, Kaplanlar önderliğinde gelişen siyasi ve askeri bir harekettir. Probara halkın önderidir. Halkın isteklerini ve umutlarını kendisinde somutlaştırmıştır. Srilankalılara karşı bir ulusal kurtuluş ordumuz var, gerilla hareketliliğinden vazgeçmiş değiliz. Farklı çalışmalar yapıyoruz. Yerel özelliklerle evrensel özellikleri birleştiriyoruz, birleştirdik. Güçlerimiz hem askeri, hem siyasi ve hem de gerilla eğitiminden geçiyor.

Mücadele tarihi boyunca önemli liderlerimizi kaybettik. Ancak bu gelişmemizi engellemedi. Sürekli geliştik, büyüdük. Mücadelemize çok çeşitli sınıf ve tabakalardan katılımlar vardır, geri bir halk kesimine dayanıyoruz. Kapitalist güçler boyutlu değil, ama olduğu kadarıyla onlara da ulusal kurtuluş mücadelesinde yer veriyoruz. Mücadelemizde çoğunlukla küçük toprak sahipleri, dükkancılar, balıkçılar ve işçiler yer alıyor.

Mücadelenizle nasıl tanıştınız?

-Öğrenciyken bize ayrımcı bir tavır sergilendi. Üniversitelere Srilankalılar 180 puanla biz 250 puanla alınıyorduk. Bu ulusal bilinci kavramamızda etkili oldu. 1983 yılında Srilankalılar Tamillere saldırdı. 3000 taraftarımız öldürüldü.

Bu saldırı dönüm noktası oldu, saldırıdan sonra hareket içerisinde yer aldım ve gerilla eğitiminden geçtim.

PKK'yi ne kadar tanıyorsunuz?

-PKK ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketi, silahlı mücadele veriyor, eski bir tarihi var. Kürtler hakkında bir-iki kitap okudum, çok zengin bir kültürü var. Kasetlerinizi seyrediyor, özellikle askeri marşlarınızı çok seviyoruz. Önderliğimizin PKK önderliği ile üst düzeyde ilişki kurmak için yoğun çabaları var. PKK'nin diplomatik çalışmaları ve organizasyonu çok başarılı. Diplomatik çalışmadaki başarısı ve olgunluğu siyasi seviyesinin gelişkinliğini gösteriyor. Brüksel'de yapılan son konferansı da çok başarılı buldum, çok iyi organize edilmiş.

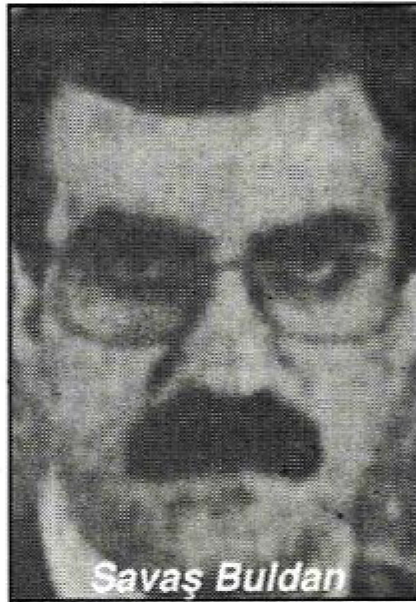
❐ ❐ ❐

ERNK Avrupa Örgütü:

MUHSİN MELİK, SAVAŞ BULDAN VE İKİ ARKADAŞI DEVLET EMRİYLE KATLEDİLDİLER

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında tam bir çaresizlik içine giren Türk devleti, ardı sıra Kürt yurtseverlerini katlediyor. Bizzat başbakan Tansu Çiller'in, "Bende PKK'ya yardım yapanların listesi var" açıklamasından sonra, devleti yöneten kontrgerilla, sivil insan kırmak olarak da adlandırabileceğimiz tarzda, karanlık eylemlerini çok açık ve gözler önünde sürdürüyor. Daha önce Şerif Avşar olayında da görüldüğü gibi, cumhurbaşkanı da bu cinayetlerin bizzat içindedir.

Muhsin Melik

Savaş Buldan

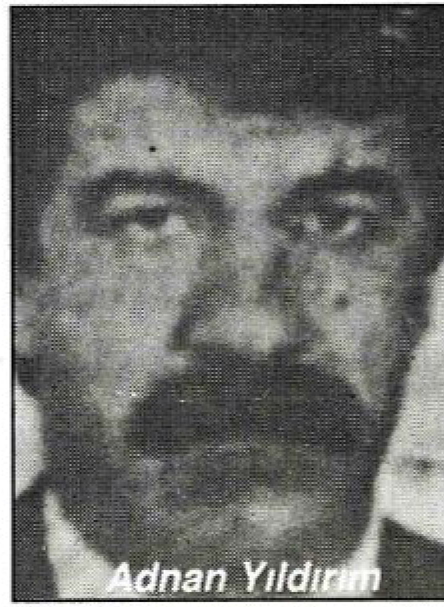
Başta Hürriyet ve Milliyet olmak üzere, Türk basını ve televizyonları çok onursuz bir tarzda yalan söylediklerini bile bile, aldıkları krediler uğruna adeta kendilerini özel savaşa ahlaksızca pazarlayarak, sivil insanlara uygulanan cinayet yönelimlerinin üstünü kapatmakla kendilerini görevli saymaktadırlar.

Hacı Karay

Daha öncekilerde olduğu gibi Muhsin Melik, Savaş Buldan ve arkadaşlarının katledilmesi olayında da, Türk devletinin Kürt ulusuna karşı açtığı soykırımı görmek gerekiyor. Bu aşamadan sonra, Kürt halkının ve onun öncülerinin de, aynı dilden cevap verme hakkı doğmuştur.

PKK, bugüne kadar, suikastlere başvurmadı. Olanakları olduğu halde bu konuda duyarlı ve sorumlu davranmaya çalıştı. Ancak, gelinen noktada halkımız üzerindeki bu devlet terörüne de daha fazla seyirci kalması düşünülemez. Bu anlamda da, katledilen Kürdistanlı yurtseverlerin hesabını sorma kararlılığındadır.

Aynı şekilde, halkımız kendi savunma hakkını kullanmalıdır. Bu devlet Kürdistan'da bizi katlediyorsa, biz de aynı tarzda metropollerde ona cevap vermeliyiz. İşverenler, milletvekilleri ve yakınları, polis-subay ve yakınları, devlete yardım eden çevreler ve yakınları kesin olarak bundan sonra hedef olacaklardır. Aynı şekilde, belediye başkanları ve yakınları, ulusal kurtuluş mücadelesine mesleği ne olursa olsun düşmanlık yapanlar da hedef durumunda olacaklardır.

Adnan Yıldırım

GENÇLİĞİN YERİ ARGK SAFLARIDIR

Kürdistan'da çok önemli bir süreç yaşanıyor. Bu halkımızın ve gençliğimiz geleceğini doğrudan etkileyebilecek bir süreçtir. Sömürgeci TC ve halkımızın düşmanları geleceğimizi karartmak için elinden geleni ardına koymuyor.

"Gençlik gelecektir" belirlemesi doğru bir belirlemedir. Gelecek gençliğin olacaktır ve gençlik bu geleceği kendi çabasıyla belirler. Geleceğini belirleme çabası göstermeyen bir gençliği özgür bir geleceğin bekleyeceğini sanmak yanılgıdır. Geleceği karartılmaya çalışılan bir halkın gençliğine büyük sorumluluklar düşmektedir. Bugün Kürdistan'da düşman taş taş üstünde bırakmamacasına bombalamalar yapıyor. Her gün onlarca yurtsever Kürdistanlı düşmana alet olmadıkları, kendi halkına, kendi geleceğine ihanet etmedikleri için katlediliyorlar. Köyler bombalanıyor, yakılıyor, yıkılıyor. Halkımızın her türlü değeri, katiller sürüsü tarafından talan ediliyor. Kürdistan baştan başa boşaltılmaya çalışılıyor. Düşman denetimine girmek istemeyen ve ülkesini terk etmek istemeyen yurtsever Kürdistanlılar dağlara çekiliyor; aç kalma pahasına, ölümü göze alma pahasına ülkesini terk etmiyor, sahip çıkıyor. O cennet vatanın tüm güzellikleri ve acılarını doyasıya yaşıyor.

Düşmanımızın her gün söylediği "kökünü kazıyacağız" tehditleri altında, Kürt halkının tarihe gömülmesi ve insanlık alemindeki şerefli yerini almasını engelleme çabası var. Bu aynı zamanda Kürt gençliğinin bitirilmesi, yok edilmesi ve "kökünün kazınması" anlamına geliyor. Kürtlük adına ne varsa ayaklar altına alınarak özgürlük tutkularımız, dünyadaki diğer ulusların sahip olduğu haklara sahip olma, eşit ve özgür bir toplum yaratma çabalarımız yok edilmeye çalışılıyor.

Tansu Çiller ve özel savaş rejiminin kurmayları her gün gerillalarımıza çağrılar yaparak teslim olmalarını istemektedirler. Çünkü gerillalarımız Kürtleri tarihe gömme yönündeki amaçlarının önündeki en büyük engeldir. Çünkü gerillalarımız özgür geleceğimizin güvencesidir.

Gençlerimizden oluşan kahraman ordumuz ARGK ve savaşın içine giren halkımızın kahramanca direnişi bizi tarihten silme çabalarını düşmanın kursağında bırakıyor. Düşmanımızı ekonomik, siyasi ve askeri olarak bitiş noktasına getiriyor. Şehitlerimizin kanlarıyla sulanmış Kürdistan'ın o eşsiz coğrafyasını özgürleştiriyor. Gençliğimize ve gelecek nesillere özgür yarınlar bırakıyor.

Koçgiri, Ağrı, Zilan, Dersim katliamlarının hesabını düşmandan teker teker sorarak, Şeyh Sait'in, Nuri Dersimi'nin ve Seyit Rıza'nın gençliğimize bıraktıkları "özgür Kürdistan ve intikam" vasiyetlerine doğru temelde sahip çıkıyor. Şehitlerimizin anısını Kürdistan'ı özgürleştirerek yaşatıyor.

Halkımız ile düşman arasındaki savaş her alanda bütün şiddetiyle sürüyor. Sömürgecilik, bütün dünya gericiliği ve yerli işbirlikçilik, partimize ve halkımıza karşı komplo üzerine komplo geliştiriyorlar. Mücadelemizi bitirmek için her türlü vahşi ve katliamcı yöntemi kullanmaktan çekinmiyorlar.

İster Kürdistan'da olsun, ister Türkiye metropollerinde olsun, isterse de Avrupa'da olsun her Kürdistanlı genç bundan sonuç çıkarmalıdır. Bütün dünya Başkan APO'ya partiye ve ordumuza saldırıyor. Çünkü bunlar bizi kazandıran temel değerlerimizdir. Çünkü özgür geleceğimizin belirlemesinde en önemli yere sahiptirler. Bunu esas olarak, Başkan APO'ya bağlılığında bir gereği olarak iyi bir parti militanı ve iyi bir ARGK savaşçısı olabilmeliyiz.

Biz Kürdistanlı gençler olarak, Kürtlük adına geliştirilen her türlü faaliyette yer alabiliriz. Basitten karmaşığa görevler üstlenebiliriz. Ancak asıl bizden beklenen düşmanla açık bir savaş içerisine girmektir. Gençliğe destek ve dayanışma konumunda kalmak yetmez, yetmemelidir de.

Her Kürdistanlı genç savaşan ve düşmanı asıl gerileten güç olan özgürlük ordusu ARGK'deki yerini almalıdır. Bizler ülkesi olmayan, adsız, inkar edilmiş bir halkın gençleri olarak yıllarca düşmanlarımıza askerlik yaptık. Bize dayatılan her türlü onursuzluğa boyun eğdik. Şimdi kendi ordumuz var. Kendi halkımıza askerlik yapma fırsatını elde etmiş bulunuyoruz. Buna katılımımız özgürleşme istemimizin de ölçütü olacaktır. Ülkemizi tam bir viraneye çevirmeye çalışan düşmana duyacağımız kinin ölçütü olacaktır.

ARGK yönetmelikleriyle, iç işleyişiyle şimdiden sayısı 30 bini bulmuş güçlü bir ordudur. Kazanmak için her türlü hazırlığını yapmış bulunuyor. Mevcut hazırlıklara göre bu sayıyı 2 katına, hatta 3 katına çıkarmak olası. Bizlerde akın akın saflara giden ve özgürlük aşkı, vatan sevgisiyle yanan kardeşlerimize katılalım. Bizler de her şeyimizi elimizden almaya çalışan düşmana karşı namlularımızla kin kusalım. Şehitler diyarı Kürdistan'ı sömürgeciliğin vahşi çizmeleri altından kurtaralım.

Yerimiz özgürleştiren ordumuzun saflarıdır. Yerimiz geleceğimizi belirlemek için Kürdistan coğrafyasını denetime alanların yanıdır. Çünkü biz genciz ve gençlik gelecektir. Namlularımızı düşmanının zulüm kalesine çevirerek, düşmanımıza ölüm kusalım ve şimdiye kadar kaybettiklerimizi birer birer kazanalım.

YCK MAYIS ŞEHİTLERİ FUTBOL TURNUVASI

YCK'nin Avrupa çapında düzenlediği Mayıs ayı şehitlerini anma amaçlı futbol turnuvası birçok bölgede yapıldı. Oldukça coşkulu geçen turnuvalar Hunerkom'dam gelen bazı ozanların katılımıyla coşku hat safhaya çıktı. Gençler halay çekerek "Bıji Serok APO" sloganını sürekli atıyorlardı. Şehitlere bağlılığını bir futbol turnuvasıyla dile getiren gençler, örgütlenerek şehitlerin istemi olan ruhta ülkeye dönüşü sağlayacaklarını ifade ediyorlar. Bu temelde önce bölgeler düzeyinde yapılan turnuvalarda birinciler belirlendi. Bu takımlar daha sonra yeni bir turnuvada karşılaşacak Avrupa çapında Birinciliği kazanacak takımı belirleyecekler. Bu turnuva Köln'de yapılacak. Birinci, ikinci, üçüncü ve centimenlik kupaları kazanılan takımlara YCK Avrupa örgütü tarafından verilecektir. Bu turnuvada oynamaya hak kazanmış bazı takımların isimleri şöyle.

Dersimspor	**(Düsseldorf)**
Botanspor	**(Köln)**
Devrimci GAPspor	**(Heidenheim/ Stuttgart)**
Serkeftinspor	**(Frankfurt)**
Botanspor karma	**(Basel)**
Serhildanspor karma	**(Zürich)**

Bazı bölgelerde henüz turnuvalar sonuçlanmadığı için, bu takımlara yeni isimler de eklenecek.

Gerçekleştirilen bu turnuvalarda ilk göze çarpan durum tüm takımların, oyuncuların şehitlere bağlılığı esas alarak çalışmalarını sürdürmeleridir. Disipline önem veren gençler, futbolu amaçtan ziyade araç olarak görmüş ve futbolu birlik-beraberliğin, öze dönüşün aracı olarak görmektedirler ve amaçları sürekli gençleri kazanma ve onları halkın hizmetine sunmaktır.

Gençlerle sohbetlerimizde gençlerin sürekli vurguladıkları ortak nokta, futbolun bizim için bir araç olduğudur. Düzenin imkanlarını kullanan ve kapitalizmin yarattığı yoz ortamlardaki gençlerin futbol aracılığıyla mücadeleyle tanıştırıldığını ve daha sonra mücadelenin kavratıldığını, sömürgeciliğin soysuzluğunun anlatıldığını belirten gençler, amaçlarının sürekli gençleri örgütleyerek onları yoz ortamdan kurtararak ülkeye bağlama ve onları doğru bir temelde savaştırmak olduğunu belirtiyorlar.

Bu temelde emperyalizme ve kapitalizme gençlerimizi kurtararak darbe vurduklarını belirten gençler, yine sık sık gazetemiz aracılığıyla gençlere tekrar seslenmek istediklerini vurguluyorlardı. "Gelsinler gençlerimiz futbolsa futbol, kültürse kültür, geziyse gezi, karateyse karete, vb. ulusal kurtuluş mücadelemizin sunduğu imkanlar vardır. Bu imkanları değerlendirelim, kapitalizmde köleleştirme, PKK'de özgürlük" diyorlar. Ve son olarak da "Hiçbir şey özgür ve bağımsız Kürdistan'dan daha değerli olamaz" diyorlar.

Turnuvanın organizatörü sorularımıza yanıt verdi:

Berx: Gençlere yönelik olan bu turnuvayı hangi amaçla düzenliyorsunuz?

-Başta bir bütün olarak gençliği harekete geçirme, Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı gençliği sporla, kültürle, bu gibi etkinliklerle hem harekete geçirme hem onları duyarlı kılma. Amaç onları örgütlemedir. Gençliğin iradesini kurtarmadır. Bu irade de değişik biçimlerdeki etkinliklerle de olabilir. Bu gün bu etkinlikleri daha da geliştireceğiz örneğin; bisiklet yarışmaları, maratonlar, geziler, piknikler vb. yöntemlerle gençlerin kendi vatanı için kendisi için savaşmasını kısacası kendisine gelmesini sağlamak amacımızdır.

Gençlerin yaklaşımı bu etkinliğe karşı nasıldır?

-Diyebiliriz ki oldukça olumlu yaklaşıyorlar. Yani gençler biraz kendilerine özgün etkinlikler olduğu zaman daha duyarlı yaklaşıyorlar ki geçmişte bu talepleri sürekli yapılmıştır. İşte spor denmiştir, spor emperyalizmin bir aracıdır. Bir politik araçtır. O temelde yaklaşılmıştır. Gençliğe özgün yaklaşımlar olmadığı için, özellikle Kürdistanlı gençliğin örgütlenmesinde elbette eksiklikler olmuştur.

Bu süreçte özellikle biz gençlere yönelirken, onlara yaklaşırken daha çok onların talepleri nedir biraz onu göz önünde bulundurarak yaklaşıyoruz. Yani bizce spor olumlu bir örgütlenme aracı olabilir.

Peki son olarak gazetemiz aracılığıyla gençlere yönelik neleri belirtebilirsiniz?

-Yani Avrupa yaşamında emperyalizmin yaklaşımı bellidir, Türk sömürgeciliğinin yaklaşımı bellidir. Aslında biz gençliğin şahsında diyebiliriz ki hem emperyalizme karşı, hem de sömürgeciliğe karşı büyük bir mücadele veriyoruz. Onların istediği bir gençlik tipi vardır. Birde bizim istediğimiz bir gençlik tipi vardır. Biz tüm gençlere bir çağrı yapıyoruz:

Gerek sportif faaliyetler temelinde olsun, gerek kültürel faaliyetler temelinde olsun örgütlenmelidir, bu örgütlülük hem emperyalizme karşı hem de sömürgeciliğe karşı büyük bir güç olur. Büyük bir silah olur. Ve ulusal kurtuluş mücadelesi lehine kullanılır.

Size teşekkür ediyor ve çalışmalarınızda üstün başarılar diliyoruz.

-Biz de size teşekkür ediyoruz.

ÖZGÜR KADIN CEPHESİ GELİŞEREK GÜÇLENİYOR

Bilindiği gibi Kürdistan kadın cephesinde büyük gelişmeler yaşanmaktadır. Binlerce kadın PKK'deki özgürlük anlayışını görerek mücadeleye katılmakta ve eski yaşam tarzını reddederek yerine çözümleyici, geliştirici, bağımsız ve özgür bir yaşam tarzına ulaşma mücadelesi vermektedirler. Nitekim bugün gerillada binlerce kadının olması, özgün ordulaşmanın başlatılması, yine siyasi cephede her geçen gün örgütlülüğünü güçlendirerek gelişmesi bunun en somut ifadesidir. Kadın, hele Kürt toplumunda kadın, böyle bir yaşam tarzını seçmekle, tek ve biricik kurtuluş yolu olduğunun bilincine ulaşmış olup ve bu en büyük emek ve çabanın sahibinin Başkanımız olduğu gerçeğini daha iyi anlayarak, bu temelde bir bağlılığın çabası içerisine girmiştir.

16 Haziran 1993 tarihinde ülke topraklarında gerçekleştirilen Kürdistan I. Ulusal Kadın Kongresi bugüne kadar geliştirilen kadın çalışmalarının bir ürünü olmuş ve bunu güçlü kararlarla sonuçlandırarak hayata geçirmeye başlamıştır. Kadın ordulaşması, özgün kurumlaşması ve geliştirilmesi alınan kongre kararlarından bir tanesidir. Yine özgür kadın çalışmalarının Kürdistan'ın Türkiye'nin ve Avrupa'nın her alanında yaşayan kitlelerimize kavratılması ve bu yönlü, özgün ve köklü bir örgütlülüğe gidilmesi hedeflenmiştir. Her bakımdan tarihi bir anlamı olan Kadın Kongresi'nin sonuçlarını kavramak, gerilladan, siyasi cephe örgütlenmesine kadar kadının tüm sorunlarını bilince çıkarmak ve sorunların çözümü için yoğunlaşmak, gelişmek, geliştirmek amacıyla Almanya'da 5-8 Mart 1994 tarihinde I. Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı yapıldı. Konferans, gerek kongrenin sonuçlarını taşırmada ve gerekse de özgür kadın çalışmalarını dış kamuoyuna tanıtmada ve bu yönlü ilişkiler geliştirmede önemli bir adım olmuştur. Geliştirilen böyle bir toplantı Kürt kadınına güç vermiş, diğer taraftan bu kadar geri olan bir toplumdan, kadının bu derece özgürleşme isteminin gelişmesi ve bu güce ulaşması dış kamuoyunu şaşırtmış ve etkilemiştir. Özellikle bu yönlü TAJK faaliyetlerine gerek Kürt kadını ve gerekse de yabancı kadınların ilgisi artmıştır. En çok da ilgi alanlarına cevap veren Başkanımızın kadın sorununa getirdiği çözüm ve görüşleridir. Bize de bu gücü veren, kadının da siyasal bir güç olabileceğini gösteren, kadın ve kadınlık olgusuna yepyeni bir anlam kazandıran; kaba, çirkinleşen, bitirilen kadın kimliği yerine, bilinçli, ölçülü, derin siyasi olgunluğa sahip kadını tartışmak ve onu yaratmak şansına sahip olan biz Kürt kadınlarının en büyük savunucusu Başkanımızın kendisi olmuştur. Gerçekleştirilen Uluslararası Kürdistan Kadın Konferansı'ndan sonra, bu konferansın sonuçlarını ve alınan somut kararlarını bölgelere taşırma temelinde, bölge konferansları gerçekleştirilmiştir.

Bölge konferansları tüm Avrupa'da, 21 ayrı yerde gerçekleştirilerek başarıyla sonuçlandırılmıştır. Konferanslara saygı duruşuyla başlandı. Son siyasal gelişmeler değerlendirilerek, kadın cephesine düşen görevler, mücadelemizin gelmiş olduğu seviye, (askeri, siyasi ve diplomasi alanlarında) savaş cephemizde yaşanan bu gelişmeler sonucu gerek TC'nin ve gerekse de Avrupa'nın mücadelemiz karşısında takındıkları gerici tavırları ve buna paralel olarak gelişen halkımızın soylu ve kahramanca direnişi, özellikle Ronahi ve Berivan yoldaşların şahadeti ve görkemli direnişleri genel kadın kitlemize kavratılmıştır. Yine Ronahi ve Berivan yoldaşların şahadeti Başkan APO'ya, halkımıza ve özgürlüğe olan derin bağlılıklarının somut ifadesi oldukları gerçeği konferanslarda tartışılan önemli bir gündem maddesini oluşturmuştur. Ayrıca örgütsel sorunlarımız rapor edilerek konferanslara sunulmuş ve üzerinde zengin ve derin tartışmalar geliştirilerek, çözüm ne olmalıdır noktasında belirli bir yoğunlaşma yaşanmıştır. Konferanslarda, geliştirilen tartışmalarda, özgün kadın sorunlarına bugüne kadar ciddi bir temelde önem verilmediği ve bu yönlü geliştirilmediği, fakat bundan sonra geliştirilmesi gerektiği eleştirilen ve tartışılan konular arasındaydı. Bunlara bağlı olarak TAJK çalışmalarının özgün, sistemli ve örgütlü bir şekilde sürdürülmesi için yeni yönetim seçimine gidilerek, çalışma tarzı ne olmalıdır? Sorularına cevaplar arandı. Bugüne kadar yaşanan kadın gerçekliğini inkar ve yüzeysel yaklaşım yerine, kadının ruh dünyasına girebilen, onu anlayan ve çözüm gücü olabilen, Başkan APO'nun bize sunduğu çözümü esas alarak bu temelde bir hareket tarzı belirlemesine gidilmiştir. Her kesimden kadınların katıldığı konferanslarımız, ulusal bütünlüğü içeren bir nitelikteydi. Kürt kadını özellikle bu konferanslarda gerçekliğini çok somut bir biçimde ortaya koymuştur. Botanlı, Dersimli, Amedli, Güneybatılı, Garzanlı, Serhatlı ve Güney Kürdistan'ın birçok alanlarından gelen kadınlarımız, düşmanın uygulamalarına, faşist saldırılarına tanık olmuş kesimler konferans bileşiminde yer almaktaydılar. Bu da konferansta daha da zengin tartışmalara yol açmıştır. Düşmanın uygulamalarını konferanslarda dile getirirken adeta yaşıyorlardı. Botan'dan gelen, bir kadın delege, 4 yaşındaki çocuğunun gözleri önünde düşman tarafından nasıl kurşuna dizildiğini anlatırken, bir diğeri düşmanın kadını nasıl kullandığını, cezaevlerinde her türlü faşist uygulamaya tabi tutulduklarını anlatıyordu.

Yine genç bayanlarımız, bu çalışmalarda istekli ve büyük bir coşku ile yer almak istediklerini belirtirken özgürlüğe olan tutkularını ifade etmişlerdir. Birçok bayan arkadaş kendisini TAJK çalışmalarına önerirken, "bizim okuma-yazmamız yoktur ancak, Kürdistan gerçekliği okuma-yazmayı gerektirmeyecek kadar açık ve nettir. Bundan dolayı kendimizi bu görevlere karşı sorumlu hissediyoruz" diyerek faaliyetlerde yer almak istediklerini coşkulu bir şekilde dile getiriyorlardı.

Konferanslarda işlenen diğer bir gündem maddesi de Avrupa'da Kürt kadını ve aile yaşamı olmuştur. Bu gündem maddesinde somut olarak ailelerimizin durumuna değinilmiş, büyük ilgi görerek, kendi yaşamlarından önemli sonuçlar çıkarmış ve yeni yaşama olan ihtiyaçlarını hissetmeye başlamışlardır.

Ardından 1 yıllık konferans kararlarına ulaşılmıştır. Özgün TAJK'ı geliştirmek, kadın ordulaşmasına maddi-manevi güç sunmak, askeri-siyasi ve diplomasi alanlarında kadro yetiştirmek, TAJK çalışmalarını dış kamuoyuna taşırmak ve ilişki geliştirmek, yine basın-yayın, mali konularda döneme denk düşen etkinlikler planlanmıştır.

Son olarak görev ve sorumluluklarımıza değinilerek, bundan böyle nasıl yaklaşılması gerektiği konuları somutlaştırılmıştır. Geleneksel tarz yerine, geliştiren ve kazandıran tarzın esas alınması, siyasallaşmış, tartışabilen kadının yaratılması için eğitim vb. etkinliklerin düzenlenmesi gerektiği noktaları tartışılmış ve yapıya kavratılmıştır. Başkan APO'nun da belirlediği gibi "Artık bu süreç kadın sorununun çözümünün belirlendiği ve bunun pratik sahada uygulanması sürecidir."

Bunu esas alarak, TAJK faaliyetlerinin kesinlikle güçlendirilmesi, bunun için, yoğun bir çaba ve emeğin sahibi olunması, çalışkan, coşkulu, koparıcı, ölçülü, halkla bütünleşen özelliklere kavuşulması gerektiği tartışılmış ve bu temelde seçilen yeni yönetimle birlikte, yüce değerlerimize olan bağlılık yemini ile yeni sürece yenilenerek girilmiştir.

TAJK

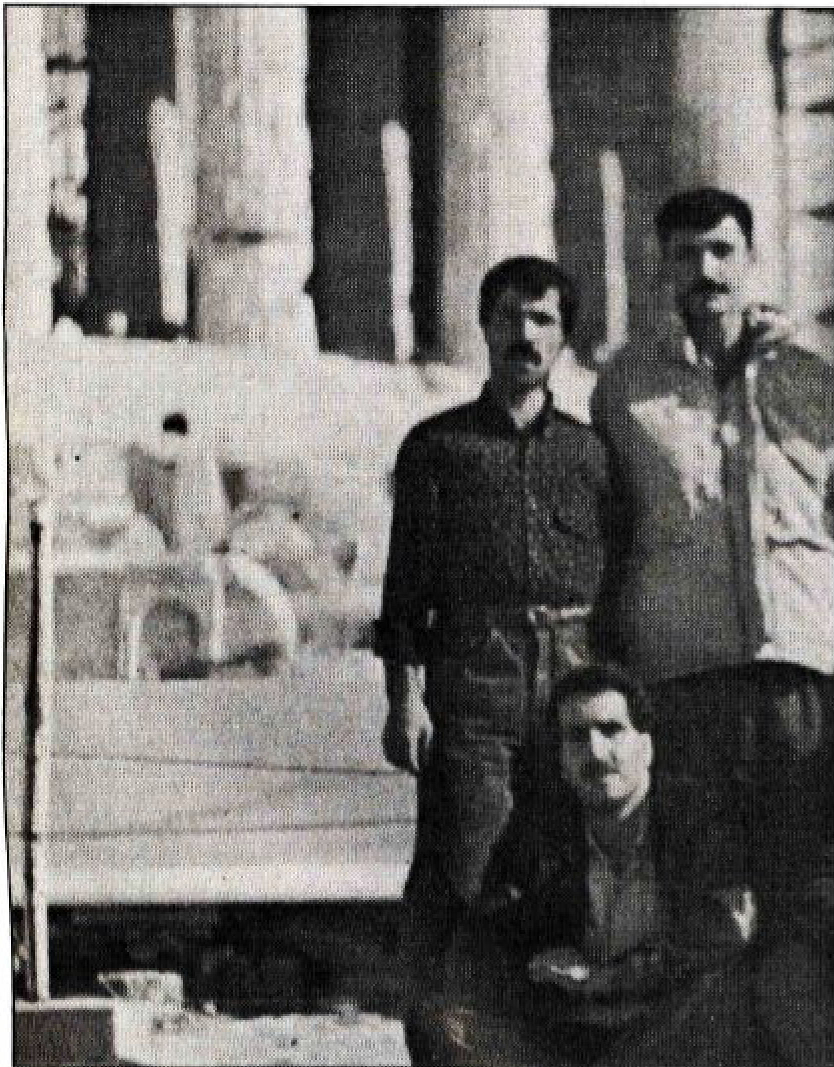
Heval Zaxo ve insanlığı yakalama

Heval Zaxo devrimci iradenin kazandığı bir insan, bir Kürt delikanlısı, 20'sinde ya var ya yok. Heval Zaxo devrimci irade sayesinde okuma yazma öğrenmiş, yetkinleşmiş. Gelişmenin sınırının olmadığını söylüyor. Afrodit'i Atina'yı bir arkeolog gibi inceliyor. Bir atmışbeş boyunda esmer tarak batmaz kömür gibi saçları var. Akropolis'te kafasını gökyüzüne doğru kaldırıyor, gözleriyle dünyayı okşuyor. Başkanı hiç görmemiş hastahanede baygın bir vaziyette yatarken Bijî Serok, Bijî Serok diye sayıklıyormuş, kendisine daha sonra anlatılmış.

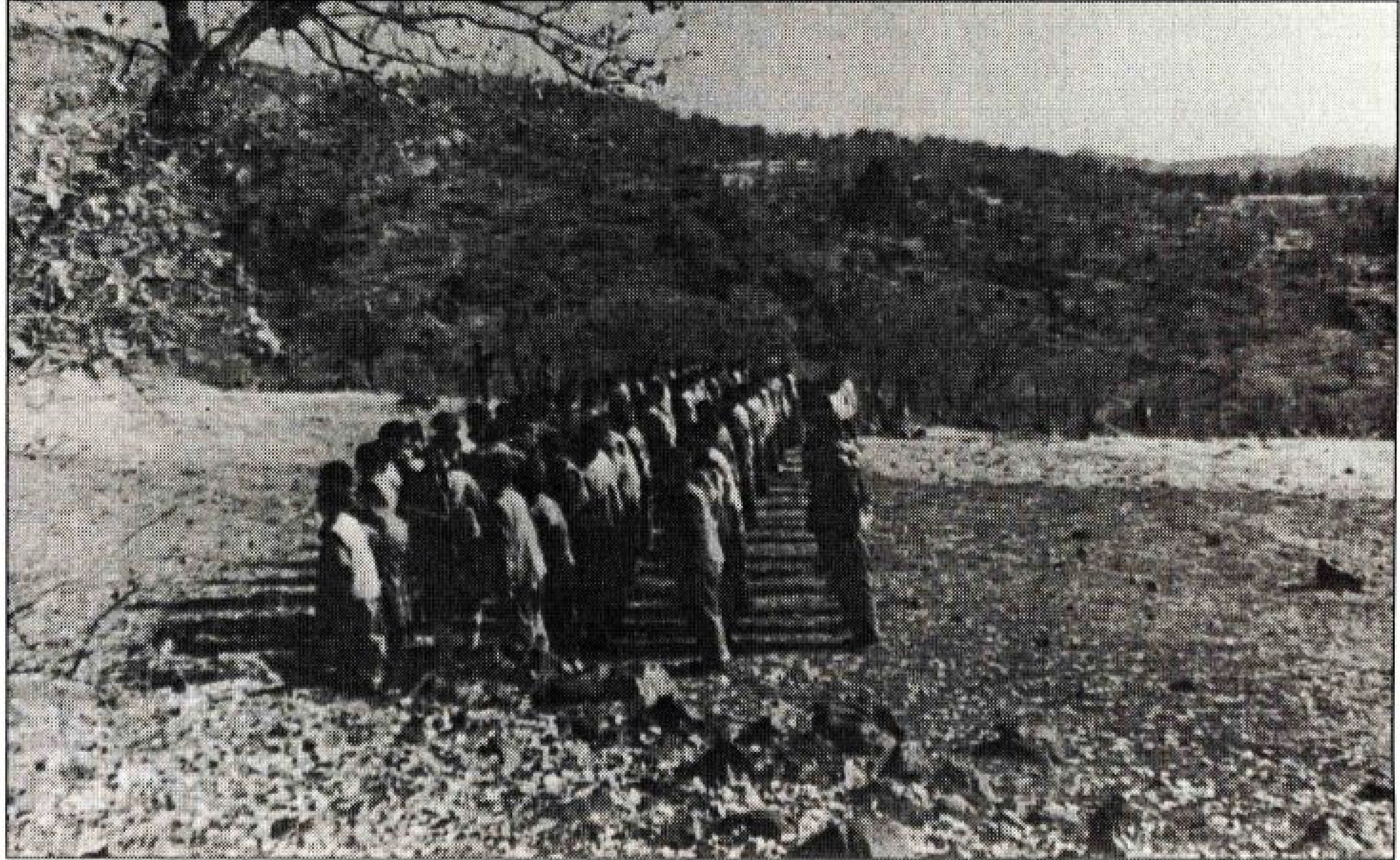
Heval Zaxo'nun babası yıllar sonra ikinci kez evlenmiş, Zaxo bu işe hiç ısınmamış, hep doğanın koynuna sığınmış. Koyunları güderken yüksek bir tepeye çıkıyor, oradan güzellikleri seyrediyormuş, ruhundaki fırtınaları bir nebze de olsa öyle dindirebiliyormuş, Zaxo'nun bir arkadaşı var aynı zamanda sırdaşı arasıra kaçamak yapıp şehre iniyorlar. Mardin'de yediği kebabın lezzeti halen belleğinde...

Heval Zaxo bir şafak vaktinde arkadaşıyla yola koyulmuş, terminalde gecelemişler, İstanbul, İzmir, Ankara'da dolaşmışlar. Yaşamlarını sürdürebilmek için hamallık ve seyyar satıcılık yapmışlar. ...Bu serüven onları Antalya sahillerine kadar sürüklemiş. Gerisini Heval Zaxo şöyle anlatıyor:

"Hava sıcak mı sıcak. Gökyüzü masmavi, köyümüzün derelerini hatırladık. Denize gireceğiz ama mayomuz yok.

Önümüzde bayanlar geçiyor bakmaya utanıyoruz. Ne yapacağımıza karar verememişken yanımıza yaklaşan iri cüsseli şapkalı bir kişi "buralarda fazla dolaşmayın sizin için iyi olmaz" dedi. Boynumuzu bükerek uzaklaştık. Açız, paramız yok, yatacak yerimiz yok, sahilde dolaşırken arkadaşım uyardı. "Bak galiba bu lokanta bulaşıkçı arıyor gel bir konuşalım." Kasadaki adamın yanına gittik bizi şef garsona gönderdi. Şef garson bizi süzdü, "niye geldiniz buraya" dedi. Çalışmaya dedik. "Çalışıp ne yapacaksınız?" Para biriktirip Almanya'ya gideceğiz, orada bir işe gireceğiz, çok çalışacağız araba alacağız sonra memleketimize döneceğiz ve evleneceğiz. Garson bize baktı baktı baktı. Kafasını salladı "haydi hayırlısı" dedi. "Hemen işe başlayın arkada bir yer var orada yatarsınız. Yalnız bulaşıkları temiz yıkayacaksınız. Sizin yüzünüzden laf işitirsem çıranızı yakarım." 12-13 saat çalışıyoruz. Şef garson arasıra gelip bizden hal hatır soruyor. Para biriktirip biriktiremediğimiz konusunda bilgi alıyor. Artık aç değiliz, havalar sıcak, yatağımız ve battaniyemiz de var. Sabahları işte yok. Bir sabah erkenden kalkmışız hava yeni ağarmış, şef garsonun yanında iki genç oturmuş konuşuyorlar, yanlarından geçerken Kürdistan, devrimci gibi laflar işittik. Şef garson bizi çağırıp orada oturan iki kişiyle tanıştırdı. O günden sonra o gençlerle zaman zaman karşılaştık. Bize çok sıcak davrandılar bizimle ilgilendiler. Bizi Almanya sevdasından vazgeçirmeye çalıştılar. Öyle güzel şeyler anlatıyorlardı ki ikna olur gibi oluyor, arkadaşımla baş başa kalınca yine gitme planları kuruyorduk. Aradan çok uzun zaman geçmedi, bir gün yine yanımıza geldiler, bizimle uzun uzun konuştular, insanlığın erdemlerinden bahsettiler. Almanya insanı un ufak eder, posasını çıkarır, gelin sizi daha güzel bir yere götürelim, Kürdistan'a götürelim, (o zaman Kürdistan'ın kendi topraklarımız olduğunu bilmiyoruz) oralarda güzellik ve erdem var, zorluklarda var ancak o güzellikleri elde etmek için değer. Oturup arkadaşımla konuşuyorum. Bu arkadaşlarla ilişkilerimiz başladıktan sonra adım adım değişiklikler oldu. Daha geniş düşünmeye başladık. Gel bu arkadaşların bahsettiği diyarlara gidelim dedim. Arkadaşım itiraz etmiyor. Son bir hafta içerisinde birkaç kez daha gidip geliyorlar. Kararımızı veriyoruz. O güzel diyarlara, Kürdistan'a doğru yola çıkıyoruz. Birkaç köy evinde konaklıyor, çok sıcak karşılanıyoruz. Karşılaştığımız herkes, bize çok büyük değer veriyor, kendimize güven duymaya başlıyoruz.

Yazın kavurucu sıcağı, buğday tarlaları arasında gelincikler, dere kenarlarında menekşeler, salkım söğütler. Dağa tırmanmaya başlıyoruz. Giderek tek tek silahlı adamlar görmeye başlıyor, selamlaşıyoruz. Dağların doruklarına vardık. Bir çadıra girdik. Çay içerek, sıcak ekmek ve çökelek yiyerek açlığımızı giderdik. Yere battaniye seriliyor. "Uyuyun yorgunsunuz" deniyor, belkide en rahat uykumuza daldık ve heval kalkın, yemek hazır sesiyle uyanıyoruz. Dere kenarında yüzümüzü yıkıyoruz, dönüşümüzde bizi getiren arkadaş yola koyulmuş, tepede karşılaşıyoruz. Biliyoruz geldiğimiz yerlerin Kürdistan olduğunu, süreç bize kavratılıyor ama yine de dudaklarımızın ucuna gelen sözcükler donup kalıyor. Yola koyulan ve bizi getiren arkadaş burası Kürdistan'dır, burada özgürlük var, senin memleketinde Kürdistan sınırları içerisinde belki yolun oralara da düşer deyip bizi kucaklıyor. Gözden kayboluncaya kadar izliyoruz. Arkadaş gidecek, yeni arkadaşlar gelecek ve bu nehir hep akacak...

Okuma yazma ile işe başlıyoruz, sabah sporu, silah tutma, su taşıma vb. işler çok keyif verici, bir iş yapmanın, bir şeylere yaramanın mutluluğunu yaşıyoruz, adım adım gelişiyoruz, çelişkileri çözme sanatını öğreniyoruz.

Kürt kimdir, nereden gelmiştir, neler yapmıştır? Neden bayrağı özgürce dalgalanmaz, okulları neden yoktur, neden kendi dilini konuşamaz, yazamaz, coğrafya kitaplarında neden Kürdistan yoktur? Kürtler neden isyan ettiler, neden yenildiler, Kürt ağaları, Kürt aşiretleri ne yapmak ister, Kürt yoksulları neden en çok kapıcılık ve hamallık yapar, Abdullah Öcalan kimdir, ne yapmak istiyor, amacı nedir, PKK ne zaman ve niçin kurulmuştur, Mazlum Doğan kendisini niçin yakmıştır, sosyalizmle ilişkisi nedir, Lenin, Marx, günümüzde ne anlam ifade ediyor, TC niye bu kadar PKK'ye saldırıyor, Amerika bağımsızlık hareketi, Fransız Devrimi ne tür gelişmelere yol açmıştır? Kürt Kürdü niye öldürür, koruculuk nereden çıkmıştır, geçmişi var mıdır? Bunlar gibi birçok konuyu öğrendim, öğrenmeye devam ediyorum. İlk silah kullandığım gün kendime müthiş güvendim, artık ben de silah kullanabiliyordum. Hayatımda doya doya kuzuları okşamıştım, aynı duygularla silahımı okşadım...

Bir gün komutanın karşısına çıktım, bende savaşa gitmek istiyorum, artık savaşma sanatını öğrendim dedim. Komutan "güç getirebilir misiniz" dedi. Evet dedim. Sıcacık bir gülümseyişle "düşünelim" dedi. Aradan iki aya yakın bir zaman geçti bir çay molasından sonra, heval Zaxo hazırlan gidiyoruz dediler. 8 kişi yürüyoruz. Zifiri karanlık, gökte tek bir yıldız yok. İkişer metre arayla yürüyoruz. Aniden gökyüzü aydınlandı, arka arkaya patlamalar, komutan bağırıyor herkes mevziye girsin, dakikalarca süren top atışları, düşman gecenin karanlığına sıkıyor arkadaşlar yavaş yavaş toplanıyor kanlar içindeyim. Topuk koparan mayın diyorlar sonrasını hatırlamıyorum.

Duhok'ta hastahanedeyim, etrafımızda hemşireler dolaşıyor, doktorlar gidip geliyor, bir ara gözlerimi açtığımda baş ucumda doktor duruyordu, ateşim ölçülüyordu. Bana bak yazık değil mi senin bu yaşta gezip-tozman lazım. "Apo lüks içinde yaşıyor sizi savaşa gönderiyor" dedi. Hayatımda bir daha o andaki tiksintiyi ne duydum ne de yaşadım, hatırlamıyorum sonradan arkadaşlarım anlattı, Bijî Serok APO diye bağırıp bayılmışım, bir süre hastahanede kaldım, iyi bakım yapmadılar. Arkadaşlarımın özeni sayesinde kısa sürede kendimi toparladım.

Heval Zaxo'nun anlattıklarının özeti bunlar. Bir süre sonra yurt dışına çıkıyor tedavi olmak için. Ama gittiği yerlerde hep çalışmanın içinde. Çok çalışkan, incelemeye ve öğrenmeye tutkun. Çok sıcak dostluklar kuruyor, insanı ikna etme gibi bir yeteneği de var. İnsanlığın yarattığı malzemeleri çok itinalı kullanıyor. Gazete küpürlerini kesip kağıtların üzerine yapıştırıyor. Bir arkadaşın kağıtta bıraktığı boşluk dikkatini çekiyor, eğer bu boşlukları her kağıtta tekrarlarsak şu kadar ilaç şu kadar mermi alamayız, diyerek duyarlılığını gösterdi.

Heval Zaxo'ya soruyorum sevdiğin varmıydı diye? Cevap, her Kürt gencinin gönlünde bir aslan yatar, bir sevdiği vardır, ama sevgiye layık olacak insanlar olmak lazım, sevgiyi yerli yerine oturtmak lazım, köle insanların istediği sevgi değil bedendir. Bizim sevdamız tarihten yoğrulup gelir, bizim sevdamızda Mem û Zin'in coşkusu vardır, Besêlerin, Berivanların tutkusu vardır, biz sevginin yüceliklerine tırmanmaya çalışıyoruz, yakaladığımız anda sevdiğimize de kavuşmuş olacağız. Anlaşılan o ki heval Zaxo bu konuda da derinlikli bir felsefe geliştirmeye çalışıyor.

Birgün heval Zaxo banyodan çıkmış pürü-pak, damat gibi sanki düğüne gidecek, evet diyor biz her gün düğünü yaşıyoruz, bizim düğünlerimiz çağlayandır, yaşamak da ölümde bizim için düğündür, bu türküye bu düğüne herkesi davet ediyoruz, düğünlerimize katılanlar bu düğünden çıkmak istemiyorlar ve hep o düğünün devam etmesini istiyorlar...

Heval Zaxo ülkesine dönebilmenin özlemiyle yanıp tutuşuyor, oradan oraya koşup duruyor çalışıyor çalışıyor. Heval Zaxo ya merak ettiğim bir soruyu sormaktan kendimi alıkoyamıyorum. Heval Zaxo seni kazanan arkadaşlar ilk anda gel gerillaya katıl deselerdi katılırmıydın, sorusuna gülümseyerek şu cevabı veriyor: "Hiçbir siyasi hareket, hiçbir örgüt böyle bir soruyla insanlara yaklaşmaz, insanlarda değişiklik ve dönüşüm adım adım oluyor.

Gelişmenin olgunluğuna bağlı olarak her birey kendi derinliğine bağlı olarak kendini bir yerlerde bulur, bu gelişmenin doruk noktası Başkan APO tarafından yakalanmıştır. Örgütü de bireyi de geliştiren ve özgürleştiren budur. Hiçbir insan kütüphanelerde okuyarak bir tercih yapmamıştır, her devrimcinin her özgürlük savaşçısının adım atışında bir halka vardır. Bu halka bazen devrimci irade tarafından hayata geçirilir, benimki de öyle olmuştur.

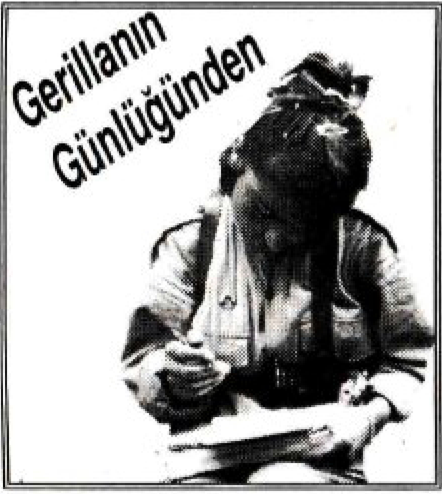
Heval Zaxo'yu tanıyorum, ancak tanımayanlar var. Heval Zaxoları öğrenmek incelemek isteyenler var, bir ulusun tarihinde bazı ipuçları var.

Heval Zaxo ayakların olsun istermiydin sorusuna verilen cevaptan öğrenilecek çok şey var: "İnsanlar evrim geçirerek bugünkü şekillerini aldılar, atalarımızın kimler olduğu konusunda bilimsel tezler var, gelecekte de insanlar şekil alarak değişecek, sonsuzluğun soruyu anlamaya çalışıyorum, evet veya hayır şeklinde vereceğim cevap ne seni ne de okuyucuyu tatmin eder, ama şunu söyleyebilirim:

Ayaklarımı kaybettim ama insanlığımı kazandım.

Ayaklarımı kaybettim ama dünyayı kazandım.

Ayaklarımı kaybettim ama Kürdistan'ı kazandım..."

Özgürlük savaşçıları sonsuz ve özgür geleceğe koştular

Temmuz sıcakları gündüzleri Şehidan dağlarını alabildiğine kavuruyor, arada bir serin bir yel esiyordu. Tepeci ve nöbetçiler dışında ince ağaçlara örtülen kefiyelerden oluşan en fazla belden yukarısını gölgeleyen gölgeciklerde herkes uzanmıştı. Kimi gece boyu hareketlenmenin yorgunluğuyla horuldayarak uyurken kimi de akşamın neler getireceği ile başını yoruyordu.

Zom holiklerinin doğusundaki irice iki taşın gölgeliğinde esmer bir delikanlı uzanmış geçmişini düşünmeye, bu günüyle kıyaslamaya çalışıyordu. Sonra belli belirsiz gülümsemeye çalıştı. Kapalı olan gözleri dışında tüm yüzünde aynı gülümseme belirdi, sonra birden yüzü donuklaştı.

Anne! diye bağırdı.

On metre kadar ilerisindeki bahçe duvarının yanında duruyordu annesi. Bir elini üst üste yığıntı halinde bırakılmışcasına evi çepeçevre saran iğreti taş duvarın üstüne bırakmış, bir eliyle de acaba dolu gözlerle bakınan yüzünü örtüyordu.

Mahmut'un bağırışıyla yüreğine hançer saplanırcasına irkildi, geriye döndü. Karşısında yüzü koyun uzanmış bebeği avazı çıktığınca bağırıyor çırpınıp duruyordu. Koşarak Mahmut'unu kucakladı. Anne şefkatı dolu göğsüne başını bastırdı.

O gün bu gündür oğlu içine kapanır olmuş, o her zamanki saf-pürüzsüz gülümsemeleri yitip gitmişti. Mahmut'u büyüdükçe daha bir sertleşiyor, olur olmaz birçok şeye tepki duyuyordu. Simsiyah gözlerini süsleyen kaşları çoğunca çatılır olmuştu.

Nedenini bilmiyor değildi. Ama elinden bir şey gelmediğinden yabancı egemenliğin varlığını inkara çalışarak kendi kendisini kandırmakla daha mutlu olabileceğine inanmaya çalışıyor. Basit şeyleri gerekçe yaparak sağa-sola adeta saldırıyor ve gün geçtikçe kendisinin hırçınlanışına kendisi de şaşıyordu.

Erkenden evden çıkıyor, koyunlarını köyün hemen arkasından başlayarak sınır taşına dek adım adım bildiği sığ ormanlıklı sırta çıkarıyor, dünyayı seyre dalıyordu. Beş-altı yıldan beri alışmıştı tan atışı vakti doğayı izlemeye. Daha güneş ışınları bulunduğu yere değil de tarihi Ertaş Kalesi'ne yansıdığında bakıyor, doyasıya bakıyor. Ancak o zaman yüzünde anlamlı bir gülümseme belirebiliyordu. Güneş dünyaya iplerle bağlı kocaman bir balon gibi kendisine görünüyordu.

Karanlık çökmeyinceye dek geri dönmüyor, yabancı egemenliğin şu veya bu izlerini taşıyan her şeyden nefret ediyor, ondan etkilenen insanlarla bile karşılaşmak, selam alıp vermek bile ağırına gidiyordu. Keçileriyle, doğayla başbaşa olmak yeğdi; barbarlığın temsilcileriyle uğraşmaktan... Bir yolu olmalıydı insanca yaşamanın... Ama ne? Amasına yanıt vermek ise hiç kolay değildi. Daha düne kadar kulağının dibinde bu masum halkı kurtaracağız demişlerdi, kan dökmüş şehit vermişlerdi; sonuç neydi? Bir ailenin giderek aşiretin çıkarlarından gayri ne sağlanmıştı... Öyle diyorlardı; halkın parasını almış kaçmamışlardı? Amerika'ya, Avrupa'ya. Kendi kendine konuşurcasına bir şeyler fısıldadı, bir tiksinti sızısı tüm damarlarını dolaştı. Bağırmak, hem de avazı çıktığınca bağırmak istedi, her zamanki alışkanlıklarındandı. Bir an hiçte yabancısı olmadığı sesler kulağına çarptı. O yana döndü, kocaman bir palamut ağacının asırlaşmış gövdesinin çevresinde kendisine ait olduğuna inanç getirdiği sincaplarla kovalamaca oynuyor, bağırıp çağırıyordu. Onlarla konuşuyormuşcasına birisinin bağırıp çağırmasına "bak hele ne de yaygara yapıyor, sanki o değil de başkası onu oyuna zorluyor" sonra izledi izledi. "Ne kadar da mutlular, sorunsuz ve de özgür" düşüncesi belirdi, bir damla yaş gözünden kendini aşağı bıraktı, dudaklarına dek uzandı. Rahatladı, gözleri aydınlandı, gözleri güneşe takıldı. Sonra ardı sıra görünen sıradağlara, o zirvelerdeki sert kayalıklarla bakışları bütünleşti, perçinleşti... Çekti mıknatıs gibi...

Sonra bir söylenti yayıldı. Birileri, onar onar, sonra takım takım dağda dolaşanları duydu. Dilden dile yayılır oldu. Fedailikten gayri hiçbir istemleri yoktu canlarına. Her şeylerini ama her şeylerini halka addedenlerdi. İçten içe bir kaynama oldu içinde. Hep görmek, tanımak ister oldu. Merağı zapedilir gibi değildi. Doğayla bir olmaya, doğayla konuşmaya, doğayla bütünleşmeye, dahası doğanın sert yasalarıyla yoğrulmaya alışkındı. Başkalarıyla bütünleşmek bu doğasına aykırıydı. İkilem kendisini terletiyor, boğar oluyordu. Onca sevdiği dağ-doğa şimdi önünde engel oluşturur olmuştu.

Sonra bir yaygaradır koptu. "Her köyden gençler katılıyor"du. Her gün yaygın çatışmalar, eylemler oluyor, önce nefret ettiği düşman güç yitiriyor, o güne dek onca ezdiği, işkencelerden geçirdiği bir mermi, bir söz, ya da bir ispiyon üzerine karakola davet ederek anasından pişman ettirdiği halka yağ yakmaya başlamış, kulaktan dile, dilden kulağa, beyne "niye devrimciler öncesi bu kadar yağcı değildin" gerçeği yayıldıkça yayıldı. Sadece kendisinde değil, ailesinde giderek yakın çevresinde de içten içe bir sevincin ve sevincin de sempatiye dönüştüğünü gördü, şaşırdı bir an...

Başı yastıkta düşünüyor, başı çatlayacakmış gibi gerçekler çerçeveyi aşıyordu. Kapı tıkladı, içeriye derin bir sesizlik doldu. Sesizliği yeniden kapı dövmeleri bozdu... "Açın kapıyı biz APO'cuyuz" deniliyordu. Sonra kulağına "biz sizlerin askerleriyiz" sözleri hayal-meyal çarptı. İçinde kalkmak, hızla kapıyı açmak, istediklerini kucaklamak istemi doğdu. Ama bir türlü kalkamadı. Ancak biraz doğrulabildi. Olanlar hayale dönüştü kendisinde. Hiçbir şey umrunda değildi sanki, tek şeyi düşünüyordu. Onlara ben de gideceğim diyebilmek. Ama nasıl diyecekti? Birden duvara dayatılan yastığa yaslanan gerillanın;

"Sen niye gerillacı olmuyorsun?" dediğini duydu. Yüreği sıkıştı. Ne diyeceğini kestiremedi. Kendisinin de şaşırdığı olağanüstü bir sesle "hım" dediğini duydu.

Eylemden eyleme, dağdan dağa, öncü olarak koştu, tecrübeli eylemci olarak koştu. Çocukluğundan beri düşmana duyduğu kinin ne kadar yerinde olduğunu, halkı-ülkeyi tanıdıkça daha bir anladı. Behdinan'ın Çukurca dağlarını tanıdı. Yaylalarını dolaştı, soğuk pınarlarından içti. Gare Dağı'nın krater göllerinde kulaç attı. Ava Ze (Büyük Zap)'ı geçerken yarı bele kadar ıslanarak kendine aitliğini iliklerine dek hissetti. Avaşin (Küçük Zap)'in balıklarını tattı.

Her geçen gün ülkeyi yaşadıkça daha bir coştu. Daha bir açtı. O eskinin karayağız delikanlısı değildi artık. İçine kapanıklığından sıyrılıyor, bulunduğu ortamda neşe kaynağı oluyor, gülüyor güldürtüyordu. Kendisi de onca değişikliğe, onun nedenlerine fazla inemiyordu. Ama çok iyi bildiği, en azından kendisi kadar yakından tanıdığı bir şey vardı ki, o da; devrim kendisi olmuştu, ya da kendisi devrim.

Güneş yükselmiş, gölgesine sığındığı taş kendisini istenen düzeyde korumuyordu. Yakıcı ısılardan korunmak için uzatmış olduğu ayaklarını sağa kaydırarak sağ kol üzerine döndü. Kocaman bir "L" harfi gibi olmuştu. Yüzü bir an önceki donukluğunu yaşamamışcasına güleçti.

"Şimdi ise", dedi kendi kendisine. "Şimdi ise bir zulüm kalesi üzerine gideceğiz. Halkı bir beladan daha kurtaracak, soluklandıracağız." Gözleri kapandı. Gülümsemesi olduğu gibi kaldı...

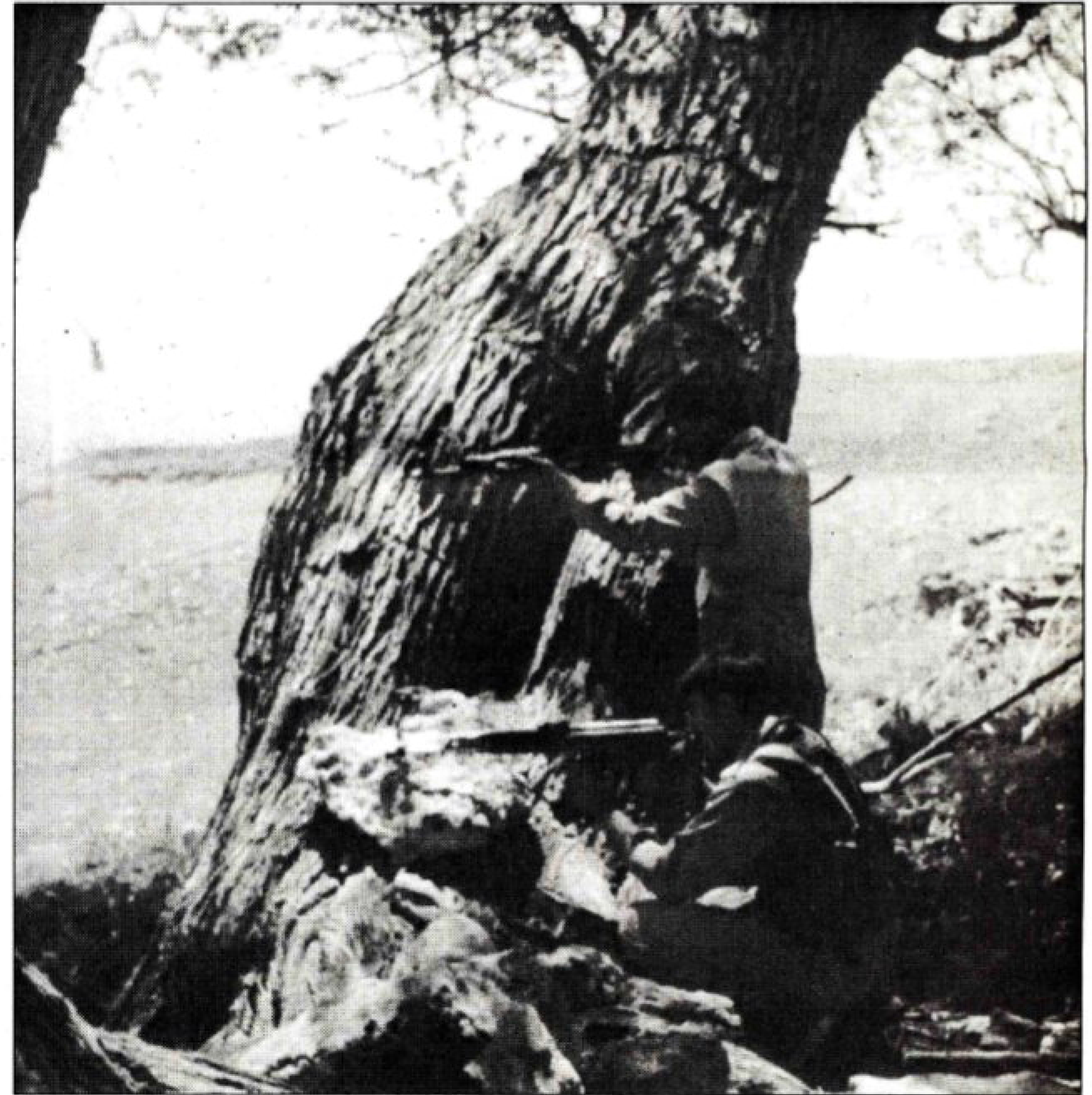
Saadet'in "rojbaş arkadaşlar" sesiyle uyandığında gün battı, batacak. Herkes son hazırlıklarıyla uğraşıyor, kimi son bir kez silahını temizlerken kimi de ayakkabılarının bağcıklarını sıka sıka bağlamakta, kimi de...

Takım mangalar halinde sıraya dizilmiş, "Bi can, bi xwin, em bi terene ey Serok" şiyarının yankıları her bir taraftan akislenerek gitti... gitti. Yüreklere beyinlere, onların özlemlerine, istemlerine ulaştı, panzehir oldu.

İkinci sıradaki manganın başında yer alıyordu **Sabri**. Takım komutanı planı açıklıyor, önemli noktalara basa basa konuşuyor, dikkatleri toplamak ve en iyice kavratmak için sıradakilere sorular soruyordu. "Bu düşman odağı kaldırılmalı ki, halk bir hareket serbestisi kazansın ve katılımı daha da ... (Sabri'nin gözleri hedefin maketinde dondu. Üzerindeki gerilla uniformasını, silahı, kuşamı unutmuştu. Okul arkadaşının "biliyor musun ne söyleyeceğim?" Dönüp bakmış, karşısındakinin bakışlarındaki ifadeyi okumuş neyi kastettiğini hemencecik anlayıvermişti. Arkadaşı anladığını anlayınca kendisine yanıt hakkı vermeden başladı. "Radyo" söyledi "Samanlı karakolunu bizimkiler kaldırmış. Yani bir karakol daha yok oldu düşmanın. Hem de esirleri de varmış düşmanın..."

"Hımmm... ben de dinledim. Ama yetmiyor dinlemek, ne dersin biz de katılmayalım mı? Bize de nasip olsun yüzyıllarca katledilen bir halkın intikamını alma şerefi."

"Sadece intikam mı," dedi. Hayretler içerisinde afallamıştı.

Afalaması arkadaşın aceleciliğindendi.

Sabri devam etti konuşmasına, "elbette hayır. Biz bir intikam alıyoruz, ama bu intikam öyle basit ele alınan, kana kanı esas alan feodalizmin köhnemiş kültüründen gelen gerici tarzdaki bir intikam değil. Bu çok daraltır kavramın özünü.

İntikamı, halkın yüzyıllardır çektiği acıların, ızdırapların biricik nedeni olan bir bağımsız devlete kavuşmamanın sonuçların giderme yerine onu insanca yaşamayı getirecek, onu yaşatacak, özgürce gelişip kök salmasını sağlayacak bir değere, bir varlığa kavuşturmaktır. Aha bugün bile barbarlığın temsilini yapan sömürgeciliğin egemenliği sonra ersin bir tek kurşun bile sıkmayacağız."

Diğeri gülümsedi. Yıllardır tanıdığı arkadaşını tanımadığını anladı. Teklifini düşündü. Fazla ertelemeden evet dedi... "Evet biz de gidelim" dedi. Önce arabalarla sonra yaya saatlerce yol almış, sonunda Tendürek dağının sarplıklarında gerillaya rastlamışlardı. Uçmaya kanat gerekti. Zaten bir eksik olan oydu. Her şey ona yeni bir geleceği vaadediyordu. Gerillanın yaşamından, kış boyu gördüğü eğitimlere kadar didik didik ediyordu eskiyi. Zerelerine dek tanımak ve de yapmaktı amacı.

Mevziden mevziye koşmak halkın kutsal amacına hizmette bulunmak düşüncesiye hazırlığı bile kendisine o zamana kadar emsaline rastlamadığı bir mutluluğu yaşatmaya yetiyordu. Sömürgeciliğin okullarında horlanmayacak, itilip kakılmayacak, dahası özgürlüğü yaratmak için özgürlüğe maraton hızıyla koşacaktı.

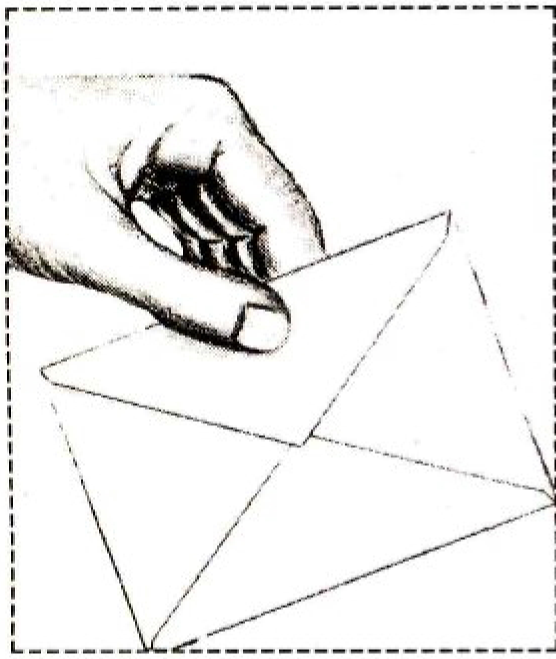
Kendisine gerek duyulduğu her yerde temel taşı oldu. Helena, Rubarok eylemlerinde yer aldı. Elini tetiğe bastığı her an ülkenin özgür geleceğini, mutlu mutlu gülümseyerek şehitliklere çiçek bırakan çocukları görüyor, kendi kendisine "rahat olun, siz bizim gibi savaşmak zorunda kalmayacaksınız" dedi. İhanet savaşına katıldı. Başkaları için yapmak isteyen kendi soyundan, kendi dilinden insanların içine girdiği gafleti, ihaneti gördü. Nefret etti. Tarihin adaletsizliğine lanet okudu. İnsanların basitlikler yüzünden basitleştirilmek için kötü emelleri ve uygulamaları yaşamıyla protesto etti. Zafer, insanlığın fedayisi bizlerindir diyerek rahatladı.

Komutanın "Serkeftin" dileği ile düşüncelerinden sıyrıldı. Saldırmalıydı insanlık karşıtlarına. Saldırdı. Bir yanında Mahmut vardı. Onun hemen yanında da "ülkesinin küçük savaş tanrıçası" Saadet, ötesinde **Dılbirin** ve sonra diğer canları... Bir an bakışları bütünleşti. Konuşmadan birbirlerinden ne istediklerini anlamakta gecikmediler. "Barbar düşmanımız başka dilden anlayacak kadar evcilleşmemiş" dediler, bakışarak. Koştu, yattı, sıktı, sıktılar.

Sonra uğrunda bin kez doğsalar, kendilerini bin kez feda ettikten sonra yeniden kendilerini feda etmek için doğmak istedikleri toprağa uzandılar, bütünleştiler. Birbirlerine sarıldı, birlikte oldular. Yüzyıllardır toprak ana böylesi bir bütünleşmenin mutluluğunu yaşamak için soylarını sürdürmede cömert davranmıştı. Dılbirin, sonra Mahmut, sonra Sabri her insana nasip olmayan ebedi yaşama uzanmışlardı.

Savaş kraliçesi sürünerek Dılbirin'e yaklaştı. Eliyle göğsüne dokundu. Gözlerini narin parmaklarıyla kapattı, içten bir gülümseme tüm benliğinden dolaşarak dudaklarında belirdi. Sonra Mahmut'a ve de Sabri'ye... Çok cömertçe geleceği yeşertmek için kanlarıyla toprağı sulamış ve mutluluğun tebessümü yüzlerine konmuştu. Bir an dizinde bir sıcaklık hissetti. Anlamakta gecikmedi. Kendisi de isteniyordu insanca yaşamın bedeli olarak. Bir an Dılbirin o her zamanki güleryüzü ve hafif kıvrımsı gür saçlarının altındaki umut dolu gözlerini gördü. Mahmut'un önce dudaklarına arada bir yayılan ince tebessümüne eşlik eden kararlı ve tavizsiz bakışlarıyla karşılaştı. Sonra sade, olgun ve her zaman güven veren yüzüyle tanıştı Sabri'nin. Bağırdı "beni bekleyin yoldaşlar, ben de... ben de..." diyebildi ancak... Mutluluktan "*gelmek istiyorum*" diyemedi.

Dört yiğit, dört can, dört fidan yeni fidanları yeşertmek için geleceğe koştu... koştu koştu...

HAYDİ SİZ DE KATILIN!

Yurtsever Kürdistan halkından bir ricam vardır. Herkes tarafından bilinir ki, son yıllarda Türkiye'nin turizm sektörü gelirinde büyük düşüş ve kayıp olmuştur. Bunun sebepleri yurtsever Kürtlerin Avrupalı dostlarını aydınlatması ve Türkiye devletinin bir dikta rejimi tarafından yönetildiğini anlatmasıdır.

Bir de ERNK'nin çağrı ve duyuruları etkili olmuştur. TC'nin artık Avrupalı turistlerialdatamayacağı bellidir. Çünkü bir çok insan hakları kuruluşları ve kızılhaç örgütleri de biliyor ki, Türkiye'de zerre kadar demokrasi işletilmiyor. Kürt halkı inkar ediliyor. Katlediliyor, işkence ediliyor, demokratik basın susturuluyor, muhabir ve çalışanları öldürülüyor.

Ancak 05.01.1994 tarihinde dinlediğim bir haber makalesinde TC'nin bazı konsolosluk görevlileri ve turizm müşavirleri bir kampanya başlatmışlar "haydi herkes Türkiye'ye tatile" vesilesiyle yola çıkmışlar.

Türklerin her birisinin bir Avrupalı dostunu Türkiye'ye davet ederek tatilini Türkiye'de geçirmesini söylemektir. Ve bu sayede kirli savaşa para yetiştirmek için kampanya başlatmışlardır. Bunun öncülüğünü yapan da Almanya'da Faruk Şen denilen bir vampirmiş.

Bende bu olaydan etkilenerek bir yurtsever Kürt olarak bütün Kürtleri, aydınları ve dikta rejimlerine karşı bütün insanları, Avrupa'nın her ülkesinde, her şehrinde sokağa davet ediyorum. Ve Avrupalı insanları Türkiye'ye tatile gitmemeye davet etsinler. Dostlarını, arkadaşlarını, öğretmenini, arkadaşlarını, iş yerlerini bütün kamuoyunu bu konuda aydınlatmalıdırlar. Ve Türkiye'nin tüm barbarlıklarını su yüzüne çıkarmalıdırlar.

Saygı ve selamlarımla
E. Akay/ İsveç

KÜRDİSTAN'A ÖZGÜRLÜK

Kürdün derdini bilse cihan
Üzülmez mi tutumuna
Razı olmaz mı? Özgür vatan
Dinlemez mi? Ape'ler
İnsan bu insaf ister
Sarılır gerilla ufuklara
Talihsizlik değil heval
Alın teridir KÜRDİSTAN
Nasıl ah etmezsin geçmişine...

Ama yakın gelecek ellerinde...

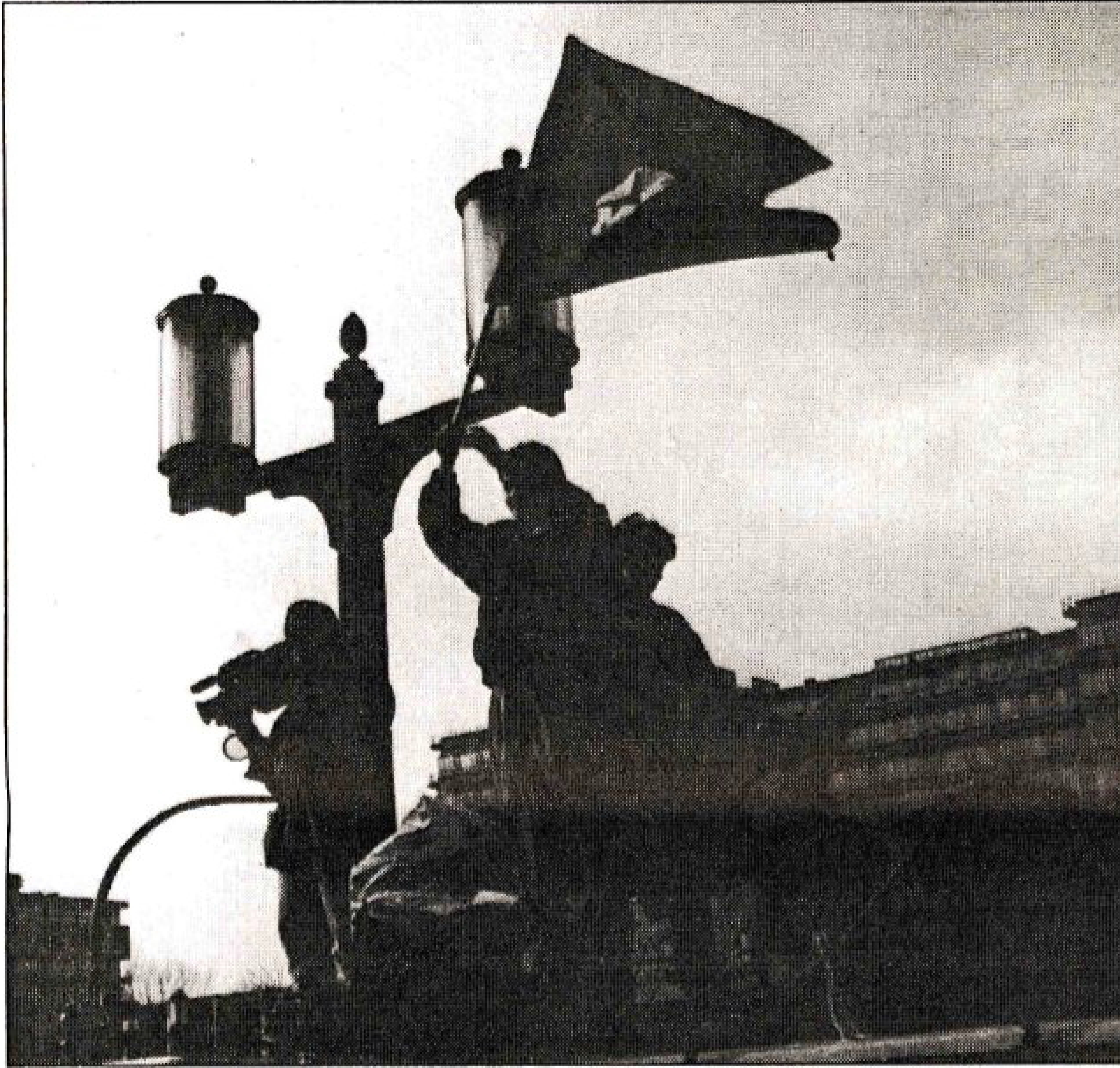
Özgürlük yakışır sana...
Zulüm yenilir elbette.
Günler yakın, yıra değil
Ülken özgür KÜRDİSTAN
Rahat yaşam bekler seni
Leylekler de özgür uçar
Üzülme heval HAYRİ
Kurulacak KÜRDİSTAN.

Ali DAPAR

ISINSIN KÜRDİSTAN

yakın bedenlerinizi
söndürmeyin
kor kor ateşi
ısıtsın devrim yolunu
kızıl ışıklar...
ağlamayın analar
katlanın acılara
yansın bu ateş
ısınsın Kürdistan...
bizim için var olmadır
tarih yeniden yazılıyor
yaşam
yeniden yaratılıyor
korkmayın
aksın bu kanlar
temizlensin
bunca yılların kiri-pası
kaldırılsın ortadan
faşist cellat
yok edilsin
zalim Dehaklar
dikin gözlerinizi zafere
katlanın her acıya
özgür bir
Kürdistan için...

Göppingen'den Mazlum

SİVAS AĞLASA

Neyin çaresidir insanı yakmak
Acımasız, vahşi, körgözle bakmak
Kızılırmak gibi çağlayıp akmak
Kızıl yanan alev aleviyem ben.

Pir Sultan'a atılan taş gül oldu
Kan ağlayan gözler birde yaş oldu
Sivas yıldızları artık düş oldu
Kurbanları otuz yedi baş oldu

Kemal Ateş

Değerli Yurtsever Kürdistan Halkı

Ben 28 Eylül 1993 tarihinde Dersim bölgesinde Şehit düşen Sinan yoldaşın hem kız kardeşiyim hem de yoldaşıyım. Kardeşliğin ve yoldaşlığın bir gereği olarak sizlere bir kaç satır yazmak istiyorum.

Sinan yoldaş 28 Eylül 1993 tarihinde parti saflarına sızdırılan bir ajan tarafından bir dinlenme sırasında iki yoldaşıyla beraber katledildi.

Bugün ülkemizde gerek zindanlarda olsun gerekse gerilla olsun halk olsun binlerce şehit vermişiz. Bütün bu şehitler Kürdistan'ın özgürlüğü için kanlarını seve seve akıtmışlardır. Akıtılan bu kanlara karşılık Kürt halkı olarak önemli görevler düşmüştür bizlere. Şu soruları kendimize soralım. Mücadele bu kadar gelişmişken biz Avrupa'da görevlerimize ve değerlerimize ne kadar sahip çıkıyoruz? Şehitlerimize layık olabilmek için üstümüze düşen görevi ne kadar yerine getirebiliyoruz? Kuşkusuz hepimiz biliyoruz ki, bizim ülkemiz Kürdistan'dır. Sinan yoldaş ve binlerce şehidimiz bu yolun yılmaz savaşçıları komutanları oldular. Bundan sonra onların bıraktığı silahını ve bayrağı yere düşürmeden taşımak ve savaşmak, düşmandan hesap sormak bizlere düşer. Biz tüm Kürdistan halkı olarak Başkan APO'nun dediği gibi, "tek yürek olup düşmana karşı savaşmalıyız gerekiyor." Ben Sinan yoldaşın kız kardeşi olmaktan gurur duyuyorum, ona ve tüm şehitlerimize layık olabilmek için bu yolda kanımın son damlasına kadar savaşacağıma tüm devrim şehitlerine söz veriyorum, söz onurdur onuru çiğnetmeyeceğiz.

Saygılarımla
Frankturt'tan Tülgen

Sayın Kürt arkadaşlarım, size çok anlatacaklarım var önce ben size bir şiir yazmak istiyorum

Kurt gibi süzülür
Şahin gibi vurur
ve gözleri
kor kor parlar
inanır
savaşır
ve düşerler
düşerken de
yarını yaratır
ateşe verirler
bütün geceyi

Benim iki arkadaşım gerillaya çıktılar ve hiç görmedim. Bende Kürdistan'ın bir devlet olacağına inanıyorum. Tüm Kürdistan halkına ve gerillalara selamlarımı iletiyorum

-Bıji Serok APO
-Bıji gerillalar
-Bıji Kurdistan

Güney Kürdistan'dan (Irak parçası)
Hüseyin Emin

Şehitlerine, halkına ve ülkesine bağlılık vazgeçilemez, taviz verilemez bir zorunluluktur

Ülkede "ya özgür vatan ya ölüm" şiarıyla milyonların ayağa kalktığı bir süreçte, bizler Avrupa'da bulunan Kürdistanlılar olarak kulağımıza veya basın yoluyla bizlere ulaşan bu çığlıklara ne denli sahip çıkıyoruz ve yapılanlar yeterli mi? Bizlerin aileleri veya hal-kımızdan biri olarak ülkemin engin dağlarında aç-susuz tankın-topun al-tından güvenli bir yere ulaşmaya çalışan yurtsever Botan halkına veya ülkenin başka alanından metropollerde naylon ça-dırlara sığınmayı mesken tutan halkımıza ne denli sahip çıkıyoruz? Herkes bu halktan bir birey olarak kendi muhasebesini yapmalıdır. Hangi koşullarda olursan olsun imkan ve irademizi zorlayarak daha çok görev ve sorumluluk yüklenmenin bir insanlık, namus ve borcu şeref olduğunu kabullenmemiz gerekir.

Kürdistan özgürlük mücadelesinin çözüm aşamasına geldiği bu süreçte, TC bir yandan halkımıza imhayı dayatırken, diğer yandan ihanete batmış bazı Kürt işbirlikçi çevreleri öne çıkararak bu unsurlardan çözüm adı altında sonuna kadar düşmanın denetiminde ve politikaları doğrultusunda binlerce şehidin kanı üzerine kurulmaya yeltendiğini görmekteyiz. Görülüyor ki, hiçbir emek ve çaba sahibi olmadan değerlerin üzerine konulmak istenmektedir. Biz halk olarak daha çok görev ve fedakarlık temelinde mücadele etrafında birleşmeli her halk gibi gerçek özgürlüğümüze kavuşmayı bir yaşam ilkesi edinmeliyiz.

05.05.1994
Şırnak'lı Fırat
Rotterdam cezaevinden

Yurtseverlik gerçeği...

Baştarafı 13. sayfada

başaramadın. Tanımını bile yapamadık; uşaklığı köleliği teorileştiriyorsunuz. İsyanları da gördük; en isyancıyım diyenin de ne mal olduğunu gördük! Böyle kaba bir isyanın bizi daha da kötü bir duruma götürdüğünü bilmiyor musunuz? Açıkça ortadadır. Ben bunları abartmıyorum.

Yurtseverlik dersinde Ağrı Dağı'ndan tut Diyarbakır Surları'na kadar, Toroslar'dan tut Zağroslar'a kadar, Nemrut Dağı'ndan tut şu harabeye kadar ne anlama gelir diye hepsi üzerine sayfalar dolusu değerlendirme yaptık. Şu akarsudan tut şu dağ doruğuna kadar anlamı nedir, ne olabilir? Bütün bunlar bu derse girer. Bir kısmından tut tarihin en derinliklerine getir, her aşiretin hikayesini anlat, hepsi bu derse girebilir. Kaçışın büyük dersini koyabilirsin. Kaçış niçin oldu? Kaçış, katliam, inkar, gaflet, yiğitlik oldu mu? Nasıl oldu? Nasıl kaybetti? Hepsi bu derse giriyor. Tabii, başka türlü nasıl söz sahibi olacaksınız? Söz gücünüz bile bu kavramları iyi anlatmaktan geçer. Söz gücü olmadan eylem gücü olmaz. İyi bir eylemci olmak için bütün bu kavramları içinize işlemeniz gerekir. Eğer bütün bu kavramları yerli yerine çok iyi oturtmuş olsaydınız, neler kaybedilmiş, kimler kaybettirmiş ve en önemlisi de nasıl kazanılır hususları sizin için net olsaydı, eylem gücünüz bin defa daha gelişkin olmaz mıydı? Vatan kazanma tutkunuz, düşmanı vurma gücünüz veya vurmak için güçlenme gereğini bin defa daha fazla duymaz mıydınız? Hazır gücü dağıtır mıydınız? O güce gözünüz gibi bakmayacak mıydınız?

Bu konuda üzerine düşeni kim yapmıyor, kim eksik? Ben bunları daha ilk derste verdiğimi ve sizin de anladığınızı sandım. Anlamayanların kim olduğu ortaya çıkmıştır. Şimdi hepsi kitap yazıyor, bana yurtseverlik öğretecekler! Pratikleriyle tersini yazdırıyorlar ve bunu bana çözdürecekler. Hiç olmazsa, bundan sonra bu dersin içeriğine ve en önemlisi de, "önümüze ne görevler koyar" diye ülkeye dönüşten tutalım, dağlara oturuşa, bir toplantıyı düzenlemekten tutalım, bir eyleme değer verişe kadar, dağ çobanına yaklaşımdan tutalım, bir önderlik gerçeğine anlam vermeye kadar bilincinize neyi getirmeli, size neyi özümsetmeli, kesinlikle anlamalısınız. Bu tarzda bir kavrayışı edinmeli ve uygulama gücüne dönüştürmeyi bilmelisiniz. Belki o zaman bu derse de, her derse olduğu gibi biraz anlam verilir ve bu da sizi biraz güçlenmeye götürür.

Bütün derslere ben böyle bir giriş yapıyorum, çünkü daha önce de işlemişiz, biraz alın, okuyun. İlgi duymamışsınız. İlgi duymasanız, cüce kalırsınız. Yürüyemiyorsanız sizi nereye atalım? Örgüt kuramıyorsanız, yönetemiyorsanız, eylem planlayamıyorsanız, o zaman birbirimizi ne yapacağız? Benim de belli bir dayanma gücüm var. Kaldı ki bu sadece, benim işim değil. Bu iş, bir tarih, bir ulus, bir insanlık işidir ve herkesi ilgilendirir. Kendinizi dağıtamazsınız, sorumluluklardan uzaklaşarak çok farklı çarpıklıklarla, kendinizi maskelemelerle bu işin altından sıyrılamazsınız. Yani yalnız bana karşı değil, mücadele safları da artık bu tutumlara yer vermez. Hiç olmazsa şimdi biraz gerçekleri anlayalım, hakkını verelim. Düşünün; ben burada çok eski ihanete, çok gaflete, çok kaçışa, çok bilinçliliğe, çok köleliğe anlam vermemiş insanla, özelliklerinizle uğraşıyorum.

Düşünün; 1982'de ülkeye dönüş var, acaba o yazıdan milim kadar sonuç çıkarıldı mı? Bir tanesi sağlam uygulayabildi mi? Şimdi 1994'ün başlangıcı; bu değerlendirmeden acaba bir şeyler çıkarabilecek misiniz? "Biz eski Kürdüz, bildiğimizi okuruz" derseniz, senin Kürtlüğünün de, okumanın da hiçbir değeri yoktur. Evet, bu geçen yıllarda bizim deslere nasıl yaklaştılar, gördünüz. Biz de bu dersler için yaşadık. Herkes elini vicdanına koyup söylesin; hakkını ne kadar verdik? Tabii bu soruları size soracağım, çünkü ne de olsa bir şeyler olduğunuzu iddia ediyorsunuz, benden yurtseverlik savaşı görevi talep ediyorsunuz. Savaşı anlıyor musunuz? Örgüt sorumluluklarını talep ediyorsunuz; sorumluluğu anlayabilecek misiniz? Şimdi yine birbirimizi aldatalım mı? Tekrar kandıralım mı? Bu bize yakışır mı? Ezop diliyle, köle olduğu halde kendini her şey sanmakla birbirimizi ilerletebilir miyiz? Yücelme olur mu? Ve dediğim gibi eskiyen, köhneyen, hiçbir şeye çare olmayan düşkünlüğümüzü dayatarak, sersserice birbirlerimizi aldatarak bir milim ilerleme sağlayabilir miyiz? Artık bundan sonra yakışır mı? Eski tarz gerekli midir?

Yine tüm bunları söylerken ne kimse üzerine almamazlık etsin, ne de alınganlığa girsin. Tam tersine daha fazla düşünme, duyma gereğini, hiç olmazsa bundan sonra doğru yapma gereğini, olmazsa olmaz kabilinde bilincinize biraz çıkarın. İrade gücünüz biraz bu temelde gelişsin. Bu derslerin sorumluluğundan başka türlü kurtulamayız veya bu tip görevlerin altından başka türlü çıkamayız.

Ben, bazı ipuçları verdim, şimdi, onlarla düşünmeyi, onlarla duymayı biraz geliştirin. Eksikliği varsa, isteyin. Ben, bunun için buradayım, bunun için kendimi yaşatıyorum. Görüyorsunuz, yaşamak gerçekten kolay değil, ölmek de çare değil. Umarım bu sefer biraz daha doğruya, yeterliliğe, başarıya yakın sonuç çıkarırsınız.

Bütün partililer, savaşçılar, yurtseverler; hiç olmazsa kendileri için gerçekten bir insanlık savaşı olan, mutlaka bir yerinden tutup bir sonuca gitmesi gereken bu mücadeleye doğru temelde katılmalıdırlar.

Bu seferki şansınızı şehitlerin temsiline ulaşma, en önemlisi de halkın dayanılmaz yaşamı karşısında duyarlılığı geliştirme, halkı da hiç olmazsa bununla biraz örgütlemeye yetecek bir temsile ulaşma temelinde kullanırsanız; en başta da kendinizi tarih karşısında biraz aklayacak, insanlığa karşı yüzü ak çıkartacak bir biçimde tutacak ve yürüteceksiniz. ❐❐❐

Sivas katliamı...

Baştarafı 16. sayfada

cek olan da budur, ama saptırılmak istenen de boşa çıkarılmak istenen de budur.

Dini gerçekleri doğru temellerde ortaya koymak gerekiyor. Halklarımızın tarihinde dinin anlamı nedir, dinin olumlu içeriği nedir ve bunlar günümüzde ne anlama gelir? Din bütün halklar için kısaca nasıl bir doğru anlama sahip kılınabilir? Bunu anlamak büyük önem taşıyor. Dini kendi karşı devrimci emelleri için kullananları iyi tanımak gerekiyor. Kendi iğrenç sınıf çıkarlarını din maskesi altında kimin gizlemek istediğini görmek gerekir. TC'nin bu konudaki yaklaşımını anlamak ve görmek gerekir. Sözde laik olan TC, dinle ilgisi olmadığı halde dini nasıl kullanıyor? Yine laik olmadığı halde laikliği nasıl kullanıyor? Dolayısıyla TC, hükümet, kemalizm ve laiklik konuları doğru kavranmalıdır. TC hem dini himaye ediyor, hem laikliğe sahip çıkıyor. Bütün bunlar demagojidir. Bu demagojik yönleri iyi kavramak gerekiyor. Bunun yanında Aleviliğin tarih boyunca direnişçiliğini yine Kürt-Alevi olgusuyla ancak hayat bulacağını ve yaşama geçirilebileceğini iyi görmek gerekir. Bu konuda birlikteliği iyi yakalayarak, halkların mücadele birlikteliğine ulaşmak, bu temelde gerçekliği ısrarla vurgulamak gerekir. Ayrıca PKK'ye dayatılan katliamların niteliğini asla gözardı etmemek gerekir. PKK'nin önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşını, yine Kürdistan'daki büyük alt-üst oluşu çok iyi değerlendirmek gerekir. Yine katliamları, Kürdistan'ı boşaltma yaklaşımlarını iyi görmek gerekir. Eğer bütün bu konularda doğru yakalanır, yanlışlar, demagojiler, her türlü saptırma boşa çıkarılırsa, devrimci görevlerimize doğru yaklaşmış oluruz."

Görüldüğü gibi katliam döneminde Başkan APO, TC'nin açık açık yaptığı katliamın boyutlarını koyarak, TC'nin amaçlarını göstermişti. Bugün gelinen aşamada TC'nin provokasyon ve gündemi çarpıtma çabaları halklarımızın devrim seçeneğini örtbas etmeye, boşa çıkarmaya yetmez. Esas olan devrimdir, halkların eşit ve özgür birlikteliğidir.

Sivas Katliamına gerek Kürt halkının ordusu ARGK, gerekse de cephesi ERNK anlamlı cevaplar verdiler. Ve Sivas Katliamı'nın hesabının faşist TC'den nasıl sorulacağını gösterdiler. Sivas'ta yapılan "katliamı protesto" eyleminde halkımız "gerilla Sivas'a" sloganını haykırdı. Bu sloganın anlamı açıktır. Çünkü gerilla Kürt halkının silah tutan elidir. Çünkü gerilla insanlarımızın inançlarını kültürlerini özgürce geliştirmesinin güvencesidir. Ayrıca herkes şunu çok iyi biliyor ki, bugün TC'den katliamların hesabını sorabilecek bir güç varsa o da ARGK'dir. Kürt halkı tarihinde ilk kez böyle bir güce sahip olmakla özgürlüğünün önündeki engelleri kaldırıyor. Bu bilinçte olarak Sivaslı gençler saflara akın akın geliyorlar. Vahşi ve katliamcı düşmana karşı intikam yeminiyle geliyorlar. Aksi halde bir taraftan düzenin kuyruğuna takılıp, diğer taraftan ise "Sivas Katliamı'nın hesabını soracağız" diyerek gülünç bir durumda olanların durumuna düşmüş olacaklar. Bu durumdan artık kurtulmanın zamanıdır.

Yıllarca CHP'nin, SHP'nin kuyruğuna takılarak özgür yaşayacağımız, demokratik bir düzenin kurulmasını düşledik. Oysa Sivas Katliamı SHP'nin iktidar olduğu bir dönemde yaşandı ve hiç kimse hesap vermiş değil. Hatta ne kadar demokratik olduklarını iddia ediyorlar. Yine bizi aldatmaya, düzene bağlamaya çalışıyorlar. Faşist TC var oldukça demokratik bir düzenin olabileceğini sanmak aldatmacadır. Demokrasi ancak devrimle olabilir. Bugün devrim ve demokrasi sorunu Kürt sorunuyla bütünleşmiştir. Bu sorunu çözebilecek ve demokratik, özgür bir toplumun yaratılmasının önündeki engelleri kaldırabilecek tek güç Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. Türkiye halkının demokrasi sorunu da bu mücadelede düğümlenmiştir. Bu mücadelenin yenilmesi demek faşizmin kendisini garantiye alması ve halkları soykırımdan geçirmesi olacaktır. Mücadelenin zafere ulaşması demokratik ve özgür bir yaşamın önünün açılmasıdır.

Bu savaş demokrasiye ihtiyacı olanların savaşıdır. TC katliamlarını bu safları çözmek özgürlük özlemlerini yıkmak için geliştiriyor. Öyleyse biz bu safları daha da sıkılaştırmalıyız. Katliamlar amacına ulaşmamalıdır. Aksi halde onlara yenileri eklenecektir.

Yıllardır bizi aldatanlara ve aslımızı çarpıtanlara karşı öfkemizi artık dile getirmeliyiz ve onların oyunlarını boşa çıkarıp teşhir etmeliyiz. Artık katliamlara sessiz kalmadığımızı ve onaylamadığımızı göstermeliyiz.

Gerillalarımız halkımızın çağrısına uyarak, Sivas'ın dağlarını özgürleştirme çabalarını sürdürüyorlar. Gerillaya kavuşmamış dağlarımız bu anlamda kalmamıştır.

Gerillamız ulusal birliğimizin güvencesi olacaktır. Bize karşı geliştirilen her katliamın hesabını halkımız sorabilecek araçlara kavuşmuştur. Yıllardır TC'nin halkımıza karşı bölgede örgütlediği ve eyleme geçirdiği MHP ve RP gibi sivil faşist örgütlenmelere artık yaşam hakkı tanınmayacaktır. Çünkü bu katillerin elleri halkımızın kanına bulaşmıştır. Ve şu anda da yeni katliamlar için silahlanıyorlar. Ancak dönem değişti. Artık kahraman ordumuz ARGK ve halkımız hesap sormanın ve yeni katliamları önlemenin zamanı olduğunu görüyor ve hazırlıklarını bu yönlü tamamlamıştır.

Gelinen aşamada, "Sivas'ta adalet yerini bulmalıdır" diyenlerin ulusal kurtuluş mücadelesine yakınlaşmaktan başka çareleri yoktur; demokrasi, insan haklan, eşit ve özgür bir yaşam isteyenlerin ulusal kurtuluş mücadelesine yakınlaşmaktan başka çareleri yoktur. Çünkü bu değerlerin temsilcisi olan güç PKK'dir. Ve PKK bütün ezilenlerin ve hakları gasp edilenlerin temsilcisidir. Aleviliğin direnişçi geleneği de temsilini PKK'de bulmaktadır. Şimdi ERNK çatısı altında ve ARGK saflarında örgütlenme sırasıdır. Kurtuluşumuz ve insanca yaşamamız için doğru olan yol da budur. Silahlarımızı katliamın hesabını sormak için çalıştırmanın zamanıdır. Katliamlara karşı ulusal kurtuluş saflarında kenetlenelim! ■■■

Savaş kaçkınlığı...

Baştarafı 9. sayfada

gerekçe ne olursa olsun kabul edilemez. Gelinen aşamada bunu doğal karşılama olamaz. Bu anlamda ele aldığımız zaman bu kaçış bir suçtur. Bu suça karşı da önlem almak gerekir.

Avrupa yaşamının üzerinde durulması gerekir. Kendi durumumu kurtarmak için bunu söylemiyorum. Çünkü öyle kurtarılabilecek bir durumum zaten yok. Kurtarılamaz bir duruma geldim. Avrupa sadece kişileri değil, örgütleri de bitirdi.

Buna karşı korunma ülkeye dönüştür, o ruhu yakalamaktır. Kaçış bunu daha da zayıflatır. Savaş halkımızın yaşamının tek gerekçesi olmuş. Onun içinde yer almak gerekir. Ondan ayrı kalmak suçtur, ondan kaçmak suçtur. Kürdistan'da halkımızın yaşamının savaş ile mümkün olduğu biliniyor, hatta bizim Avrupa'da yaşamamız bile savaşla mümkündür. Ben bunları bildiğim halde böyle bir tavra girdim. Bu kabul edilemez. Böyle bir suç hafif değil, ağır bir suçtur.

Bu pratikten sonuç çıkarmak gerekir. Mahkum edilmesi gereken bir durumdur, sonuçta burada mahkum ediliyor."

Erdal'ın konuşmasından sonra yurtseverlerin soruları birbirini izledi. Çünkü anlatılanlar yeterli görünmüyordu. Halk olarak bizi topyekün imha ile bitirmek isteyen bir düşmana karşı verdiğimiz var olma savaşından kaçmanın hiçbir gerekçesi olamaz. Halkımız bir bütün olarak bu savaşın içindedir. Çoluğuyla çocuğuyla, yaşlısıyla-genciyle, kadınıyla-erkeğiyle herkesin içinde yer aldığı bu insanlık savaşında, kendisine bilinçliyim diyen ve yaklaşık 15 yıldır mücadele içinde yer alan birinin savaştan korkması ve kaçması elbette ki yurtseverler tarafından kabul edilemez

Sorulan soruların başında "savaştan kaçışın başka nedenleri" geliyordu. Bu soruya yeterli ve net bir cevap verilemedi. Kaçışın nedenleri net olarak ortaya konmadı.

Söz konusu kişinin 15 yıl mücadele saflarında kalması gözönüne alınırsa, 15 yıl sonra böyle bir kaçışı yaşaması bu süre zarfındaki kararlılık ve inançsızlık düzeyini de gösteriyor. Bu açıdan gelen soruların biri de şöyleydi; "15 yıl boyunca insanları savaşa gönderirken, örgütlenme yaparken, faaliyet yürütürken kararlılık düzeyi, partiye, şehitlere, halka ve ulusal kurtuluş savaşına inanç düzeyi neydi?" Bu soruya net bir cevap verilmemesine rağmen yaşanan sonuç bu yöndeki kararlılık ve inanç düzeyinin zayıflığını göstermeye yetiyordu.

Sorulan sorulardan biri de, "Çoğumuzu savaşa çektin, çocuklarımızı verdik, madem kendine güvenmiyordun neden bunları yaptın" oldu. Gerçekten de böyle bir durumun yaşanması elbette kabul edilemez.

Erdal ülkeye giderken yurtsever Kürdistanlılara söz verek gitti. Hepsi de savaşa temsilcilerini gönderdiklerini düşünüyordu. Lakin halk olarak topyekün direniş sürecinde bulunuyoruz. Topyekün bir savaşın içerisinde olan bir halkın temsilcilerinin de elbette en önde savaşması gerekir. Savaşa en önde halkın seçtiği temsilcilerinin gitmesi gerekir. Çünkü halkımız, temsilci olarak seçerken, kararlıdır ve savaşabilir gibi kriterleri esas alıyor. Ancak gelinen aşamada halkın temsilci olarak seçtiği biri savaştan kaçıyor. Böyle olunca yurtseverler şu soruyu sordular: "Ülkeye hangi ruhla ve ne amaçla gittin?" Buna verilen cevap ise yanılgılıydı. "Milletvekili olarak gitmeyi düşündüm ve savaşı düşünmedim" tarzındaki yanıt gafletin düzeyini göstermeye yetiyor.

Toplantıda Erdal ile aynı platformlarda kalmış, aynı ortamda kalmış yurtseverlerin çoğunlukta olması nedeniyle bazı sözlere bağlı kalınmadığı biliniyordu. Erdal Avrupa'da sık sık halka, partiye, Parti Önderliği'ne söz vermişti. Ülkeye giderken de halka söz vermişti. Ancak bu sözler tutulmadı. Ortada yemine sadakatsızlık ve söze bağlı kalmama durumu vardı. Yurtseverler bu konuda birçok soru sordular. "İçtiğin yemine neden bağlı kalmadın?" sorusu cevapsız kaldı. "Bi can, bi xwin, em biterene ey Serok, yeminini unuttun mu?" şeklindeki soruya hiçbir cevap verilemedi.

Erdal kaçışının nedenlerinin kendisinden kaynaklandığını sınırlı olarak dile getirse de, nasıl bir ruh halinin bu duruma yol açtığı görülebiliyordu. Bir de savaştan kaçan tiplerden bazılarının seçtiği ikinci bir yol vardır: Düşmanlık yapmak, bitmişliğini maskelemek. Bir Selim Çürükkaya örneği vardır. Kemalizmin kendisinde zafer kazandığı bir kişilik olarak savaşta yürüme gücünü gösterememiş, "PKK beni ajan ilan ettiği için kaçtım" sözleriyle gerçeğini gizleme onursuzluğunu propaganda etmiştir. Erdal'ın sınırlı itiraflarında bile görüldüğü gibi artık hiç kimse çok haklı bir davanın savaşından kaçışını maskeleyemez ve bu konumunu yurtseverlere asla kabul ettiremez.

Toplantı daha değişik sorular ve değerlendirmelerle sürdü. Sonuç olarak halk olarak var olma savaşı verdiğimiz böyle bir süreçte savaştan kaçmanın bir suç olduğu konusunda değerlendirmeler yapıldı ve çok çarpıcı örnekler ortaya kondu. Halk olarak artık böylesi durumların kabul edilmemesi gerektiği vurgulandı. Toplantı sonuçlandığında şu durum açıkça görülüyordu ki, Kürt halkı artık kendisini buluyor ve kendi toplumsal değerlerine sahip çıkıyor ve yanlışların karşısına geçerek boşa çıkarmaya çalışıyor. Aksi halde özgür olmak ve bir şeyler kurtarmak zor. Ve Kürt halkı var olmasının gerekçesi olan savaştan kaçışı kabul etmiyor. Onursuz bir davranış olarak mahkum ediyor. ❐❐❐

Demonstration für eine demokratisch-politische Lösung in Kurdistan

Meşa ber bi Kurdistanê ve!

Kürdistan'a yürüyüş!

25 Juni / Hazîran 1994 **Saat: 11.00 Uhr**

Frankfurt - aM - Rebstockgelände

Vorbereitungskomitee